

Pasin Palstat

2024

Raamatun opetukset ja kertomukset ovat meille hyödyksi. Ne johtavat meitä Jumalan tuntemiseen yhä syvemmälle. Voimme oppia aina uutta ja ymmärrämme myös, miten voimme elää todeksi Jumalan sanaa elämämme keskellä. Henki tekee eläväksi! - Se saa sanan sulautumaan uskossa sydämiimme ja se myös virvoittaa ja rohkaisee meitä vanhurskauden kirkastuvilla poluilla.

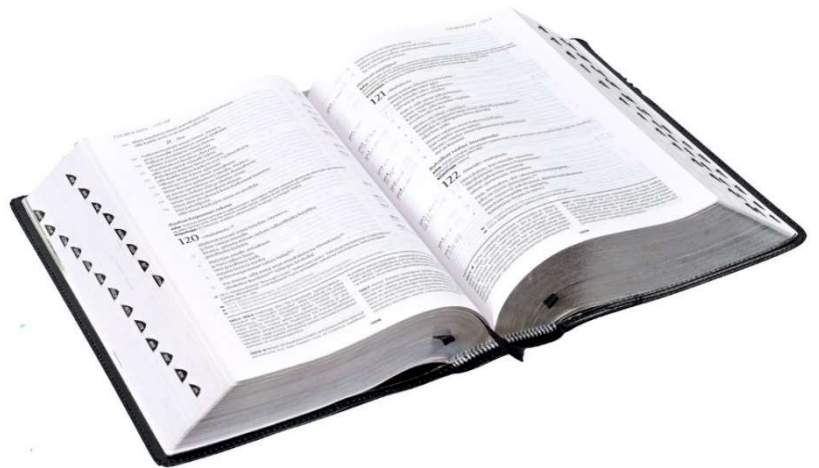

Pasin Palstat - kirjasto

Pasin Palstat 2024

www.pasikallio.com/pasinpalstat - www.facebook.com/groups/pasinpalstat
- E-mail tilaukset: www.bit.ly/3g87Q8C - pasinpalstat@studiotuote.com -

[PALSTAT: fliphtml5.com/bookcase/sbsif/](https://fliphtml5.com/bookcase/sbsif/)

Seinäjoen helluntaiseurakunnan

Nettityöntekijä, Pasi Kallio

www.pasikallio.com/pasinpalstat

<https://facebook.com/groups/pasinpalstat>

JEESUKSEN SEURAAMISESTA

Sitten Jeesus sanoi opetuslapsilleen: *”Jos joku tahtoo kulkea Minun peräsäni, hän kieltäköön itsensä, ottakoon ristinsä ja seuratkoon Minua. Sillä se, joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta se, joka kadottaa elämänsä Minun tähteni, löytää sen. Mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omakseen koko maailman mutta saisi sielulleen vahingon? Tai mitä ihminen voi antaa sielunsa lunnaiksi? Sillä Ihmisen Poika on tuleva Isänsä kirkkaudessa enkeliensä kanssa, ja silloin Hän maksaa kullekin tämän tekojen mukaan. Totisesti Minä sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennen kuin näkevät Ihmisen Pojan tulevan kuninkuudessaan.”*

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.16.24-28.FINRK>

Mitä ihminen voi antaa sielunsa lunnaiksi – kiteyttää osuvasti luke-
maamme tekstiä. Näemme usein liian suppeasti, ajatellen vain tätä aikaa
ja etsimme rikkautta, hyvinvointia ja menestystä huolehtien vain ajallisista
tarpeistamme. Jeesus muistuttaa meitä kuitenkin ikuisuudesta. Mitä lyhyt
elämämme on sen rinnalla?

Voimme olla uskomatta tuonpuoleiseen eläen välittämättä Jeesuksen sa-
noista, mutta silti, olipa elämää kuoleman jälkeen tai ei, näiden sanojen
merkitys myös tälle elämälle on hyväksi. Jospa olisimme vähemmän ah-
neita ja oppisimme ajattelemaan myös lähimmäisiämme itsekkyytemme
sijaan.

Jeesuksen seuraamiseen liittyy itsensä kieltäminen. Sen voisi kiteyttää sa-
noihin: *”En minä, vaan Kristus minussa.”* – Lähtökohtaisesti tämä on asen-
netta, jossa antaa kunnian Jumalalle aivan kaikesta. Mitä olenkaan tehnyt
ja saanut aikaiseksi, se on vain Jumalan antamaa viisautta, taitoa ja ym-
märystä. Hänen hyvä Henkensä vaikuttaa tahtoa ja tekemistä.

- *Minä annan Henkeni teidän sisimpäanne ja vaikutan sen, että te vaellatte Mi-
nun lakieni mukaan, noudatatte Minun säädöksiäni ja toimitte niiden mukaan.*
*[Hes.36:27](#)
- *Minä luen kaiken tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Her-
rani, tuntemisen rinnalla. Hänen tähtensä olen menettänyt kaiken ja pidän sen
roskana, että voittaisin omakseni Kristuksen.* **[Fil.3:8](#)*

Jeesuksen seuraaminen on myös kilvoittelua syntistä luontoa vastaan. *On
jaloa sanoa synnille ”EI”!* – Kristuksen tähden vastustamme pahuutta

itsessämme ja ympärillämme, täysin tietäen, että Jumala tahtoo meidän hylkäävän maailmalliset himot ja jumalattoman tavan elää. Juuri sitä kohti armo kasvattaa meitä.

- *Jumalan armo on näet ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille, ja se kasvattaa meitä hylkäämään jumalattomuuden ja maailmalliset himot ja elämään siveästi, vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä maailmanajassa. [*Tit.2:11-12](#)*

Ristin ottaminen merkitsee Jeesuksen seuraamista häpeästä huolimatta. Se on oman epäonnistuneisuuden ja vajavaisuuden ilmitulemista – näyttäen, että kysymys ei ole meidän onnistumisesta, vaan täysin Kristuksen armosta. Emme seuraa omia tekojamme, saavutuksia ja miltä näytämme. Tehtävämme on osoittaa maailmalle Kristuksen armahtavaa laupeutta, oman maineemme sijaan. Kristuskalliolle rakentaminen on nöyryyttä, jossa tunnustaa ihmisyyttään ja armon tarpeellisuutta – joka hetki. Kun elämämme rakenteet alun perinkin perustuu armoon ja Jeesuksen sovituksen - hurskastelevan omahyväisyyden sijaan – heikkouden paljastuttua emme romahda vaipuen häpeään, sillä yhä edelleen elämä on meille Kristus ja Hänen voittonsa Golgatalla.

Mitä sinä annat sielusi pantiksi? Onko onnistunut vaellus, syntiesi salaaminen ja hyvän ihmisen esittäminen niitä keinoja, millä voitat maailman puolellesi? Entä riittääkö hurskastelusi lunnaiksi ikuisuuteen? Muistathan, *joka löytää elämän, kadottaa sen*. Onko kuitenkin parempi päästää irti itsekeskeisestä hurskastelusta – Jeesuksen tähden – että voitaisi omakseen ikuisen elämän Jumalan suuresta armosta?

Millaista evankeliumia elämämme julistaa? Ylläpidämmekö onnistuneiden kerhoa, johon kenenkään on miltei mahdottomuus päästä? – Vai julistaako elämämme sitä, että tällainenkin syntinen saa kohdata Jumalan armon Jeesuksessa Kristuksessa? Jos olisimme aitoja, rehellisiä ja avoimia ihmisiä uskovina, myös toisten olisi helpompi tulla Jeesuksen tykö. Maa-laamamme kuva uskovaisuudesta saattaa olla tuhansien ihmisten esteenä uskoon tulemiselle.

Luimme alussa myös siitä, että Jumala tulee maksamaan kullekin hänen tekojensa mukaan. Liian usein murehdimme toisten ihmisten pahuutta, aivan, kuin he eivät joutuisi vastuuseen teoistaan. Kyllä he joutuvat – niin kuin me itsekkin. Voi sitä häpeän määrää, kun kaikki paljastetaan – minunkin kohdallani. Mitä hyötyä silloin on ollut hurskastelustani? – Siksi haluankin rakentaa elämäni Jeesuksen armon ja hyvyyden varaan. Jospa se näkyisi minusta myös suhteissa kanssaihmiisiin.

Vielä lopuksi lukemastamme tekstistä näemme, kuinka Jeesus paljasti opetuslapsilleen omaa jumalisuuttaan. Hän kertoi, että heistä osa tulisi

näkemään ennen kuolemaansa Hänen Kuninkuuttaan. Niin tapahtuikin ”kirkastusvuorella,” mutta tutkitaan sitä aihetta seuraavan viikon tekstissä enemmän.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Jeesus muistuttaa meitä iankaikkisuudesta*
  - *Opetus on myös tälle ajalle hyväksi*
  - *Jeesuksen seuraaminen on kunnian antamista kaikesta Jumalalle*
  - *Se on myös kilvoittelua syntiä ja pahuutta vastaan*
  - *Tehtävämme on osoittaa maailmalle Kristuksen armahtavaa laupeutta, oman maineemme sijaan.*
  - *Riittääkö hurskastelusi lunnaiksi ikuisuuteen?*
  - *Ylläpidämmekö onnistuneiden kerhoa?*
  - *Voi sitä häpeän määrää, kun kaikki paljastetaan*
- Elämää kannattaa rakentaa Jeesuksen armon ja hyvyyden varaan*

JEESUKSEN KIRKASTUMINEN

Kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin sekä Jaakobin ja tämän veljen Johanneksen ja vei heidät korkealle vuorelle yksinäisyyteen. Siellä Hänen ulkomuotonsa muuttui heidän nähtensä. Hänen kasvonsa loistivat kuin aurinko, ja Hänen vaatteensa tulivat valkoisiksi kuin valo. Samassa heille ilmestyivät Mooses ja Elia, jotka keskustelivat Jeesuksen kanssa. Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jeesukselle: *”Herra, meidän on hyvä olla täällä. Jos tahdot, teen tänne kolme majaa: Sinulle yhden, Mooseselle yhden ja Elialle yhden.”* Hänen vielä puhuessaan heidät peitti valoisa pilvi ja pilvestä kuului ääni: *”Tämä on Minun rakas Poikani, johon Minä olen mieltynyt. Kuulkaa Häntä!”* Kun opetuslapset kuulivat tämän, he heittäytyivät kasvoilleen suuren pelon vallassa. Mutta Jeesus tuli heidän luokseen, kosketti heitä ja sanoi: *”Nouskaa, älkää pelätkö.”* Kohottaessaan katseensa he eivät nähneet ketään muuta kuin Jeesuksen yksin.

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.17.1-8.FINRK>

Edellisen viikon tekstissä luimme Jeesuksen lupauksesta, että osa Hänen opetuslapsistaan tulisi näkemään ennen kuolemaansa Hänen Kuninkuuttaan. Nyt Pietari, Jaakob ja Johannes saivat omin silmin nähdä, mitä

todellisuudessa on Jeesuksen Kuninkuus. Se ei ole tästä maailmasta, vaan se on ikuista kirkkautta Jumalan valtakunnassa.

Nämä opetuslapset saivat kokea jälleen jotain, mikä piirtyi heidän silmiinsä loppuelämäksi. He näkivät yliluonnollisen näyn Jeesuksen muuttuessa heidän edessään kirkkautta hohtavaksi olennoiksi. Kuka tahansa tuossa tilanteessa säikähtäisi, kuten opetuslapset. Pietari kuitenkin oli oppinut tuntemaan Jeesuksen ja tiesi, että se, mitä Hänen ympärillään tapahtuu, on aina jotain todella hyvää ja merkityksellistä. Siksi hän, vaikka peljästyksissään olikin, alkoi ääneen puhua ja pyysi, että voisivat tehdä siihen kolme majaa heille. Hänen oli jostain syystä tavattoman hyvä olla – vaikka tilanne oli pelottavan yliluonnollinen.

Jumalan kohtaaminen on pelottava ja vavisuttava kokemus. Ne hetket, jolloin olen saanut tuntea voimallisesti Jumalan läsnäoloa, minun on tehnyt mieli paeta juosten pois. Samalla sisälläni olen kuitenkin tuntenut jotain taivaallista hyvää, joka on saanut minut jäämään Jumalan läsnäoloon, oppimaan Hänestä ja Hänen hyvydestään.

- *HERRA, Sinä olet minut tutkinut ja Sinä tunnet minut. Sinä tiedät, milloin minä istun ja milloin nousen, Sinä ymmärrät ajatukseni kaukaa. Polkuni ja makuusijani Sinä olet vaaksalla mitannut, kaikki minun tieni ovat Sinulle tutut. Minun kielelläni ei ole sanaakaan, jota Sinä, HERRA, et täysin tuntisi. Edestä ja takaa Sinä olet minut saartanut, olet laskenut kätesi päälleni. Tämä tieto on minulle ylen ihmeellinen, niin korkea, etten voi sitä käsittää. Minne voisin mennä Sinun Henkesi ulottuvilta, minne paeta kasvojesi edestä? Jos nousisin taivaaseen, Sinä olet siellä, jos tekisin vuoteeni tuonelaan, sielläkin Sinä olet. Jos kohoaisin aamuruskon siivin ja asettuisin asumaan meren ääriin, sielläkin Sinun kätesi minua johtaisi, Sinun oikea kätesi pitäisi minusta kiinni. Ja vaikka sanoisin: "Pimeys peittääköön minut, ja valo ympärilläni muuttukoon yöksi", ei pimeyskään kätkeisi minua Sinulta, vaan yö valaisisi kuin päivä, pimeys olisi kuin valo.*
[*Ps.139:1-12](#)

Erään kerran, kun rukoilin silloisen seurakuntani pastorin kanssa, yllätyimme kun Jumala tuli siihen huoneeseen missä olimme. Olin jo pitkän ajan tiennyt, että jonain päivänä tulisin kohtaamaan erityisesti Jumalan – se vain oli sisäinen varmuus ja hengen tieto. Olin paljon lukenut Raamatun henkilöistä, jotka olivat kohdanneet Jumalaa tässä ajassa, ehkä siksi janoisin ja kaipasin jotain samanlaista. Olin miettinyt valmiiksi pitkän listan asioista Jumalalle, jotka sitten suureen ääneen Hänelle kertoisin ja julistaisin. Mutta, mitä tapahtuikaan, kun Jumalan suuruus ja ihmeellinen pyhyys laskeutui tuohon seurakuntasaliin!? – En voinut muuta kuin olla hiljaa sen Voiman edessä. Minä sain kuunnella ja hengittää Jumalan läsnäoloa. Vaikka pelkäsin kuollakseni, jokin sisälläni janoi suuresti sitä pyhää rakautta ja läpitunkevaa jumalista hyväksyntää. *Minä, kaikista surkein, sain kokea jotain tällaista.* Tuossa hetkessä minulle profetoitiin tehtävä, jota

tulen tekemään. On ollut ilo nähdä, miten Herra on johtanut ja vienyt niihin asioihin, mitä Hän on luvannut.

Miksi opetuslapset saivat kokea tämän? Miksi heille näytettiin näky Jumalan kirkkaudesta? - Se vahvisti ja lujitti heidän uskoaan Jeesukseen. Niin minullekin kävi. Vaikka Pietarin tavoin olen paljon kompastellut, epäröinyt, kieltänyt ja ollut liian usein äkkipikainen, silti usko Jumalaan on kantanut ja tuonut takaisin aina Jeesuksen ristin juurelle. Mikään ei ole voinut erottaa minua Kristuksen rakkaudesta. Yhä enemmän huomaan, ettei kysymys ole minusta ja onnistumisestani, vaan itse Jumalasta ja Hänen suunnitelmistaan.

Jumalan äänen kuuleminen on inhimilliselle ihmiselle äärimmäisen pelottava hetki. Jumalan ääni erottuu kaikista maailman äänistä. - *Sen kyllä tietää, kun Jumala puhuu!* - Opetuslapset kuulivat äänen, joka kehotti heitä kuulemaan Jumalalle rakasta Poikaa, johon Hän on mieltynyt. He heittäytyivät kasvoilleen maahan tuon äänen edessä, syvä ja suuri pelko sai heidät vapisemaan suuruuden edessä.

Erään kerran tivasin Jumalalta jotain Raamatun ajatusta, jota en ymmärtänyt. Sanoin kiihtyneenä Jumalalle, että Hänen on velvollisuus selittää asia minulle, koska näin, että se ei toimi eikä ole totta. Seuraavaan kokoukseen mennessäni seurakuntani keskelle, siellä vieraileva sanan julistaja aloitti puheensa lukemalla juuri sen Raamatun jakeen, josta olin *tinttailut* Jumalalle. Tunsin, että Jumala katsoo minuun. Pelkäsin saarnan edetessä, sillä siinä kerrottiin selkokielellä minulle, mitä sanat tarkoittivat, miten ne toimivat käytännössä ja mitä ne saavat aikaan. Kiemurtelin penkissä, olisin halunnut paeta ja häpesin *tinttailuani* ja samalla tunsin, miten rakastava Isä opastaa minua kädestä pitäen. Nykyisin minua pelottaa mennä seurakuntani keskelle, sillä joudun siellä kohtaamaan suuren Jumalani. Rakastan sitä, vaikka pelottaa.

Jeesus kosketti opetuslapsiaan, kehotti heitä nouseman sanoen, *älkää pelätkö*. Kuinka Jeesus lohduttaakaan tänäänkin sanoen myös meille, ettei tarvitse pelätä. Hänen armonsa ja hyvyytensä riittää. Hänen läsnäolonsa muuttaa meitä aidoimmiksi ja Hänen läpivalaisunsa alla on hyvä olla.

- *"Herää, sinä joka nukut, ja nouse kuolleista, niin Kristus sinua valaisee!"*
*[Ef.5:14](#)

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Jumalan ilmestymisellä on tarkoitus*
- *Jumalan kohtaaminen on pelottavaa, mutta parasta elämässä*

- *Kysymys ei ole meistä, vaan Jumalan suunnitelmista*
- *Jumalan ääni erottuu kaikista maailman äänistä*
- *Jeesus sanoo meille: 'älkää pelätkö'*

OPETUSLAPSET KYSYVÄT ELIASTA

Kun he olivat tulossa alas vuorelta, Jeesus kielsi heitä: *"Älkää puhuko kellenekään tästä näystä, ennen kuin Ihmisen Poika on noussut kuolleista."* Opetuslapset kysyivät Häneltä: *"Miksi sitten kirjanoppineet sanovat, että Elia pitää tulla ensin?"* Jeesus vastasi: *"Elia todellakin tulee ja asettaa kaiken kohdalleen. Mutta Minä sanon teille, että Elia on jo tullut. He eivät kuitenkaan tunteneet häntä vaan tekivät hänelle, mitä tahtoivat. Samoin myös Ihmisen Poika joutuu kärsimään heidän käsissään."* Silloin opetuslapset ymmärsivät, että Hän puhui heille Johannes Kastajasta.

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.17.9-13.FINRK>

Jumala on aina ollut ajoituksen mestari ja sitä Jeesus jälleen opettaa meille. On aika olla hiljaa ja on aika puhumiselle. Monet asiat vaikeutuvat vihamielisten ihmisten kuullessa asioita ennen aikojaan. Jeesuksen aikana piti oppia tämä läksy säästyäkseen julmuuksilta, mitä ihmiset tekivät toisilleen.

Edellisellä kerralla luimme kirkastusvuoren tapahtumista, miten Jeesuksen muoto kirkastui heidän edessään ja Hänen seuraansa tuli Mooses ja Elia. Tämä ihmeellinen näky piti kertoa seurakunnalle vasta Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen jälkeen.

Kirjanoppineet olivat suuressa arvossa ihmisten kesken. On tavattoman tärkeää, että tiedämme ja tunnemme kirjoitukset, julistamme sanaa ja annamme sen vaikuttaa ympäristössä. Jumalan sana on aina hyväksi ihmis-kunnalle. Fariseukset ja kirjannoppineet olivat vain muodostaneet vankat käsitykset kirjoitusten tarkoituksista, ja he eksyivät omassa ylimielisyydessään monissa asioissa. Näin käy meillekin ilman Pyhän Hengen johdatusta ja antamaa viisautta.

- *Jeesus vastasi heille: "Te olette eksyksissä, koska ette tunne Kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa. *[Matt.22:29](#)*

Toisinaan tulisi olla avoin sille, mitä ympärillämme tapahtuu. Jotkut asiat ovat tarkoituksellisesti salattuja, kunnes sydämen asenne muuttuu nöyräksi ja kiinnostuneeksi Jumalan tahdosta. Etsiessämme Hänen valtakuntaansa, löydämme ne vaikutusalat, joissa Hänen voimansa vaikuttaa. Kirjanoppineet odottivat kirjaimellisesti Elia heräämistä kuolleista, tullaan kertomaan heille sanomaa tulevista, mutta he eivät voineet käsittää

asian vertauskuvauksellisuutta. Huutavan ääni oli tullut Johannes Kastajan muodossa ja hänessä vaikutti Herran Henki. Liian usein uskonnolliset johtajat ovat liian sidoksissa lihalliseen olemukseensa ja omaan ymmärrykseensä. Yhä edelleen *Henki tekee eläväksi!*

Jeesus muistutti opetuslapsiaan julmuudesta, miten maailma kohteli Johannesta. Tämä oli yksi syy, miksi valtavasta hengellisestä näystä ei saanut vielä puhua. Pelkästä kateudesta tuon ajan uskonnolliset johtajat olisi tapaneet Jeesuksen ja Hänen seuraajansa. Jeesuksen kuolemalla oli kuitenkin aikataulu. Ihmiskunnan viha kyti *ruutitynnyrin alla, räjähtääkseen hetkellä minä hyvänsä.*

Ei edes uskonnollisuus tee ihmistä paremmaksi. Ylpeä ja omahyväinen ihminen korottaa itsensä johtajan asemaan, alistaakseen ja osoittaakseen julmuutta alamaisilleen. Tämä ihmisluonto on yhä edelleen nähtävissä ja sen vaikutukset ei voi olla näkymättä uskovienkaan keskellä. Lahkolaisuuden piirteet johtuvat pääosin juurikin tästä. Jos ymmärtäisimme asioiden olevan Jumalan käsissä, ja että Hän on rakkaus, me voisimme olla kiihkoilematta niin monista asioista. Voisimme kertoa, miten asiat ovat ja jättää asiat Jumalan haltuun. Mitä kiihkomielisyyys saa aikaan lahkolaisine piirteineen? Ei se ainakaan vedä ihmisiä Jeesuksen luokse, paitsi niitä narsistisia tyyppisiä, jotka näkevät tässä oivan tilaisuuden saada suuren joukon hallintavaltansa alle. Tätä on tapahtunut ja tulee tapahtumaan loppuun saakka. Miten löytäisimme Pyhän Hengen täyteydessä Jumalan hyvyyden ja rakkauden – toimiaksemme pyyteettömästi kaikessa sen mukaan?

Jeesus tiesi, mikä Häntä odottaa. Inhimillisesti se varmasti oli musertavaa ja tuskallista siitä huolimatta, että Hän tiesi olevansa viaton uhri koko maailman edestä. Kiitos Jumalan, Hän kävi tien loppuun saakka Jumalan tahdossa ja toi pelastuksen jokaiselle, joka uskoo Häneen.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Kaikella on aikansa, sanoillakin*
- *Raamatun tunteminen ei yksin riitä*
- *Edes uskonnollisuus ei tee ihmistä paremmaksi*

RIIVATTU POIKA

Kun he saapuivat väkijoukon luo, Jeesusta lähestyi muuan mies, joka polvistui Hänen eteensä ja sanoi: *”Herra, armahda minun poikaani! Hänellä on kuunvaihetauti, ja hän kärsii kovin. Hän kaatuu usein, milloin tuleen, milloin veteen. Minä toin hänet Sinun opetuslastesi luo, mutta he eivät pystyneet parantamaan häntä.”* Silloin Jeesus vastasi: *”Voi tätä epäuskoista ja kieroutunutta sukupolvea! Kuinka kauan Minun on oltava teidän kansanne? Kuinka kauan Minun on kärsittävä teitä? Tuokaa hänet tänne Minun luokseni.”* Jeesus nuhteli riivaajaa ankarasti, ja se lähti ulos lapsesta. Siitä hetkestä poika oli terve. Sitten opetuslapset menivät Jeesuksen luo. Ollessaan keskenään he kysyivät Häneltä: *”Miksi me emme pystyneet ajamaan sitä ulos?”* Jeesus sanoi heille: *”Epäuskonne tähden. Totisesti Minä sanon teille: jos teillä olisi uskoa edes sinapinsiemenen verran, te voisitte sanoa tälle vuorelle: ’Siirry täältä tuonne’, ja se siirtyisi. Mikään ei olisi teille mahdotonta. [Mutta tämä laji ei lähde ulos ilman rukousta ja paastoa.]”*

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.17.14-21.FINRK>

On aivan äärimmäisen tuskallista nähdä läheisessään piirteitä, jotka saa käyttäytymään riivattujen lailla. Jo pelkästään sairaus tai vammaisuus vie miltei kaikki elämän resurssit koko perheeltä vain yhden ihmisen vahtimiseen ja huoltamiseen. Nyt kysymys oli kuitenkin pahasta hengestä, joka riivasi poikaa. Meille ei kerrota, miten henki oli tullut poikaan, ja miksi se hänessä vaikutti.

Perheen isä teki oikean ratkaisun lähestyessään Jeesusta asian kanssa. Hän oli toki ensin puhunut asiastaan opetuslapsille ja he olivat yrittäneet ajaa riivaajaa ulos pojasta – onnistumatta kuitenkaan siinä. Opetuslapsia ihmetytti, miksi he eivät onnistuneet. He olivat saaneet Jeesukselta vallan toimia parantaen ja vapauttaen ihmisiä, mutta nyt tämä ei toiminutkaan.

Yhä edelleen kohtaamme saman ongelman. Meillä ei ole uskoa, ellei sitä meille anneta ylhäältä. Juuri siksi kaikki eivät parane, joiden puolesta rukoilen. Vain se tapahtuu, minkä Jumala tahtoo ja antaa tapahtua. Hän vaikuttaa tahtoa ja tekemistä. Hän synnyttää uskon, joka vaihtuu näkemiseksi niin kuin Hän on sen määrännyt tapahtuvaksi.

Minun tehtäväni on rukoilla. Tehtäväni on harjoittaa uskoa, eläen sitä todeksi sydämässä. Kun Herran Henki vaikuttaa uskon voimaa, voimme nähdä, mitä siitä seuraa. Kysymys ei siis lainkaan ole minusta ja

aikaansaannoksistani. Ylpeyteni ja itsekeskeisyyteni voi olla jopa esteenä sille, että Jumala pääsisi toimimaan tahtomallaan tavalla.

Jeesus jopa tuskastui epäuskon tähden, mikä vallitsi opetuslastenkin mielissä. Hän olisi niin toivonut, että edes opetuslapset olisivat olleet avoimia uskolle. Mutta he olivat inhimillisiä ihmisiä, eivätkä he osanneet ajaa riivaajaa pojasta.

Raamattuun on lisätty myöhemmin ajatus rukouksesta ja paastosta, joka ajatuksena on toimiva ja oikein, vaikka sitä ei ilmeisesti alkuperäisissä teksteissä olekaan mainittu. Ehkä teksti on ollut muistiinpano, reunamarginaaliin kirjoitettu huomio, joka on sitten päätynyt tekstin mukaan? Kuitenkin on nähty ja koettu, että paastoaminen ja rukoileminen herättää uskoa, jota tällaisissa tilanteissa tarvitaan. Ehkäpä juuri käytännön kokemukset ovat opettaneet hengellisiä esi-isiamme näillä alueilla, ja siksi kirjoitus on päätynyt mukaan Raamattuumme.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Riivaus on äärimmäisen tuskallista koko perheelle*
- *Perheen isä haki oikeasta suunnasta apua tilanteeseensa*
- *Meillä ei ole uskoa, ellei sitä anneta ylhäältä*
- *Tehtävänä on rukoilla ja harjoittaa uskoa*
- *Rukous ja paasto Herran läsnäolossa synnyttää uskoa*

JEESUS PUHUU JÄLLEEN KUOLEMASTAAN

Kun he olivat koolla Galileassa, Jeesus sanoi heille: *”Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin. He tappavat Hänet, mutta kolmantena päivänä Hän nousee ylös.”* Opetuslapset tulivat tästä hyvin murheellisiksi.

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.17.22-23.FINRK>

Miten hohdokasta ja upeaa olikaan opetuslasten elämä Jeesuksen seurassa! He näkivät ja kokivat uusia ja ihmeellisiä asioita miltei päivittäin ja oppivat, mitä todellinen Jumalan tunteminen on. Jeesuksen aitous ja hyvyys kiehtoi varmasti heitä ja innostus vain kasvoi. Kauan odotettu Messias oli heidän keskellään ja juuri he saivat olla Hänen lähimpinä ystävinään. Tulisiko Hänestä Kuningas, joka todella vapauttaisi Israelin sortajiensa käsistä?

Nyt tuo tuleva ja luvattu Messias alkoi puhua usein poismenostaan ja suuresta kärsimyksestään, mikä kohtaisi hyvin pian Häntä. Näinkö tämä päättyisi? Miten Jumala voisi sallia sen tämän kaiken hyvän ja tapahtuneen jälkeen? Eikö juuri silloin paha voittaisi kun Jeesus tapetaan? Varmasti opetuslapset kokivat pettymystä, sillä heillä oli ajatuksia, toiveita ja mielipiteitä siitä miten asioiden tulisi edetä. He näkivät asioita vielä liian inhimillisesti ja ihmisten näkökulmista. Eivät he voineet ymmärtää, että Jeesus tulisi olemaan kertakaikkinen uhri – koko maailman edestä.

- *”Iloitse suuresti, tytär Siion, huuda riemusta, tytär Jerusalem. Katso, kuninkaasi tulee sinun luoksesi! Hän on vanhurskas, Hän pelastaa; Hän on nöyrä, Hän ratsastaa aasilla, aasintamman varsalla. Minä hävitän sotavaunut Efraimista ja hevoset Jerusalemista. Sodan jousi särjetään, ja Hän julistaa rauhaa kansoille. Hänen hallitusvaltansa ulottuu merestä mereen, Eufratvirrasta aina maan ääriin asti. Mitä sinuun [Israel ja Juuda] tulee, liittoni veren tähden minä päästän vankisi pois vedettömästi kuopasta. Palatkaa takaisin linnoitukseen, te vangit, joilla on toivo. Tänäkin päivänä minä julistan: kaksin verroin minä sinulle korvaan.* *[Sak.9:9-12](#)

Jeesuksen siis piti kärsimän ja kulkeman koko tien loppuun saakka, että Jumalan suunnitelma toteutuisi. Siitä huolimatta, että Jeesus oli hyvä, paransi sairaita ja toi aitoa, ravitsevaa ja hyvää sanomaa ihmisten keskelle – osa ihmisistä alkoivat vihata suuresti Häntä. Kateus ja omien näkökulmien asettaminen Jumalan tahdon edelle, kiihotti monien ihmisen vihaa niin pitkälle, että he todella halusivat raivata Jeesuksen pois tieltä. On käsittämätöntä, että ihminen kykenee näin silmittömään vihaan vain siksi, että käsittää toisin jonkin Raamatun tekstin! Lisäksi yhteisön paine synnyttää tarvetta ajaa omaa kiihkoa eteenpäin. Kuinka usein vielä tänäänkin lahko-saarnaaja huutaa ismejään, vain ollakseen lahkoporukansa johtaja! Tiettyillä ismeillä saa seuraajia ja kannattajia, mutta entäpä aito Jumalan tunteminen, Hänen rakkautensa ja hyvyytensä löytäminen? Liian usein meille on tärkeämpää omat sääntömme ja käsitteemme, kuin aito Jumalan läheisyys ja tunteminen. Lahkohengestä puuttuu lempeys ja laupeus, armollisuus ja hyvyys. Kovat ja vaativat sanat vain kaikuvat kirkkosaleissa, mutta kukaan ei tule uskoon, ketään ei kiinnosta ja ihmiset hoippuvat kohti kadotusta! Eikö olisi aika pysähtyä miettimään, mitä Jeesus tekisi aikamme keskellä ja miten Hän kohtaisi syntisiä ja kärsiviä ihmisiä?

- *Me näimme Hänet, mutta Hänellä ei ollut hahmoa, johon olisimme mieltyneet. Hän oli halveksittu ja ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava, jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät, halveksittu, jota emme minäkään pitäneet. Mutta totisesti, meidän sairautemme Hän kantoj, meidän kipumme Hän kärsi. Me pidimme Häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana, mutta **Häntä haavoitettiin meidän rikkomustemme tähden**, runneltiin meidän pahojen tekojemme tähden. Rangaistus oli Hänen päällään, että meillä olisi rauha, ja Hänen haavojensa kautta meidät on parannettu. Kaikki me vaelsimme yksyksissä kuin lampaat, kukin meistä poikkesi omalle tielleen. Mutta*

HERRA pani Hänen päälleen kaikkien meidän syntivelkamme. Häntä piinattiin, ja Hän alistui siihen eikä suutansa avannut. *Kuin karitsa, joka viedään teurastettavaksi, kuin lammas, joka on ääneti keritsijöittensä edessä, ei Hänkään suutansa avannut... ..HERRAnäki hyväksi ruhjoa Häntä, lyödä Häntä kärsimyksellä... ..Tuntemisensa kautta Minun vanhurskas palvelijani vanhurskauttaa monet, ja Hän kantoi heidän pahat tekonsa. Sen tähden minä annan Hänelle osan suurten joukossa, ja väkevien kanssa Hän jakaa saalista, sillä Hän antoi sielunsa alttiiksi kuolemalle, ja Hänet luettiin pahantekijöiden joukkoon. Hän kantoi monien synnit ja rukoili pahantekijöiden puolesta.* *[Jes.53:1-12](#)

Opetuslapset tunsivat suurta murhetta, kun Jeesus alkoi puhua poismenostaan. On ihan luonnollista, että tunnemme näin, mutta jos luottaisimme Jumalaan ja Hänen huolenpitoonsa, voisimme iloita Jumalan tahdon toteutumisesta. Myös meillä on taipumus murehtia aikamme asioista. Maailman pahuus lisääntyy ja viha valtaa alaa, mutta emmekö muista, että näin on ennustettu lopun ajoille? Eikö meitä kehoitettu nostamaan katse, kun kuulemme tämän kaiken tapahtuvan? Me rukoilemme ja nostamme katseemme uskon alkajaan ja sen täydelliseksi saattajaan. Emme lannistu, vaan ylistämme Herramme voittoa ja Hänen ikuista Kuninkuuttaan. Kuitenkin kaikki on Jumalan hyvissä käsissä. Vain Hän voi varjella meidät Jeesuksessa Kristuksessa.

- *Jeesukselta kysyttiin: "Opettaja, milloin se sitten tapahtuu? Ja mikä on merkinä sen toteutumisesta?" Hän vastasi: "Varokaa, ettei teitä eksytetä! Monet tulevat minun nimessäni ja sanovat: 'Minä se olen' ja 'Aika on lähellä.' Älkää menkö heidän perässään! Ja **kun kuulette sodista ja levottomuuksista, älkää pelästykö.** Näiden kyllä täytyy ensin tapahtua, mutta loppu ei tule heti." Sitten Jeesus sanoi heille: "Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, tulee suuria maanjäristyksiä ja monin paikoin nälänhätää ja ruttoa. **Pelottavia asioita tapahtuu ja taivaalla näkyy suuria ennusmerkkejä.** Mutta ennen tätä kaikkea **teihin käydään käsiksi ja teitä vainotaan...** ...Kaikki tulevat vihaamaan teitä minun nimeni tähden. Mutta ei hiuskarvakaan teidän päästänne joudu hukkaan. Kestävyydellänne te voitatte omaksenne elämän." ..."Auringossa, kuussa ja tähdissä on merkkejä, ja **maan päällä on kansoilla ahdistus ja epätoivo,** kun meri ja aallot pauhaavat. Ihmiset menehtyvät pelätessään ja odottaessaan sitä, mikä kohtaa maanpiiriä, sillä **taivaiden voimat järkkyvät. Silloin he näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvessä suuressa voimassaan ja kirkkaudessaan. Kun nämä alkavat tapahtua, rohkaiskaa mielenne ja nostakaa pääanne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä.**" *[Luuk.21:7-28](#)*

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Opetuslapset eivät ymmärtäneet, ettei Jeesuksen Kuninkuus ollut tästä maasta*
- *Kuinka pahalta tuntuikaan kuulla hyvän opettajan poismenosta*
- *Maailman viha kuului Jumalan suunnitelman toteutumiseen*
- *Viattoman piti kärsiä ja kuolla monen edestä*

- *Murehtimisen sijaan voisimme oppia luottamaan Jumalaan kaikessa*
- *Nosta katseesi nähdessäsi maailman pahuuden yltyvän, sillä vapautuksesi hetki on lähellä!*

TEMPPELIVERON MAKSAMINEN

Heidän saavuttuaan Kapernaumiin temppeliveron kantajat tulivat Pietarin luo ja sanoivat: *”Eikö teidän opettajanne maksa temppeliveroa?”* *”Mak-saa”*, Hän vastasi. Kun hän meni sisälle taloon, Jeesus ehätti kysymään häneltä: *”Mitä mieltä olet, Simon? Keiltä maan kuninkaat perivät tullia tai veroa, lapsiltaanko vai vierailta?”* Kun hän vastasi: *”Vierailta”*, Jeesus sanoi hänelle: *”**Lapset ovat siis vapaat, Mutta ettemme loukkaisi heitä, mene ja heitä onki järveen. Ota sitten kala, jonka ensiksi saat. Kun avaat sen suun, löydät hopearahan. Ota se ja anna heille Minun puolestani ja omasta puolestasi.**”*

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.17.24-27.FINRK>

Tämä Raamatun paikka osoittaa, että uskovien tulee olla vastuullisia yhteiskunnan ja eri yhteisöjen keskellä. Emme saa olettaa olevamme oikeutettuja nauttimaan ilmaiseksi toisten ylläpitämiä palveluja ja hyödykkeitä. Vastuullisuus on osallistumista kuluihin ja erilaisiin toimiin tarpeen vaatiessa.

Antaminen Raamatun mukaan ei tarvitse kuitenkaan olla väkinäistä ja pakotettua velvollisuuden suorittamista. On hyvä oppia antamaan hyvästä sydäimestä.

Meidän ei tule ajatella Jumalan vaativan meiltä jotain sellaista, mitä meillä ei ole. Jumala itse kyllä kykenee antamaan meille runsaasti, niin että meillä on mistä jakaa. Hän kykenee järjestämään ongittun kalan suuhun rahan, jonka voi sitten antaa temppeliveron kerääjälle.

Talousasioissa on hyvä oppia luottamaan Jumalaan ja Hänen huolenpitoonsa. Voit huoletta rukoilla Jumalaa antamaan sinulle niin paljon, että pystyt maksamaan kymmenykset ja antamaan tukea sitä tarvitsevalle. Uskon, että Hän antaa juuri sen verran, mitä Hän uskoo käyttöömmek.

Jumalan talouden haltijan tulee olla uskollinen. Sen opettelu kantaa kyllä ajallaan hedelmää ja huomaamme kyllä, että Jumala itse siunaa ajallaan

kylvötyön. On ymmärrettävää, ettemme voi antaa kaikkea omaisuuttamme pois vain hetken mielijohteesta, sillä viisas ja järkevä osaa sijoittaa varallisuuttaan niin, että hänellä on antaa myös huomenna. Taloudellinen pääoma voi olla leiviskä, jota tulisi hoitaa viisaasti.

Oletko sinä kohdannut tilanteen, jossa sinulla ei ole antaa, vaikka sydämesi olisi kovin halukas ojentamaan auttavaa kättään? Aseta asiasi luotamuksessa Herran haltuun. Hän antaa kyllä sinulle sen verran, kuin on Hänen tahtonsa kyseisessä asiassa.

Antaminen ja osallistuminen ei tarvitse aina liittyä rahaan. Voimme tehdä töitä käsillämme ja tehdä palveluksia toinen toisillemme sen mukaan, mihin kykenemme ja jaksamme. Voisiko olla niin, että Jumala kutsuu sinuaikin osallistumaan omalle paikallesi seurakuntaan ja eri yhteisöihin? Ehkäpä siellä voisit olla hyödyksi ja kokea myös itse tulevasi siunatuksi. Rukoile, että Jumala vaikuttaisi tahtomista ja tekemistä, niin että Hänen hyvä tahtonsa ihmisten kesellä toteutuisi.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Osallistuminen on vastuunsa kantamista*
- *Jumala antaa, mitä tarvitsemme osallistumiseen*
- *Uskollisuus on pitkäjänteistä palvelustyötä ja osallistumista*
- *Koemme itekin siunauksia, osallistuessamme ja antaessamme omastamme*

KUKA ON SUURIN?

Sillä hetkellä opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja kysyivät: *”Kuka on suurin taivasten valtakunnassa?”* Niin Jeesus kutsui luokseen lapsen, asetti hänet heidän keskelleen ja sanoi: *”Totisesti Minä sanon teille: ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, te ette pääse taivasten valtakuntaan. Joka siis nöyrytyy tämän lapsen kaltaiseksi, se on suurin taivasten valtakunnassa. Ja joka Minun nimessäni ottaa luokseen yhdenkin tämän kaltaisen lapsen, se ottaa luokseen Minut. Mutta joka viettelee yhdenkin näistä pienistä, jotka uskovat Minuun, sille olisi parempi, että myllynkivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen.”*

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.18.1-6.FINRK>

Tämän päivän Raamatun teksti on evankeliumin asenteiden ytimessä. Juuri tämän tähden Jeesuksen oppi on toimiva ja erityisen merkityksellinen. Maailman henki janoaa ahneuksissaan kunniaa, mainetta ja rikkauksia, mutta Kristuksen valtakunnassa toimii erilaiset periaatteet. Siellä vähäisin saavuttaa aseman, jota maailma ei koskaan hänelle tarjoaisi.

Suuruus ja merkityksellisyys on aina kiehtonut ihmistä. Haluamme tulla joksikin ja se ajaa meitä eteenpäin, koska uskomme unelmiemme täyttyvän jonain päivänä. Ei ole väärin unelmoida, mutta ei pidä myöskään unohtaa kristillistä arvomaailmaa ja keinoja saavuttaa ennen kaikkea Jumalan mieleisiä ja tarkoituksellisia päämääriä.

Nöyryys on aina avainasemassa kristillisissä periaatteissa. Nöyryyden kautta saamme armon, mutta sen avulla saavutamme myös tervettä kasvua, jossa osaamme huomioida heikompiosaisia - arvostaen myös heidän lahjojaan. **Nöyryys on aina ylpeyttä jalompaa**, - harmillista vain, että kovin herkästi unohdamme sen.

On hyvä huomata, ettei Jeesus kehota meitä lapsellisuuteen. Lasten kaltaisuudessa voimme nähdä viattomuutta, uteliaisuutta, avoimuutta ja esimerkiksi sen, että he eivät ole kangistuneet ikivanhoihin kaavoihin. Lapsi kompastuessaan hetken itkee, mutta jatkaa matkaansa eikä hetken kuluessa edes muista tapahtunutta. Lastenkaltaisuus on pienuutta, jota meidän tulisi tuntea taivaallisen Isämme edessä.

Ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi – on vastoin nykyajan vallitsevaa suvaitsevaisuuskulttuuria. Kuitenkin Jeesus asetti tämän ehdoksi taivaaseen pääsemiseksi ja se tekee tästä Jeesuksen opetuksesta erittäin merkityksellisen. Opetamme paljon, että pelkkä uskon tuleminen riittää pelastumiseen, mutta on kuitenkin joitain seikkoja, jotka voivat ajan saatossa riistää meidän sielumme pelastuksen. Jeesuksella oli muutamia erityisehtoja, joihin Hänen omansa tulisi sitoutua ehdottoman uskollisesti. Lasten kaltaisuuden lisäksi Jeesus asetti anteeksiannon ja armahtamisen kansamatkaajia kohtaan kynnyksikysymyksiksi - pyrkiessämme iankaikkiseen elämään. Näen tämän tarkoittavan sitä, että ellemme kasva uskossa Jeesuksen opetukseen, vähitellen ajaudumme yhä etäämmälle Kristuksen sisäisestä tuntemisesta.

Jeesuksen seuraaminen on siis kokonaisvaltaista antautumista Hänen tahtoonsa ja tarkoituksiinsa. Se on elämän mittainen matka, jossa opimme Jumalan valtakunnan periaatteet ja tahdomme noudattaa niitä kykyjemme mukaan. Yhä edelleen olemme armosta pelastettuja, mutta tämän armon saamiseksi tarvitsemme nöyryyttä ja alamaisuutta Jumalan edessä. Ylpeytemme on asia, jonka tähden voimme menettää taivasosuutemme. Siksi ajallinen asemamme ja maineemme hengellisilläkään sektoreilla ei

ole merkityksellisiä, - ne ovat vain romahtavia kulsseja. Mitä pienempiä olemme itsessämme, sitä suuremmaksi Jeesus Kristus saa kasvaa meissä.

- *"Hänen tulee kasvaa mutta minun vähetä."* *[Joh.3:30](#)

Nöyrä palvelusmieli ottaa vastaan pienen ihmisen, ja siitä Jeesus opetti, että tällainen ihminen ottaa vastaan Hänet itsensä. Jeesuksen vastaanottaminen sydämeensä on käytännössä myös toisista huolehtimista, heidän tarpeistaan välittämistä, hyväksymistä, arvostamista ja rohkaisemista.

- *"Totisesti Minä sanon teille: kaiken, minkä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet Minulle."* *[Matt.25:40](#)

Sitten Jeesus puhuu vakavasti varoittaen viettelyksestä. Se ei tarkoita erehdystä, yksittäistä sanaa tai tekoa, vaan suurempaa kokonaisuutta, jostain sellaista, jolla on iso merkitys toisen ihmisen elämään. Vaikutamme tietämättämme toisiimme yllättävän paljon, ja Jeesus halusi meidän olevan vastuullisia näilläkin alueilla. - Voimme miettiä, mihin suuntaan omat elämämme ideologiat ja asenteemme ohjaavat toisia ihmisiä. Mitä opetamme heille ja millaisen esimerkin jätämme heidän eteensä? Viettelys on kokonaisvaltaisempaa elämän asennetta, mitä ymmärrämme edes ajatella. Kaikki mitä teemme ja millä asenteella, viestittää ympärillä oleville ihmisille opetuksiamme. Sen vastuullisuutta olisi hyvä oppia, ettei meille olisi lopulta parempi ripustaa myllynkivi kaulaan ja heittää järveen.

Onkin paikallaan miettiä, mihin viettelisimme toisia ihmisiä? Johdattaako asenteemme toisia nurjuuteen, toisten halveksuntaan, itsekeskeisyyden ja omahyväisyyden ihannoointiin, vai kylvämmekö ympärillemme Hengen hedelmiä, rakkautta, rauhaa, hyväksyntää ja arvostusta? Viettelemmekö ihmisiä harhaoppisiksi, pahanpuhujiksi, toisten lankeemuksilla mäsääjiksi, vihamielisiksi öykkäreiksi, vai voisimmeko löytää sitä mieltä, mikä Kristuksella oli? Johdattaisimmeko toinen toisiamme elämänmyönteisyyteen ja jumaliseen rakkauteen ja armahtavaisuuteen, ja olisiko motiivimme puhtaasti vain halua voittaa ihmisiä Jeesukselle Kristukselle?

Pitäisikö minun kääntyä? - Haluan meidän kysyvän itseltämme. Missä en ole lasten kaltaisuudessa, nöyränä ja hiljaisena? Menetätkö taivasosuu-teni, ellen käänny? Onko minulle liian raskasta ja ahdistavaa ottaa vastaan Jeesuksen sanat ja elää niiden mukaan? - Tiedän sen olevan kokonaisvaltaista asennetta enemmän, kuin yksittäisiä tekoja. Asenteillamme on usein enemmän merkitystä, kuin sillä, mitä näyttelemme, teemme tai sanomme. Siksi lasten kaltaisuus, nöyryys, oman pienuutensa tunteminen ja toisia palveleva mieli on parempi.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Evankeliumin ydin tekee vähäisyydestä merkityksellistä*
- *Nöyryys avaa ovet ikuiseen elämään*
- *Nöyryys on ylpeyttä jalompaa*
- *Pelastuminen vaatii muutosta ja kääntymistä*
- *Mihin viettelemme toisia ihmisiä?*

VAROITUS VIETTELYKSISTÄ

”Voi maailmaa viettelysten tähden! Viettelysten täytyy kyllä tulla, mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta viettelys tulee! Jos kätesi tai jalkasi viettelee sinua, hakkaa se poikki ja heitä pois. Sinulle on parempi, että käsipuolena tai jalkapuolena pääset sisälle elämään, kuin että sinut molemmat kädet tai molemmat jalat tallella heitetään ikuiseen tuleen. Ja jos silmäsi viettelee sinua, repäise se irti ja heitä pois. Sinulle on parempi, että silmäpuolena pääset sisälle elämään, kuin että sinut molemmat silmät tallella heitetään helvetin tuleen.”

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.18.7-9.FINRK>

Viettelys on käsite, jolla ymmärrämme ihmisen ajautuvan huonoon ja pahaan suuntaan elämän valinnoissa. Viettelys on hukuttelemista asioihin, joihin ei ketään tulisi houkutella. Viettelys voi kohdistua myös omaan sydämeen, sen asenteisiin ja ajatuksiin – ja viettelyksen tarkoitus on eksyttää, hämähärryttää ja sysätä ihminen pois oikealta ja hyvältä tieltä.

Suurella mittakaavassa voimme nähdä median erilaiset ismit ja rummutukset, jotka taukoamattomana virtana eivät voi olla vaikuttamatta ihmisten asenteisiin ja mieliin. Pieni joukko ihmisiä on päättämässä siitä, miten mistäkin asiasta tulisi ajatella ja mikä on oikein. He ovat saaneet käsivarekseen voimakkaan työkalun, jonka avulla ihmismielet vietellään ajattelemaan ja tekemään sopimattomia.

Pienemmissä ympyröissä voimme nähdä viettelysten vaikutuksia oman elämämme valinnoissa. Kuka meidät on vietellyt elämään kulutusjuhlaa ja ahneuden kyltymättömiä periaatteita? Suosittelemmeko me niitä yhä edelleen seuraaville?

Hengellisellä mittapuulla mitattuna viettelys on pahalaisen valtaan taipumista ensin vähässä ja sitten suuremmassa. Ihmisen taipumus on menettää otettansa, antaessaan pirulle pikkusormen. Se vie lopulta koko käden ja enemmänkin. Voimme kuvitella, ettei jooga tai leikkimieliset

spiritismikorttipelit ole vaarallisia, mutta niin kuin monen alkoholismi on alkanut pikku ryyppystä, moniin pahuuksiin astellaan vähitellen.

Mikä sinua houkuttaa ja viettelee maailmassa? Ahnehditko janoten valtaa ja rikkauksia? Ihannoitko moraalitonta holtittomuutta ja täydellistä seksuaalista vapautta? Millaisten vaikutteiden annat vaikuttaa itseesi, ja mitä nielet pureksimatta? Huumaannutko uusista hengellisistä ilmiöistä ja tavoista viettää mukavantuntuista seurakuntaelämää? Vai oletko ihastunut viettelysten ja harhaoppien alituisen metsästämiseen ja niillä suureen ääneen mässäilyihin? - Mikä on sinulle asia, joka korvaa Jeesuksen Kristuksen sisäisen tuntemisen ja Hänen kanssaan vietetyn ajan? Mikä viettelee sinua Jeesuksen läheisyydestä pois?

Viettelys tulee, ja se on nähty maailman keskellä, mutta miten voisimme hakata itseltämme kädet ja jalat poikki? Miten pystyisimme repimään silmät päästämme? – On ymmärrettävä, että Jeesus puhui tässä käyttäen kielikuvaa asioista, joista meidän tulisi repäistä itsemme irti. Jollekin se voi olla sanoutumista irti ryyppykavereistaan, ettei tulisi houkuteluksi alkoholismen kirouksen alle. Toiselle se voi olla nurjista ja pahansuovista ihmisistä kaukana pysymistä, ettei heidän vaikutuksensa ulottuisi omaan sydämeen. Toinen ehkä joutuu nöyryyttämään itsensä vallanhimon edessä jättäen valtapelit ja pyrkimykset niissä sikseen. Ahneuteen mieltyneen on hyvä opetella antamaan tarvitsevalle ja repäistä itsensä irti ahneuteen ruokkivasta ympäröistään. Jollekin televisio ja sosiaaliset mediakanavat voivat olla ajankäytöllisesti suuri viettelys. Se, mitä emme hallitse, siitä on hyvä repäistä itsensä irti. Se kyllä sattuu, mutta parempi on päästä ikuisen elämään, kuin menettää viettelysten kanssa koko sielunsa.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Viettelys käsitteenä on pahaan houkutteleva*
- *Viettelystä ilmenee suuressa ja pienessä mittaluokassa*
- *Hengellisyydessä viettelys on paholaisen kuuntelemista*
- *Mikä ilmiö sinua huumaa ja houkuttaa?*
- *Miten revimme viettelysten jalat ja kädet?*

VERTAUS EKSYNEESTÄ LAMPAASTA

”Katsokaa, ettette halveksi yhtäkään näistä pienistä. Sillä Minä sanon teille, että heidän enkelinsä taivaissa katselevat aina Minun taivaallisen Isäni kasvoja. [Ihmisen Poika on tullut pelastamaan sitä, mikä on kadonnut.] Mitä arvelette? Jos jollakin ihmisellä on sata lammasta ja yksi niistä eksyy, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentäyhdeksää vuorille ja mene etsimään sitä eksynyttä? Ja jos hän löytää sen, totisesti Minä sanon teille: hän iloitsee siitä yhdestä enemmän kuin niistä yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä, jotka eivät olleet eksyksissä. Niinpä ei myöskään teidän taivaallisen Isänne tahto ole, että yksikään näistä pienistä joutuisi hukkaan.”

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.18.10-14.FINRK>

Olemme jälleen tärkeän opetuksen äärellä. Ihmisluonto ihannoii aina voimaa, rohkeutta ja ylemmyyttä, mutta Jumalan lasten keskuudessa pitäisi muistaa aina ihmisen olevan jotain muuta, mitä ulkokuori päällepäin näyttää. Emmehän myöskään tiedä, mitä pienestä ja vähäisestä siemenestä kasvaa ja kuinka moni tulee siitä ravituksi. Vähäisintä ei tule halveksua, vaan häntä tulee kannustaa kasvuun, oppimiseen ja oman kutsumuksensa löytämiseen. Hänen palveluksensa voi olla jonain päivänä mittaamattoman arvokas.

Heikkouskoista hoivatkaa – Sanan kehoitus ohjaa meitä pitämään mukana niitäkin, jotka eivät pysty ja kykene saavuttamaan vaelluksessaan asettamamme pyhyysriman korkeutta. Kuinka moni eksyykään Jumalan luota kauaksi vahvojen kristittyjen jyräämisen ja halveksunnan vuoksi. He eivät vain jaksu tulla seurakunnan yhteyteen, kun kukaan ei välitä ja huomaa heitä. He jäävät yksin satojen ihmisten keskelle ja he tietävät, että ainoastaan heidän vikansa ja erilaisuutensa kyllä huomataan. Toisinaan ihminen tarvitsee hyväksyntää ja edes hieman arvostusta, jaksakseen innostua yhteisistä asioista. *Kukapa kovin kauaa viihtyy ylimielisten hurskastelijoiden seurassa?!*

Jeesus opettaa, että Hän tahtoo etsiä kadonneen, ja että Hän iloitsee erityisesti yhdenkin kadonneen löytämisestä. Näin tulisi olla meidän jokaisen kohdalla. *Missä minä voisin huomioida lähimmäisiäni? Milloin minä voisin mennä istumaan vähäisen viereen, istua siinä hiljaa, kuin oman veljen tai sisaren vieressä? Voisinko minä huomata toisen ihmisen, mennä käymään hänen luonaan, ilman ainoatakaan vaatimusta? Voisinko vain osoittaa hänelle, miten tärkeä hän on?*

Jumala ei halua kenenkään joutuvan hukkaan. Juuri tämä ajatus on pelastuksen ja evankeliumin ytimessä. Kunpa seurakunta voisi enemmän ilmentää juuri tätä jumalista luontoa – onnistuneiden kerhon sijaan. Miten löytäisimme enemmän *”kaikki yhdessä” -meininkiä ja ajatusmallia* siitä, että heikoin ja vähäisin on juuri se kuva kokonaisuudesta, millainen yhteisömme on? Eikö se, miten huolehdimme vähäosaisista ja heikoimmista, kerro meidän oman hurskaudemme mittaa? Mitä hyötyä on mahtipontisista sanoistamme, jos tekomme osoittaa, ettemme kuitenkaan välitä Jumalalle rakkaista ihmisistä – heidän ulkoisista ominaisuuksistaan huolimatta?

Muistan, miten nuoruuteni päivinä sain kokea voimallisesti seurakuntani keskellä Raamatun opetuksen mukaista kohtelua. Olin eksesissä ja hukassa. Voimavarani tuskin riittivät mukaan tulemiseen, enkä ollut omissa silmissäni arvollinen ja riittävä seurakuntalaiseksi ja Jumalan lapseksi. Heikko uskoni oli hiipuva liekki, jonka olisi voinut puhalttaa hyvinkin vähällä sammuksiin. Sinne olisi jäänyt oma elämäntaipaleeni Jeesuksen seurassa ja olisin eksynyt ties kuinka kauaksi jumalisista asioista. Kuitenkin seurakuntani pastori näki minut, vähäisimmän ja onnettomimman. Hän otti minut mukaansa kuin vertaisensa ja uskoi minuun, vaikka siihen ei ollut mitään syytä. Hän soitti minulle, pyysi mukaansa ja osoitti ansaitsematonta arvostusta. Ehkä hän ei itsekään vieläkään tiedä, mitä hän teki minulle, onnettomalle räpäleelle. Tuskin näitäkään tekstejä kirjoittaisin, ellei hän olisi näyttänyt minulle kristillisiä ja suoraselkäisiä periaatteita seurakuntaelämästä. Hän näytti, miten uskotaan ja valetaan. Hän oli esikuva, joka rohkaisi minua luottamaan Jumalaan ja etsimään, joka aika tietä lähelle Jeesuksen jalkojen juurelle. Kunpa minäkin vois olla edes yhdelle jotain samantapaista.

Taivaallinen Isänne ei tahdo yhdenkään meistä joutuvan hukkaan. Varsinkin pienimmät ja vähäisimmät ovat Hänelle rakkaita ja tärkeitä. *Voisiko meillä kristityillä olla sama mieli? Missä voisit huomioda ja nähdä, arvostaa ja kunnioittaa lähimmäisesi, vähäisen, joka ei vielä ole mitään? Kenet sinä kannat sylissäsi takaisin Herran laumaan? Kenelle sinä opetat käytännön tekojen kautta, mitä on Jumalan rakkaus?*

Paljot puheet armosta ja rakkaudesta - on aika vaihtaa sanoista tekoihin. Mitä hyötyä opetuksista vuosikymmenten ajoilta on, ellei sana saa uskossa sulautua sydämiimme – aina jumalisiin ajatuksiin ja tekoihin johtavina polkuina. Voisimmeko päästää irti sydämemme kovuudesta ja oman itsemme *pönkitsemisestä*, ja kääntyä itsekkyytemme sijaan heikoimman ja vähäisimmän puoleen - pitäen hänestä hyvää huolta? Voisiko Jumalan rakkaus näkyä meistä välittämisenä ja armahtamisena? **Miten hyvää tekeekään taivaallinen hyväksyntä ihmiselle, joka ei saavuta**

uskovaisuutemme korkeita mittoja. Armostahan hänetkin on pelastettu, niin kuin meistä jokainen.

Eräänä päivänä taivaassa on joukko ihmisiä, jotka löysivät taivastien ja Jumalan tuntemisen - sen kautta, että jokin ihminen osoitti heille aitoa Kristuksen rakkautta. He janosivat sitä samaa hyvyyttä ja löysivät sen Jeesuksessa. He tahtoivat tulla täyteen samaa rakkautta ja hyvyyttä, koska he saivat maistaa, miten hyvä on Herra. Hän oli saanut täyttää sinut hyvyyden voimalla, rakkaudella, jolla Hän vetää ihmisiä luoksensa. Sinäkin voit synnyttää janoa ja nälkää Herran tuntemiseen ja Hänen hyvyytensä todeksi elämiseen. **Ketään ei kiinnosta nurjuutesi, oikeaoppisuutesi ja harhaoppisten käräyttäminen.** Ihmiset tarvitsevat Jeesuksen hyvyyttä ja rakkautta. Juuri sitä sinun tulee välittää toiselle ihmiselle. Minun uskoni on vahvistunut nähdessäni Jumalan suurta rakkautta meissä vajavaisissa ihmisissä. Osaisinpa minäkin jakaa aina ympärilleni Hänen tuntemisensa ihanaa tuoksua!

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Kristillisyyden ytimessä on: älä halveksu toista*
- *Hoivatkaa ja hyväksykää, ottakaa mukaan – se on rakkautta*
- *Iloitsemmeko me kadonneen löytymisestä?*
- *Kaikki yhdessä – meininki pitää heikoimmatkin laumassa*
- *Näytä, mitä on Jumalan rakkaus*
- *Vaihda puheet hyvästä Jumalasta tekoihin*
- *Jumalan hyvyys ja rakkaus vetää ihmisiä taivastielle*

VOITA VELJESI TAKAISIN

”Jos veljesi tekee syntiä, mene ja nuhtele häntä kahden kesken. Jos hän kuulee sinua, olet voittanut veljesi takaisin. Mutta jos hän ei kuule sinua, ota yksi tai kaksi todistajaa mukaasi, että jokainen sana vahvistettaisiin kahden tai kolmen todistajan suulla. Jos hän ei kuule heitäkään, ilmoita seurakunnalle. Mutta jos hän ei kuule seurakuntaakaan, olkoon hän sinulle kuin pakana ja publikaani. Totisesti Minä sanon teille: kaikki, minkä te sidotte maan päällä, on sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te päästätte maan päällä, on päästetty taivaassa. Vielä Minä sanon teille: jos kaksi teistä maan päällä sopii keskenään mistä asiasta tahansa, että he sitä anovat, he saavat sen Minun Isältäni, joka on taivaissa. Sillä missä kaksi tai kolme on koolla Minun nimessäni, siellä Minä olen heidän keskellään.”

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.18.15-20.FINRK>

Jeesus antoi toimivia ja tarkoituksellisia ohjeita, joita on syytä tarkastella ja huomioida elämän keskellä. Toisinaan meillä on voimallinen tarve puuttua toisen ihmisen asioihin ja varsinkin virheisiin, siksi menettelytapa on hyvä määritellä. Toisten pahoilla teoilla tai epäonnistumisilla mässäily loputtomine juorupuheineen ei ole hyödyllistä ja evankeliuminkaan kannalta mitenkään hyväksi. Siksi on parempi, että hoidetaan asiat sovitulla tapaa ja sitten annetaan niiden olla.

On huomattavasti helpompaa puhua juorupuheita takanapäin, kuin ottaa asia puheeksi itse asianomaisen kanssa. Kuitenkin on parempi toimia Jeesuksen antamien ohjeiden mukaan, ehkä kyseinen ihminen havahtuu tekemästään vääryydestä ja lopettaa sen. Mikäli hän ei tahdo tehdä parannusta, seuraavaksi pitäisi ottaa mukaan muutama luotettu, viisas ja hengellisesti valveutunut ystävä, ja mennä heidän kanssaan puhumaan kyseisestä asiasta syntiä tekevän kanssa.

- *”Veljet, jos joku tavataan jostakin rikkomuksesta, **ojentakaa te, hengelliset, häntä sävyisyyden hengessä.** Mutta ole varuillasi, ettet sinäkin joutuisi kiusaukseen.” *[Gal.6:1](#)*

Vasta tämän jälkeen asia tuli saattaa julkiseksi seurakunnalle. Tällöin asiat pysyvät niin pienissä piireissä kuin mahdollista, eihän seurakunnan tarkoitus ole mässäillä toisten ihmisten virheillä ja synneillä. Ellei synnissä julkisesti elävä ihminen kuuntele seurakuntaakaan, hänelle on hyvä osoittaa, ettei kyseinen tapa elää ole hyväksyttävää ja soveliasta. Kuritoimenpiteenä porukan ulkopuolelle jättäminen saattaa herättää ajatuksen ja tahtoa tehdä parannusta, ettei tulisi oman väen hylkäämäksi.

Kaikissa näissä tulee varoa ylilyöntejä ja suhteettomuutta. Eihän ole niin, että pienenkin virheen takia ihmisen täytyisi eristää yhteisön ulkopuolelle! Nämä ovat äärimmäisiä keinoja silloin, kun seurakuntalainen tahtoo elää julkisesti synnissä, tahtomatta tehdä parannusta. Meidän pitää kuitenkin varoa asettaa itseämme tuomariksi toiselle. Ripaus nöyryyttä, armollisuutta ja rakkautta varmasti kohtuullistaa kyseisiä toimenpiteitä.

Tarvitaan jumalista viisautta ja ymmärrystä silloin, kun haluamme sitoa, tai päästää vapaaksi ihmisiä heidän synneistään. Itselle olen asettanut rajan siihen, että joka tahtoo saada anteeksi, sille minä annan anteeksi. Tarkoitan tällä sitä, että jokainen, joka tahtoo tehdä parannuksen ja on valmis luopumaan synneistään, en minä ainakaan tule esteeksi sille. Taas ihminen, joka ei näe syntejään, tai rakastaa niissä piehtarointia, ne olkoot sidottu niihin, kunnes tahtovat tehdä parannusta. Jeesuksen opetuksen mukaan vapauttamamme ihmiset ovat vapautetut myös taivaassa, eli Jumala huomioi palvelijansa julistaman *’synninpäästön.’*

Sitten Jeesus jatkaa puhuen *'sopimusrukouksesta,'* jossa kaksi Herraan uskovaa sopii jonkin tärkeän asian, ja rukoilee sen mukaan uskossa. Jumala on luvannut kuulla tällaisia rukouksia, jotka nekin tosin on asetettava Jumalan tahtoon nojaaviksi. *Tuskin saan miljoonaa euroa, vaikka sopisin jonkun kanssa laittavani potin puoliksi hänen kanssaan?!* Tosin Jumalalle on mahdollista antaa ja järjestää rahat, mutta uskon sen tapahtuvan ainoastaan Hänen tahtonsa sisällä.

Jeesus kertoi lohdullisia sanoja läsnäolostaan ihmisten keskellä - silloin, kun he kokoontuvat Hänen nimessään yhteen. Usein uskovaiset saattavat tuntea Jeesuksen läsnäolon jopa kahdenkeskisissä hengellisissä keskusteluissa. Se on enemmän, kuin sielun tunne. Keskusteluun alkaa yllättäen virtaamaan taivaallista viisautta, sanoja, joita ei ole aiemmin ehkä tullut edes ajatelleeksi. Viisauden sanat noissa hetkissä ilahduttavat kovasti.

Jeesuksen läsnäolo näkyy myös johdatuksena. Juuri oikeaan aikaan ja tarvittavilla sanoilla varustettuina saattaa saapua ihmisiä, jotka eivät tiedä lainkaan toisen kokemuksista, mutta he tietämättään sanoillaan tuovat suurta lohtua ja rohkaisua. Kun näitä tapahtuu tämän tuosta, kysymys ei voi olla pelkästä sattumasta tai älynväläyksistä. Jumala puhuu kauttamme ja vaikuttaa tahtoa ja tekemistä. Joskus jopa unohtunut sana, tai sen korvikkeena käytetty synonyymi, eli samaa tarkoittava sana voi olla se merkityksellinen *'Jumalan puhe.'* – Hänhän puhuu tavalla ja toisella, mutta huomammeko sen? Onpa usein niinkin, että saatamme miettiä ja pohtia syvästi jotain asiaa, ja siitä mitään tietämätön ihminen tulee, ja kertoo vastauksen, itsekään tajuamatta, miksi sanoi jotain sellaista. Onpa niinkin käynyt, että eräs ihminen puhui Hengessä sanoja, joita ei ehkä itsekään kuullut, ja heti sen jälkeen seuraavassa lauseessa puhui aivan päinvasaista. Kun tunnen kyseisen ihmisen, minun oli suhteellisen helppo erottaa nämä kaksi tahtomaailmaa toisistaan. Minua hymyilytti tilanne, mutta iloitsin sanomasta, mitä Herra oli puhunut hänen kauttaan – vaikka hän itse tosin oli täysin ulalla tilanteesta.

Jeesuksen läsnäolo keskeisimmämme on äärimmäisen tärkeää, sillä Hänen Henkensä vaikuttaa voimana ja rakkautena niin, että jumalinen hyvyys saa tehdä työtään keskuudessamme. Olisikin hyvä toisinaan herkistää korviaan, pohtien, mitä Jumala tahtois tänään puhua. Kuritankin mielelläni itseäni kehittämälläni aforismilla, jonka ajatus herättelee minua enemmän kuuntelemaan kuin puhumaan. Tapaan sanoa: ***"Kun minä vaikenen, saatan kuulla Jumalani puhuvan"***! – Tämän toivon hiljentävän itseäni Herran kasvojen edessä, kuullakseni enemmän Hänen ääntään.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Toisten asioiden käsittelyyn on annettu ohjeita*
- *Ylilyöntejä kannattaa varoa*
- *Emme saa asettaa itseämme toisen tuomariksi*
- *Sopimusrukouksiin on annettu lupaus toteutumisesta*
- *Jeesuksen läsnäolo on lupaus, johon kannattaa luottaa*
- *Kun minä vaikenen, saatan kuulla Jumalan puhuvan*

VERTAUS ARMOTTOMASTA PALVELIJASTA

Silloin Pietari tuli Jeesuksen luo ja kysyi: ”Herra, kuinka monta kertaa minun on annettava anteeksi veljelleni, joka rikkoo minua vastaan? Ihanko seitsemän kertaa?” Jeesus vastasi hänelle: ”Minä sanon sinulle: ei seitsemän kertaa vaan seitsemänkymmentä kertaa seitsemän.

Sen tähden taivasten valtakunta on verrattavissa kuninkaaseen, joka vaati palvelijoiltaan tilitykset. Kun hän rupesi tarkastamaan tilejä, hänen eteensä tuotiin palvelija, joka oli hänelle velkaa kymmenentuhatta talenttia. Mutta kun palvelijalla ei ollut, millä maksaa, herra määräsi hänet, hänen vaimonsa ja lapsensa ja kaiken, mitä hänellä oli, myytäväksi ja velan maksettavaksi. Silloin palvelija heittäytyi maahan ja rukoili häntä sanoen: ’Ole kärsivällinen minua kohtaan, minä maksan sinulle kaiken.’ Herran tuli sääli tätä palvelijaa, ja hän päästi hänet vapaaksi ja antoi velan anteeksi.

Mutta mentyään ulos palvelija tapasi erään palvelustovereistaan, joka oli hänelle velkaa sata denaaria. Hän kävi toveriinsa kiinni, kuristi häntä kurkusta ja sanoi: ’Maksa, mitä olet velkaa!’ Palvelustoveri heittäytyi maahan ja pyysi häneltä: ’Ole kärsivällinen minua kohtaan, minä maksan sinulle.’ Mutta hän ei suostunut vaan meni ja heitti miehen vankeuteen, kunnes tämä maksaisi velkansa.

Kun muut palvelijat näkivät, mitä tapahtui, he tulivat hyvin pahoilleen ja menivät kertomaan herralleen kaiken, mitä oli tapahtunut. Silloin herra kutsui palvelijan eteensä ja sanoi: ’Sinä kelvoton palvelija! Minä annoin sinulle anteeksi koko velan, koska sitä minulta pyysit. Eikö myös sinun olisi pitänyt armahtaa palvelustoveriasi, niin kuin minäkin armahdin sinua?’ Vi-hastuneena herra jätti hänet vanginvartijoiden käsiin, kunnes hän maksaisi koko velan. Näin myös Minun taivaallinen Isäni tekee teille, ellette anna kukin veljellenne sydämestänne anteeksi.”

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.18.21-35.FINRK>

Tämä kertomus kertoo inhimillisyyden surkeasta puolesta, eli meidän lyhyestä muististamme. On niin tavattoman helppoa ottaa vastaan armoa ja anteeksiantoa silloin, kun sitä itse kipeästi tarvitsee, mutta kun tulee oma vuoro armahtaa toista ihmistä, armokokemuksemme unohtuu.

Jeesus muistutti meitä vakavasti tämän aiheen tiimoilta. Se, että Jeesus sanoi lukemat *'seitsemänkymmentä kertaa seitsemän'*, ei tarkoittanut, että ottaisimme laskukoneen ja alkaisimme pitämään kirjanpitoa siitä, että 490 kertaa täytyttyä, sitten enää ei tarvitsisi antaa anteeksi. Jeesus tahtoi sanoa kertomuksellaan, että meidän tulee antaa 'paljon' anteeksi.

Suhde siihen, minkä verran Jumala on antanut meille anteeksi rikkomuksiamme, toisten ihmisten tekemät vääryydet meitä kohtaan on suhteellisen vähäistä. En tarkoita, että olisi helppo antaa anteeksi toisen pahuutta, vaan sitä, että sitä kohti tulee kulkea, tuntuipa se miten pahalta tahansa.

Lopuksi luimme sanat siitä, että meidän tulee antaa sydämestämme anteeksi. Tämä tarkoittaa sitä, että anteeksiantomme tulee olla vilpitöntä ja lopullista. Niihin asioihin ei ole tarve palata enää uudelleen ja toisen tekemistä pahuuksista ei pidä juoruilla muille ihmisille. Vaikka koet olevasi oikeutettu puhumaan kokemistasi vääryyksistä, se kuitenkin kertoo vain siitä, että et ole antanut sydämestäsi anteeksi hänelle.

Kaunan kantaminen ei ole anteeksiantoa. Toisen tekemä vääryys ei ole hyväksyttävää, mutta ketään ei hyödytä kaunan kantaminen ja vihapuheiden levittäminen. Tämä ei tarkoita, että tulisi tarkoituksella hakeutua ihmisen lähetyville, joka aivan varmasti hakkaa ja raiskaa kohteensa menen tulen ja vielä palatessaankin. On tervettä itsesuojeluvaistoa olla menemättä metsään, jossa tiedämme vihaisen karhun lymyilevän.

Päätös antaa anteeksi koko sydämestään, auttaa käsittelemään kokeamaansa vääryyttä. Se ei poista tapahtunutta, eikä palauta sormeja napsauttamalla menetettyä luottamusta, mutta se antaa mahdollisuuden tehdä parannuksen ja osoittaa käytännössä tahtoa muuttua.

Rauhan rakentaminen ja erottavan väliseinän poistaminen on Jumalan toimintamalli, silloin kun annetaan anteeksi. Tähän tulee meidänkin pyrkiä siten, että jos katuva ihminen tulee luoksemme pyytäen armoa ja anteeksiantoa, se tulee hänelle antaa. Vaikka hänen motiivinsa olisi vilpilliset, ja suurin tarkoitus olisi vain päästä uusimaan rikoksiaan, tulee häntä kohdella kuitenkin armollisesti. On eri asia luoda selkeitä rajoja, mihin asti

toinen ihminen saa tulla mellastamaan ja repimään elämää, hän saa anteeksi, mutta hänen on opittava kunnioittamaan toisen 'reviiriä'.

Minulta pyydetään tämän tuosta yhteistyökumppanuutta erilaisiin toimiin ja tekemisiin. Joidenkin ihmisten kanssa en tule tekemään koskaan yhteisiä projekteja, juuri sen tähden, että he eivät osaa kunnioittaa toista ja toisen tekemää. He kyllä ovat saaneet menneet anteeksi, ja ovat vapaita elämään omaa elämäänsä eteenpäin, minä vain en liity siihen kuvioon. Se ei olisi kenenkään etu haaskata voimavaroja siihen, joka on tuhoon tuomittu jo pelkästään itsekeskeisen, omahyväisen ja narsistisen tyyppin asenteiden takia.

Vaikka käytämme järkeä ja teemme viisaita valintoja, meidän on hyvä tarkkailla oman sydämemme tilaa. Katkeruus, kauna ja viha niin helposti tekevät pesää sydämeen. Tähän paras apu on tehdä päätös, ettei koskaan puhu pahaa kenestäkään. Tällöin ohjaa omaa sydäntä ajattelemaan paremmin ja ainakin olemaan lietsomatta vihamielisyyttä toista kohtaan.

Velkojen maksujen vaatimus voi tuntua hyvinkin oikeutetulta. Tällöin on hyvä muistaa ajatella, pystyykö itse maksamaan kaikki velkansa korkoineen, jos sitä tultaisiin vaatimaan. Luulenpa, että pienen ajattelun jälkeen antaa armollisesti toiselle aikaa maksaa velkansa ja jos vain mahdollista, antaa anteeksi koko velan. Se kyllä kirpaisee, mutta entäpä, jos minäkin saan sen vuoksi omat syntini ja erehdykseni anteeksi taivaallisen Isäni edessä?

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Sydämestään anteeksiantava ei anna pahan raiskata uudelleen*
- *Velan anteeksiantaminen on jaloa*

Kysymys avioerosta ja naimattomuudesta

Kun Jeesus oli päättänyt nämä puheensa, Hän lähti Galileasta ja kulki Jordanin toista puolta Juudean alueelle. Häntä seurasi suuri joukko ihmisiä, ja Hän paransi heitä siellä. Hänen luokseen tuli myös fariseuksia, jotka koetellakseen Häntä kysyivät: *"Onko miehen lupa hylätä vaimonsa mistä syystä tahansa?"* Hän vastasi: *"Ettekö ole lukeneet, että Luoja jo alussa loi heidät miehiksi ja naisiksi ja sanoi: 'Sen tähden mies luopukoon isästään*

ja äidistään ja liittyköön vaimoonsa, ja niistä kahdesta tulee yksi liha? Niinpä he eivät enää ole kaksi vaan yksi liha. Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako.”

He kysyivät Häneltä: ”Miksi Mooses sitten käski antaa vaimolle erokirjan ja hylätä hänet?” Hän vastasi heille: ”Teidän kovasydämisyysenne tähden Mooses antoi teille luvan hylätä vaimonne. Mutta alun perin ei ollut niin. Minä sanon teille: se, joka hylkää vaimonsa muun syyn kuin haureuden tähden ja nai toisen, tekee aviorikoksen [ja joka nai hylätyn, tekee aviorikoksen].”

Opetuslapset sanoivat Hänelle: ”Jos miehen suhde vaimoon on tällainen, ei kannata mennä naimisiin.” Mutta Hän sanoi heille: ”Tämä sana ei sovellu kaikkiin vaan ainoastaan niihin, joille se on annettu. On sellaisia, jotka ovat äitinsä kohdusta syntyneet avioon kelpaamattomina. On myös niitä, jotka ihmiset ovat tehneet avioon kelpaamattomiksi. Samoin on niitä, jotka vasten valtakunnan tähden ovat tehneet itsensä avioon kelpaamattomiksi. Joka tämän voi itseensä soveltaa, se soveltakoon.”

FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.19.1-12.FINRK>

Tieto Jeesuksen ihmeitätekevästä voimasta oli levinnyt laajalle ja missä Jeesus vain liikkui, Häntä seurasi suuri kansanjoukko. Voimme vain kuvitella sitä hämmennystä ja ihmettelyä, mitä tuona aikana Israelissa oli. Toiset iloitsivat kiitollisina kaikesta kokemastaan ja näkemästään, mutta sitten oli oikeaoppineiden joukko, joilla oli tiedossa tarkoin, mikä ja millainen Jumala oli. -Näin he ainakin itse luulivat ja heidän ylpeytensä tulikin heille lankeemukseksi.

Fariseukset halusivat haastaa Jeesusta, kaikista hyvistä ihmeteoista huolimatta. He miettivät, miten saisivat Jeesuksen kiinni harhaopista tai vääryydestä. Tämä on hyvin tuttu ilmiö tänäänkin. Jotkut ovat ottaneet asiakseen tehdä videoita, joissa on toisten sanomia sanoja irrotettuna asiayhteyksistä, ja näin saa julistettua heidän hampaisiinsa joutuneet harhaoppisiksi. Kiusanteko siis jatkuu yhä edelleen.

Tällä kertaa Jeesusta kiusattiin ihmisten naimajutuilla. Kun jotkut epäonnistuvat avioliitoissaan, se on herkullista juorumateriaalia niille, jotka itse ovat onnistuneet liitoissaan. Nyt nämä epäonnistuneet oli nostettu hengellisyiden ytimeen, ikään kuin ihminen pääsisi ikuiseen elämään naimalla.

Jeesus kuitenkin vastaa viisaasti kiusaajilleen – tuoden esille todellisen ongelmamme. Kovasydämisyys on varmasti yhä edelleen suurin syy

avioeroihin. Puolisoiden molemminpuolinen kunnioitus ja toistensa rakastaminen alusta alkaen, saisi monet liitot kestävänsä läpi elämän.

Jeesus opetti aviorikoksesta, että se on ainoa syy, miksi saisi erota. Lisäksi Hän puhui avioon kelpaamattomuudesta, jota varsinkin nykyään tulisi miettiä, ennen avioliiton solmimista. *Olenko valmis sitoutumaan ja huolehtimaan kumppanista loppuelämäni ilman ehtoja? Rakastanko häntä myötä ja vastoinkäymisissä?* - Jos vähänkin epäröit, älä mene naimisiin.

Vastuu ja velvollisuudet kuuluvat tähän elämään ja sen joka alueelle. Mikä onkaan osamme, tehtävämme ja tarkoituksemme, meidän tulee ajatella toisen parasta ja lisäksi myös ympärillä olevia ihmisiä. Millaista esimerkkiä näytämme? Opetammeko toisille uskollisuuden hyvettä ja asioihin sitoutumisen tuomaa siunausta?

Elämä ei aina mene suunnitelmien ja käsikirjoitusten mukaan. Siksi ei pitäisi unohtaa armollisuutta, varsinkaan silloin, kun käsittelemme toisten ihmisten epäonnistumisia ja heidän asioitaan. Surullista on nähdä monen uhoavan ja kiivaan lahkolaisen lankeavan ja epäonnistuvan juuri niissä asioissa, mistä ovat kovin voimallisesti toisille huutaneet. Mitä opetammekin, on hyvä muistaa, että se koskee meitä itseämmekin. Emmehän voi tietää, kohtaammeko samat ongelmat itsekkin omassa elämässämme.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Epäilemmekö Jumalan oikeassa olemista?*
- *Itsensä parempana pitäminen saa aikaan vikoilua*
- *Jeesus tiesi kovasydämyyden olevan ongelmamme ihmissuhteissa*
- *Avioliittoon sitoutumisesta tulisi opettaa, haasteista huolimatta*
- *Varokaamme kovia sanoja epäonnistuneille, saatamme joutua itse keräämään heittelemämme kivet*

Jeesus siunaa lapsia

Sitten Jeesuksen luo tuotiin lapsia, jotta Hän panisi kätensä heidän päälleen ja rukoilisi. Opetuslapset nuhtelivat tuojia, mutta Jeesus sanoi: *”Antakaa lasten olla älkääkään estäkö heitä tulemastakin Minun luokseni, sillä heidän kaltaistensa on taivasten valtakunta.”* Ja Hän pani kätensä heidän päälleen. Sitten Hän lähti sieltä.

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.19.13-15.FINRK>

Tämä teksti kuvaa hyvin Jeesuksen oikeamielisyyttä ja hyvyyttä. Hän ei halveksunut pienintä ja vähäisintä – ja se onkin hyvin lohdullista meille, jotka tunnemme omaa pienuuttamme.

Jeesuksen ympärillä tapahtui paljon asioita ja lisäksi oli tärkeää, että Hän sai opettaa ihmisille taivasten valtakunnan salaisuutta. Opetuslapset hahmottivat vähitellen, miten harhassa ja väärässä olivat tuon ajan fariseukset ja kirjanoppineet. Vaikka he olivat selvillä kirjoituksista, sydämensä oli kaukana Jumalasta. Uuden opin opettamista ei saanut häiritä ja oli ymmärrettävää, että leikkivät lapset piti häättää tärkeempien asioiden edestä pois.

Jeesus kuitenkin näki lapsissa tulevaisuuden. Heille tuli kylvää siemen, joka ajallaan tuottaisi suurta hedelmää. Ehkäpä kerran ikuisuudessa saamme kuulla, mitä näistä Jeesuksen siunaamista lapsista tuli!

Jeesuksen sanat *'älkää estäkö heitä'* – pitäisi puhutella meitä tänäänkin. Miten usein omien uskontokuntien ja eri kulttuurien nimissä estämme ihmisiä tulemasta Jumalan luokse. Pidämme omia ismejämmä ja oppejamme tärkeämpinä, kuin ihmisten tulemista Jeesuksen tykö. Tiedämme portin olevan ahdas ja taivastien olevan kaita, mutta miksi haluamme kaventaa ja tehdä yhä ahtaammaksi porttia, ihmisten tulla Jumalan tuntemiseen?

- *"Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te suljette taivasten valtakunnan ihmisiltä. Itse te ette mene sisälle ettekä päästä niitäkään, jotka olisivat menossa."* *[Matt.23:13](#)

Meidän pitäisi sallia ihmisten tulla Jeesuksen tykö, vaikka he eivät täytä kasvultaan asettamiamme mittapuita. Kyllä Jumala tulee pitämään huolta jokaisesta omastaan, onhan Hän luvannut antaa jokaiselle luokseen tulevalle voiman ja oikeuden tulla Jumalan lapsiksi.

- *"Mutta kaikille, jotka ottivat Hänet vastaan, Hän antoi oikeuden tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat Hänen nimeensä."* *[Joh.1:12](#)

Lasten kaltaisuus -ajatus on ymmärrettävä oikein. Tuskin Jeesus tarkoitti, että pitäisi olla lapsellinen, tai riehuva lapsi, vailla mitään päämäärää sillosta energian paljoudesta? – Uskoisin Jeesuksen tarkoittaneen enemmän lapseuden asemaa ja alamaisuutta ja kuuliaisuutta vanhemmilleen. Isä ja äiti pitivät heistä huolta, vaikka he vasta opettelivat elämän pelisääntöjä. Samoin Jumala katsoo meitä armollisesti ja rakastaen – siitä huolimatta, että uskomme on vasta kasvuvaiheessa ja opettelemme taivastien salaisuuksia.

Lapseuden asema on myös nöyryyttä, jossa osaa tunnistaa oman paikkansa. Lapsi tietää, ettei ole aikuinen, kuten isänsä ja äitinsä. He ihailevat aikuisuutta ja toivovat pian pääsevänsä siihen, aivan, kuten uskovainenkin janoaa Jumalan tuntemista ja etenemistään taivastiellä. Saamme haaveilla siitä, että jokin päivä voisimme olla hyödyksi evankeliumille ja Jumalan seurakunnalle.

Lapsi on myös utelias ja avoin uudelle. Tämä on yksi piirre, joka tulisi säilyttää matkan varrella. Terve uteliaisuus auttaa pääsemään osalliseksi siunauksiin, joita Jumala tahtoo antaa toisinaan uusien ilmiöiden kautta. Kuinka monet jäivätäkään siunauksien ulkopuolelle 70-80 luvun aikana, kun he asettautuivat suuresti kritisoimaan Niilo Yli-Vainion aikana vaikuttanutta herätystä ja ihmisten kaatumista hänen kokouksissaan. Vaikka Raamattu sisältää paljon esimerkkejä siitä, miten ihminen kaatui maahan Jumalan voimasta, he eivät voineet hyväksyä uutta voiman ilmenemismuotoa seurakuntakulttuurinsa sisälle. Harmonia ja tasapaino oli heille tärkeämpää. Massakokoukset ovat yhä edelleen monelle väärä tapa pitää kokouksia – siitä huolimatta, että niissä tulee ihmisiä uskoon kymmenittäin. *Se ei ole oikein, kun se ei tapahdu kuten "MINÄ" haluan tai ymmärrän asiat.*

Jeesus siunasi lapsia laittaen käden heidän päänsä päälle. Tämä ele osoittaa hyväksyntää ja mukaansa ottamista. Se, että laskeeko vai nostaako kädensä, sillä ei ole suurta merkitystä. Sen sijaan Jeesuksen siunauksella on merkitystä. *Olisinpa saanut seurata lapsia, jotka kertoivat nyt kavereilleen nähneensä Jeesuksen, ja kuinka Hän oli heitä ottanut syliinsä! Jeesus oli toivottanut siunausta ja se oli tuntunut hyvältä. Sitten heitä nauratti se, että aikuiset yrittivät ajaa heitä pois, mutta Jeesuspa nappasi syliin, eikä antanut aikuisten ajaa heitä pois sieltä! Jeesus piti meitä vain lähellään!*

Haluan avata oven ihmisille, tulla Jeesuksen tykö. Joka janoaa, hän tulkoon! Miten voisin kertoa ihmisille, että he kaikki voivat etsiä ja löytää Jumalan tuntemisen ja läsnäolon Jeesuksen Kristuksen kautta.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Jeesus näkee vähäisimmässäkin arvoa*
- *Emme saa estää ketään tulemasta Jeesuksen tykö*
- *Lasten kaltaisuus ei ole lapsellisuutta*
- *Menetätkö siunausten kokemisen oman oikeaoppisuuteni tähden?*

Rikas nuorukainen

Eräs mies tuli Jeesuksen luo ja kysyi Häneltä: *”Opettaja, mitä hyvää minun pitää tehdä, että saisin iankaikkisen elämän?”* Jeesus vastasi hänelle: *”Miksi sinä Minulta hyvästä kysyt? On vain yksi, joka on hyvä. Mutta jos tahdot päästä sisälle elämään, pidä käskyt.”* Mies kysyi: *”Mitkä?”* Jeesus vastasi: *”Nämä: älä tapa, älä tee huorin, älä varasta, älä anna väärää todistusta, kunnioita isääsi ja äitiäsi ja rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.”* Nuorukainen sanoi Hänelle: *”Kaikkia niitä olen noudattanut. Mitä minulta vielä puuttuu?”* Jeesus vastasi hänelle: *”Jos tahdot olla täydellinen, mene ja myy omaisuutesi ja anna rahat köyhille, niin sinulla on aarre taivaissa. Tule sitten ja seuraa minua.”* Tämän kuultuaan nuorukainen lähti murheelisena pois, sillä hänellä oli paljon omaisuutta.

Silloin Jeesus sanoi opetuslapsilleen: *”Totisesti Minä sanon teille: rikkaan on vaikea päästä Jumalan valtakuntaan. Vielä Minä sanon teille: helpompi on kamelin mennä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan.”* Kun opetuslapset kuulivat sen, he olivat kovin hämmästyneitä ja kysyivät: *”Kuka sitten voi pelastua?”* Jeesus katsahti heihin ja sanoi: *”Ihmille se on mahdotonta, mutta Jumalalle on kaikki mahdollista.”*

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.19.16-26.FINRK>

Tämän tekstin opetus liittyy rikkauden viettelykseen, joka saa sydämen kiintymään liiaksi ajalliseen omaisuuteen. Ihmistä ei pelasta se, onko hän köyhä vai rikas. Yhtä lailla köyhäkin voi olla ahne ja omistaa koko elämänsä vain sille, että saisi paljon omaisuutta.

Rikkaan ihmisen, joka on tottunut kylpemään yltäkylläisyydessään, on vaikea luopua saavutetusta asemastaan. Hänen on vaikea hahmottaa elämänsä lyhyttä ja sitä, ettei hän saa täältä mitään mukaansa kuollessaan. Lähdön päivänä ei auta rikkaus, kunnia ja paljotkaan ystävät.

Loppuosassa tekstiämme Jeesus paljastaa kuitenkin sen, että Jumala voi pelastaa niin rikkaan kuin köyhänkin. Hän kaikkivaltiudessaan kykenee pelastamaan jokaisen, joka Hänen luokseen tulee. Kaikki on siis Jumalalle mahdollista!

On hyvä huomata myös, että Jeesus kutsui nuorukaista seuraamaan Häntä itseään. Ymmärrämme, että tultuamme uskoon, emme jää paikoillemme, vaan lähdemme seuraamaan sitä tietä, mitä Jeesus viitoittaa. Yhä edelleen Jeesus kutsuu seuraajia odottaen, että he sydämestään rakastaisivat Jumalaa ja mielellään tekisivät Hänen tahtonsa.

Kun Jeesus kutsuu sinua, lähdetkö pois murheellisena? Etkö ole valmis luopumaan suurista haaveistasi, mitä rikkauksillasi voisit tehdä? Vai onko sinulle sosiaaliset suhteet, ystävät ja tutut tärkeämpiä, kuin Jeesuksen tuoma sisäinen rauha? Usko minua, Jeesuksen kanssa saat rikkaamman elämän, kuin koskaan tässä maailmassa. Hänen rikkautensa on taivaallista viisautta, hyvyyttä ja pyhyyttä, jota tämän maailman saastaisuudesta ei voi löytää.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Rikkaus ei ole pelastumisen este, vaan ahneus ja kiintyminen maailmallisuuteen*
- *Lähdetkö sinäkin Jeesuksen luota pois murheellisena?*

OPETUSLASTEN PALKKA

Silloin Pietari sanoi Jeesukselle: *”Katso, me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet Sinua. Mitä me siis saamme?”* Jeesus vastasi: *”Totisesti Minä sanon teille: siinä uudestisyntymisessä, jolloin Ihmisen Poika istuutuu kirkkautensa valtaistuimelle, saatte tekin, jotka olette Minua seuranneet, istua kahdellatoista valtaistuimella ja tuomita Israelin kahtatoista heimoa. Ja jokainen, joka on luopunut taloista, veljistä tai sisarista, isästä, äidistä tai lapsista tai pelloista Minun nimeni tähden, saa satakertaisesti takaisin ja perii iankaikkisen elämän. Mutta monet ensimmäisistä tulevat viimeisiksi ja monet viimeisistä ensimmäisiksi.”*

FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.19.27-30.FINRK>

Tämä opetuslasten keskustelu Jeesuksen kanssa oli hyvin inhimillinen aihe. Ihmisinä näemme usein asiat vain ajallisen näkökulman mukaan ja silloinkin vain hyvin lyhyen matkan päähän. Haluaisimme päästä heti käsi palkintoon ja iloita sen tuomista eduista.

’Mitä me tästä saamme?’ -saatat kysyä. Mistä oletkaan luopunut uskosi vuoksi ja oletko kenties uhrannut ajallisen elämäsi evankeliumin, tai seurakunnan palvelukseen? Hyvin harva meistä saa palkkaa hengellisestä työstä ja kuitenkin kohtaamme ivaa ja pilkkaa, vainoa ja huonoa kohtelua vakaumuksemme vuoksi. Kuitenkin Jeesus pitää meistä huolen ja Hänen voimansa on meidän kanssamme, loppuun saakka.

Jeesuksen lohdulliset sanat koskettavat meitäkin. Mistä olemmekaan luopuneet Jeesuksen tähden, saamme sen monin verroin takaisin. Lisäksi

lupaus iankaikkisen elämän perimisestä motivoi meitä tekemään hyvää evankeliumin ja seurakuntatyön eduksi.

On myös ilo tietää, että parhaista parhainkaan ei ole enempää, kuin meistä kuka tahansa. Ensimmäiset jäivät viimeiseksi – on taivaan valtakunnan laki. Siellä ei enää kilpailla paremmuudesta, osaamisesta, asemasta, kunniaista ja maineesta. Mietipä vaikkapa Paavalia, jota ylistetään suureksi hengelliseksi opettajaksi. Hän on samanarvoinen sinun kanssasi.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *On inhimillistä ajatella omaa palkkaansa*
- *Jumalan huolenpito ja lupaus iankaikkisesta elämästä palkitsee ja motivoi jatkamaan työtä*
- *Taivaassa järjestys on toinen. Vähäisin ja huonoin voi tulla ensimmäiseksi, ennen tämän maailman parhaita*

VERTAUS VIINITARHAN TYÖMIEHISTÄ

”Taivasten valtakunta on kuin talonisäntä, joka lähti aikaisin aamulla palkkaamaan työmiehiä viinitarhaansa. Kun hän oli sopinut työmiesten kanssa yhden denaarin päiväpalkasta, hän lähetti heidät viinitarhaansa. Kolmannen tunnin vaiheilla hän lähti ulos ja näki torilla vielä miehiä seisomassa joutilaina. Hän sanoi heille: ’Menkää tekin minun viinitarhaani. Maksan teille sen, mikä on oikein.’ Niin he menivät. Kuudennen ja yhdeksännen tunnin aikaan hän lähti taas ulos ja teki samoin. Ja kun hän lähti ulos yhdennentoista tunnin vaiheilla, hän tapasi vielä joitakin miehiä seisoskelemissä. Hän kysyi heiltä: ’Miksi seisotte täällä kaiken päivää joutilaina?’ He vastasivat hänelle: ’Koska kukaan ei ole meitä palkannut.’ Hän sanoi heille: ’Menkää tekin minun viinitarhaani.’ Illan tultua viinitarhan isäntä sanoi tilanhoitajalle: ’Kutsu työmiehet ja maksa heille palkka, viimeisistä alkaen ensimmäisiin asti.’ Ne, jotka oli palkattu yhdennentoista tunnin tienoilla, tulivat ja saivat kukin denaarin. Kun sitten ensimmäiset tulivat, he luulivat saavansa enemmän, mutta myös he saivat kukin denaarin. Sen saatuaan he nurisivat talonisäntää vastaan ja sanoivat: ’Nämä viimeisinä tulleet ovat tehneet työtä vain yhden tunnin. Kuitenkin sinä teet heidät samanvertaisiksi meidän kanssamme, jotka olemme kantaneet päivän kuorman ja helteen.’ Mutta isäntä sanoi yhdelle heistä: ’Ystäväni, en minä tee sinulle vääryyttä. Etkö sopinut kanssani yhdestä denaarista? Ota omasi ja mene.

Mutta minä tahdon antaa tälle viimeiselle saman verran kuin sinullekin. Enkö saa tehdä omallani, mitä tahdon? Vai katsotko pahalla silmällä sitä, että minä olen hyvä?’ Näin viimeiset tulevat ensimmäisiksi ja ensimmäiset viimeisiksi.”

FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.20.1-16>.FINRK

Tämänkertainen tekstimme kertoo meille, mitä Jeesuksen sanat tarkoittivat ensimmäisistä ja viimeisistä. Ihmisinä luonnostamme ajattelemme, että pidempään tehnyt saa enemmän palkkaa, mutta taivaassa mitataan asioita eri tavalla.

On oikein, että myöhemmin mukaan tulleella on oikeus saavuttaa saman, kuin ne, jotka pääsivät aiemmin mukaan. Tällöin kaikilla on yhtäläinen oikeus saavuttaa se, mitä on luvattu. Ryöväri ristillä Jeesuksen vieressä ei esimerkiksi päässyt koskaan elopellolle tekemään hengellistä työtä, mutta Jumalan suuresta armosta hän saa saman palkan, kuin muutkin. Usko Jeesukseen antaa pelastuksen sielullemme, ehdimmepä tekemään hengellistä työtä, miten vähän, tai paljon tahansa.

Kateus saa usein meidät kysymään toisten palkkaa ja vertaamaan sitä omaamme. Tällainen ei kuulu taivaan kansalaisille, vaan meidän olisi opittava Jeesuksen opetuksista se, ettei pidä kadehtia toisen omaa. Jumala maksaa kullekin palkan oikeudenmukaisesti.

Myös ajallisesti saatamme vertailla toisen omaa itseemme. Saatat nähdä itsesi hurskaana ja hyvänä, mutta osasi on huomattavasti huonompi, kuin sen, joka vähät välittää taivastiestä ja Jumalasta. Vaikka tuo on totta, peliä ei ole vielä katsottu loppuun. Tiedän jo viidenkymmenen vuoden kokemuksella, että ajallaan asiat muuttuvat. Jo tässä ajassa Jumala näkee vilpittömän sydämen ja palkitsee kyllä ajallaan oikeamielisen. On syytä kuitenkin varoa ylpeyttä silloin, kun osat vaihtuvat.

Jumala on hyvä ja oikeudenmukainen. Hän tietää, mikä meille on parhaaksi. Tähän voimme luottaa ahdingon ja surunkin aikoina. Vielä Hän armahtaa meitä ja antaa aurinkonsa nousta.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Jumala tietää, mikä on meille oikea palkka*
- *Tyytyväisyys yhdessä jumalisuuden kanssa on suuri voitto*
- *On hyvä oppia tyytymään nöyrästi siihen, mikä on osamme*

JEESUS PUHUU VIELÄ KERRAN KUOLEMASTAAN

Kun Jeesus oli kulkemassa ylös Jerusalemiin, Hän otti matkan aikana kaksitoista opetuslastaan erilleen ja sanoi heille: *”Me menemme nyt ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika annetaan ylipappien ja kirjanoppineiden käsiin. He tuomitsevat Hänet kuolemaan ja luovuttavat Hänet pakanoille pilkattavaksi, ruoskittavaksi ja ristiinnaulittavaksi, mutta kolmantena päivänä Hän nousee ylös.”*

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.20.17-19.FINRK>

Jälleen kerran opetuslapset kuulivat jotain sellaista, mitä he eivät voineet ymmärtää tapahtuvaksi. Jeesus oli puhunut heille poismenostaan useaan kertaan, mutta se ei sopinut järkeen. Eihän Jeesus voinut jättää kesken niin hienoa tehtävää, mitä Hän oli tehnyt jo muutaman vuoden ajan. Ei voinut olla Jumalan tahto se, että näin kaikki loppuisi. Ehkä he ajattelivat, että viimehetkellä jälleen Jeesus pelastaisi itsensä ja heidät kaikki. Työtä olisi vielä paljon tehtävää.

Jeesus kuitenkin tiesi taivaallisen Isän suunnitelmat pelastaa kansakunnat ikuiselta kadotukselta. Ihmiskunta ja yksilöihmiset hoippuivat synneissään kohti kadotusta ilman mitään toivoa. Vasta myöhemmin opetuslapsille selkeni tämä suuri ja merkittävä jumalinen suunnitelma ja silloin he käsittivät, miksi Jeesuksen piti kärsimän, kuolla ja tulla herätetyksi kuolleista.

Kun ajattelee Jeesuksen elämää, voi vain kuvitella kärsimyksen määrää ja ahdistusta sen vuoksi, että elämä tulee päättymään hyvin pian. Inhimillisesti elämä jäi kesken, olihan Hänellä paljon seuraajia ja niin paljon oli jo tapahtunut. Varmasti elämä oli mielenkiintoista ja monin tavoin hienoa, kun Jumalan ihmeellinen armo ja voima vaikutti kansakunnan keskellä. Nyt se tulisi päättymään kuin seinään. Jeesuksen kuolemalla oli kuitenkin elämää suurempi merkitys kansakuntien pelastumisen suhteen. Juuri tämä kertakaikkinen uhri antaa meillekin mahdollisuuden tulla armon varassa taivaallisen Isän tykö. Sinäkin voit löytää pelastuksen sielullesi ottuessasi vastaan sovituksen Jeesuksen Kristuksen kuoleman ja ylösnousemuksen kautta.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Toisinaan on vaikeaa hyväksyä Jumalan tahtoa*
- *Opetuslapset eivät käsittäneet, mitä oli tapahtumassa*
- *Jeesuksen kärsimys ja ahdistus oli valtavan suuri*
- *Tämä kallis veriuhri pelastaa sielumme*

JAAKOBIN JA JOHANNEKSEN ÄIDIN PYYNTÖ

Sebedeuksen poikien äiti tuli poikiensa kanssa Jeesuksen luo ja polvistui Hänen eteensä aikoen pyytää Häneltä jotakin. Niin Jeesus kysyi: ”Mitä tahdot?” Nainen sanoi Hänelle: ”Lupaa, että nämä kaksi poikaani saavat istua Sinun rinnallasi, toinen oikealla ja toinen vasemmalla puolella, Sinun valtakunnassasi.” Mutta Jeesus vastasi: ”Te ette tiedä, mitä pyydätte. Voitteko te juoda saman maljan, jonka Minä juon?” He vastasivat: ”Voimme.” Hän sanoi heille: ”Minun maljani te tosin juotte, mutta istuminen Minun oikealla ja vasemmalla puolellani ei ole Minun annettavissani. Se suodaan niille, joille Minun Isäni on sen valmistanut.” Kun ne kymmenen kuulivat tämän, he närkästyivät näihin kahteen veljekseen. Mutta Jeesus kutsui heidät luokseen ja sanoi: ”Te tiedätte, että kansojen ruhtinaat herroina hallitsevat niitä ja mahtavat pitävät niitä vallassaan. Näin ei saa olla teidän keskuudessanne. Joka teidän joukossanne tahtoo tulla suureksi, se olkoon teidän palvelijanne, ja joka teidän joukossanne tahtoo olla ensimmäinen, se olkoon teidän orjanne. Eihän Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monien edestä.”

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.20.20-28.FINRK>

Jälleen olemme hyvin inhimillisen aiheen ympärillä, jossa äiti on ajamassa erityisiä etuisuuksia omille pojilleen. Ehkä pojat olivat kaikin puolin hyviä ja päteviä, ja äiti halusi tämän tulevan huomatuksi.

Jeesus selitti ja opetti kärsivällisesti naiselle - ja samalla muillekin - millaiset ovat taivaan valtakunnan periaatteet. Uskovien kesken nämä ovat tärkeitä oppeja ja juuri nämä tekevät seurakunnasta mielenkiintoisen ja houkuttelevamman. Vihdoinkin tarjotaan jotain muuta, kuin maailman ahneutta, vallan- ja kunnianhimoa.

On todennäköistä, että Sebedeuksen poikien äiti ajatteli Jeesuksen Kuninkuuden olevan maanpäällistä Kuninkuutta, jolloin hänen poikansa olisi saaneet vaurautta ja menestystä suuren kuninkaan lähimpinä hallitsijoina. Koko Israel odotti vapahtajaa, sellaista suurta johtajaa, joka vapauttaisi kansan Rooman vallan alaisuudesta. Monen mielestä Jeesus olisi tähän juuri oikea henkilö.

Jumaliset suunnitelmat olivat kuitenkin toiset. Tärkeämpää oli saattaa tietoon Jumalan valtakunnan periaatteet ja löytää täydellinen vapautus

huomattavasti suurempaan ongelmaan, eli koko maailman syntiin. Mutta vasta Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen jälkeen ihmiset alkoivat ymmärtää, mistä Jeesuksen Kuninkuudessa oli kyse.

Toiset opetuslapset osoittivat hurskastellen Sebedeuksen poikien äidille ja hänen pojilleen paheksuntaa, aivan, kuin he eivät itse olisi havitelleet loisteliasta asemaa tulevan Kuninkaan valtakunnassa. Jeesus paljastaa opetuslasten väärämielisyyden ja todellisen tarkoituksellisuuden nöyryyden kautta kunniaan pääsemisestä. Joka haluaa olla suuri, sen täytyy olla kaikkien palvelija - Jeesuksen esimerkin mukaisesti. Hän tuli palvelemaan ja Hän on saavuttanut suurimman kunnian Isän oikealla puolella kirkkautessa.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Jumalan valtakuntaan ei pääse sukulaisuussuhteilla*
- *Jumaliset periaatteet tekevät seurakunnasta mielenkiintoisen*
- *Jeesuksen Kuninkuus ei ole tästä maailmasta*
- *Suurin Jumalan valtakunnassa on toisten palvelija*

KAKSI SOKEAA JERIKON TIELLÄ

Kun he lähtivät Jerikosta, Jeesusta seurasi suuri väkijoukko. Tien vieressä istui kaksi sokeaa, ja kun he kuulivat, että Jeesus oli kulkemassa ohi, he alkoivat huutaa: *"Herra, Daavidin Poika, armahda meitä!"* Väkijoukko nuhteli heitä saadakseen heidät vaikenemaan, mutta he huusivat vielä kovemmin: *"Herra, Daavidin Poika, armahda meitä!"* Silloin Jeesus pysähtyi, kutsui heidät luokseen ja sanoi: *"Mitä tahdotte Minun tekevän teille?"* He vastasivat: *"Herra, tahdomme, että meidän silmämme aukenisivat."* Jeesuksen tuli heitä sääli, ja Hän kosketti heidän silmiään. Heti he saivat näkönsä ja lähtivät seuraamaan Häntä.

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.20.29-34.FINRK>

Maailman historiassa elettiin merkillisiä päiviä. Koskaan aiemmin ei ollut tapahtunut mitään vastaavaa, sillä nyt sairaita parani joukoittain. Minne vain Jeesus menikin, ihmeitä tapahtui ja ihmiset alkoivat seurata Häntä. Kohina ja puheet Jeesuksen toiminnasta ja uudesta opista levisi kulovalkean tavoin ja ihmiset joutuivat valitsemaan puolensa suhteessa Jeesukseen.

Monille ihmisille Jeesuksen kohtaaminen oli ainut toivo päästä elämään kiinni ja yhteiskuntaan mukaan. Kertomuksen sokeat miehet todennäköisesti joutuivat kerjäämään elantonsa ja varmasti he tunsivat alemmuuden tunnetta verrattuna toisiin ihmisiin. Nyt he kuuluivat ihmisten innokkaan hälinän ja huudot, ja he ottivat selvää, mitä oli tapahtumassa. Kun he kuuluivat Jeesuksen olevan kulkemassa heidän ohitse, he tajusivat siinä olevan ainutkertaisen mahdollisuuden päästä elämään kiinni terveinä ihmisinä. Ehkäpä hekin voisivat elättää itsensä ja nauttia elämästä niin kuin muutkin ihmiset.

He alkoivat vimmatusti huutaa Jeesusta avukseen, pyytäen, että Hän armahtaisi ja kuulisi heidän asiansa. On ymmärrettävää, että ympäröivät ihmiset olivat rakentamassa tiettyä kulttuuria ja toimintamallia Jeesuksen ympärille. Heillä oli heti omia mielipiteitä, kuinka "näissä tilaisuuksissa" tulisi käyttäytyä. Tämä ulottuu aina omaankin aikaamme, kun vain katsahtaa seurakuntiemme istumakulttuuria ja hyssyttelyä välittömästi, jos jostain uutta ja poikkeavaa tapahtuu.

Jeesuksella oli kuitenkin sydäntä heikkojen ja huonojen puolesta. Hänhän oli tullut syntisiä varten - sanoen, ettei terveet tarvitse parantajaa. Jeesuksen kulkiessa ohitse, Hän havaitsi metelin yli huutoja, jotka anoivat armoa. Hän ehkä raivasi tietä ääniä kohti ja huomasi, miten heitä yritettiin vaiennuttaa ja olemaan häiritsemättä tärkeän ihmisen toimintaa.

Ihmiset eivät ymmärtäneet, että juuri nämä tapahtumat kuuluivat oleellisena asiana Jeesuksen kutsumukseen ja Isänsä antamaan tehtävään. Hän kuuli avunhuudot ja pysähtyi sokeiden miesten kohdalle - kysyen, mitä he tahtoivat. Varmasti Jeesus tiesi, mistä oli kyse, mutta ehkä Hän tahtoi miesten pukevan sanoiksi sen, mitä olivat vailla. Sitähän rukoileminen on meidänkin kohdalla, että kerromme Hänelle sydämemme tunteja - aidosti ja vilpittömästi.

Miehet kertoivat halusta silmiensä aukenemisesta ja näkönsä saamisesta. Se oli paljon vaadittu, mutta he olivat kuulleet Jeesuksen tehneen ihmeitä parantaen mitä erilaisimpia sairauksia. He olivat päättäneet uskaltaa tarttua tähän ainoaan toivoon saada näön silmillensä. Jeesus näki heidän ulkomuotonsa, ehkä ryysyiset vaatteensa, toivottoman tilansa ja tarttumisen kuin viimeiseen oljenkorteen. Hän näki miesten sydämet ja elämän kaipuun ja Hän sääli heitä.

Jeesus kosketti miesten sokeita silmiä ja samassa ne aukenivat. Kaikki ympärillä olevat jälleen todistivat Jumalan valtasuuruutta ja voimaa. Se tapahtui silmän räpäyksessä ja voi sitä huutojen määrää ja ihmetystä! Miehet itse olivat varmasti kaikkein eniten hämmästyksissä. He totuttelivat

uuteen aistiinsa, eli kykyynsä havainnoida ja tarkastella ympäristöä katselemalla kaikkea omilla silmillään. He näkivät omin silmin auttajansa ja varmasti kiitollisuus ja arvostus Jumalaa kohtaan oli päällimmäinen tunto heidän mielissään.

Jeesuksen kohtaaminen johti heidän kohdallaan siihen, että he lähtivät välittömästi seuraamaan Jeesusta Kristusta. Varmasti he todistivat toisille ihmisille tämän tuosta siitä, mitä Jeesus oli heille tehnyt. Eivätpä parantuneet miehet arvanneet, että heidän tarinansa päättyisi Raamattuun, jota tulisi lukemaan kymmenet miljoonat ihmiset kautta historian!

Jeesuksen teot jatkuvat ajassamme. Omakohtaiset kokemukseni parantumisista, ihmeistä ja johdatuksista synnyttävät uskoa ja mielelläni tahtoisin niistä puhua ihmisille. Haluan rohkaista jokaista huutamaan Jumalan puoleen, kuin kertomuksen sokeat miehet. - *"Herra, Daavidin Poika, armahda meitä!"* - Tiesithän Raamatun lupauksen siitä, että Hän ei ole kaukana yhdestäkään meistä. Hän kuulee äänesi ja näkee sydämesi tunnot. Rukoile vielä, vaikka toisetkin pyytäisivät sinua lopettamaan. Rukoile entistä kovemmin ja hartaammin. Hän on sinun ainut toivosi. Vain Hän kykenee tekemään sinut täysin terveeksi.

Aseta oma elämäsi Herran käsiin. Kuljetpa tiesi ahdistuksen, kipujen ja surujen kautta, tärkeää on se, kenen seurassa vietät elämäsi päivät. Mikä onkaan Hänen tahtonsa elämäämme nähden, se on meille tosiparhaaksemme. Kun Hän kasvattaa, kurittaa ja opastaa elämämme keskellä - tavalla tai toisella - se on armoa, rakkautta ja se johtaa tietämme Hänen tahtonsa toteutumiseen ja lopulta myös sielumme pelastumiseen.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Jeesuksen kohtaaminen muuttaa elämää*
- *Sinnikkyys ja päättäväisyys palkitaan*
- *Ihmeen vaikutus sai parantuneet seuraamaan Jeesusta*
- *Yhä edelleen Jeesus parantaa sairaita!*
- *Kohtaatpa iloa tai surua, sairautta ja kärsimystä, oleellisen tärkeää on se, kenen kanssa koet elämäsi asiat.*
- *Saako Jeesus olla vierelläsi elämäsi iloissa ja suruissa?*

JEESUS RATSASTAA JERUSALEMIIN

Kun he lähestyivät Jerusalemia ja saapuivat Beetfageen Öljymäelle, Jeesus lähetti edeltä kaksi opetuslasta ja sanoi heille: *"Menkää edessänne olevaan kylään, niin te löydätte heti aasintamman kiinni sidottuna ja varsan sen kanssa. Päästäkää ne irti ja tuokaa minulle. Jos joku sanoo teille jotakin, vastatkaa, että Herra tarvitsee niitä mutta lähettää ne pian takaisin."* Tämä tapahtui, jotta toteutuisi profeetan kautta puhuttu sana: *"Sanokaa tytär Siionille: Katso, sinun kuninkaasi tulee luoksesi nöyränä ratsastaen aasilla, työjuhdan varsalla."* Opetuslapset menivät ja tekivät niin kuin Jeesus oli heitä käsenyt. He toivat aasintamman varsoineen, panivat niiden selkään vaatteitaan, ja Hän istuutui niiden päälle. Suurin osa kansasta levitti tielle vaatteitaan, toiset taas katkoivat puista oksia ja levittivät niitä tielle. Kansanjoukot, jotka kulkivat Hänen edellään, ja ne, jotka seurasivat Häntä, huusivat: *"Hoosianna Daavidin Pojalle! Siunattu olkoon Hän, joka tulee Herran nimessä! Hoosianna korkeuksissa!"* Kun Hän tuli Jerusalemiin, koko kaupunki joutui kuohuksiin ja kyseli: *"Kuka Hän on?"* Kansa vastasi: *"Hän on se profeetta, Jeesus, Galilean Nasaretista."*

<https://www.bible.com/fi/bible/compare/MAT.21.1-11>

Tieto Jeesuksen toiminnasta oli levinnyt kulovalkean tavoin ympäri Israelia ja monet ihmiset odottivat tulevaa Kuningasta. He eivät vain ymmärtäneet vielä, millainen Kuningas Jeesus todellisuudessa tulisi olemaan.

Ylipappien, kirjanoppineiden ja fariseusten toiminnasta huolimatta kansassa osa uskalsi osoittaa kunnioitusta Jeesukselle. Toiset ymmärsivät, ettei Jeesuksen toiminta ja teot voineet olla väriä. Jumalan valtakunta oli tullut heidän luokseen.

Toisinaan sijoitan itseni ajatuksissani Raamatun kertomuksen keskelle ja mietin, mihin porukkaan minä kuuluisin siellä. Mitä valintoja tekisin oikeaoppineisuuteni ja oman ymmärrykseni varassa? Teenkö yhä edelleen samanlaisia päätöksiä, luottaen vain omaan ymmärrykseeni? *Haluaisin nähdä itseni ottamassa vastaan SUURTA KUNINGASTA! Kunpa minäkin olisin iloitsessa suuresti Jeesuksen saapumisesta kaupunkiin!*

Jeesus tahtoi osoittaa nöyryyttä ja pienuutta ratsastaessaan aasin tammalla. Olisikin tärkeää oppia Jumalan valtakunnan periaatteista se, ettei meidänkään tule korottaa itseämme korkeaan asemaan - korseillen ja luoden mahtipontista ihmispalvontakulttuuria itsemme ja ajamamme

ideologian ympärille. Nöyryys on ainut ja toimiva toimintatapa Jumalan valtakunnassa.

Koko kaupunki joutui kuohuksiin Jeesukselle osoitetun kunnian ja ilohuutojen vuoksi. Vaikka he tiesivät, kuka Jeesus oli, heitä hämmensi se suuri kunnia mitä Jeesukselle osoitettiin. Kuka Hän todella oli? Tulisiko Hänestä Kuningas, vapahtaja, joka johtaisi Israelin vapauteen Rooman vallan alaisuudesta? Mitä Jeesuksen toiminnasta seuraisi? Mitä tulee tapahtumaan? Varmasti ihmiset miettivät ja pelkäsivät sitäkin, että syntynyt kiihko saattaisi herättää Roomalaisten mielenkiinnon ja puuttumisen asioiden kulkuun. He voisivat rajoittaa yhä enemmän heidän elämäänsä ja olemista Israelissa.

Israelissa oli suuri joukko ihmisiä, joille oli syntynyt sydämeen usko Jeesukseen. He huusivat: *”Hoosianna Daavidin Pojalle! Siunattu olkoon Hän, joka tulee Herran nimessä! Hoosianna korkeuksissa!”* - Tämä ylistys Jumalan Pojalle kaikukoon myös meidän huulillamme - meidän, jotka odotamme Jeesusta takaisinpalaavaksi maanpäälle. Hän on se profeetta, Jeesus, Galilean Nasaretista - ja Hän tulee noutamaan omansa kirkkauteen! - Se hetki on lähellä. Olkaamme valmiit ja valvokaamme joka hetki, odottaen Häntä. - *Jeesus tulee pian!*

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Jeesuksen oppi sisältää nöyryyttä*
- *Oletko sinä ylistämässä Jeesusta, vai vastustatko Hänen oppiaan?*
- *Oletko ottamassa Jeesusta vastaan, kun Hän palaa takaisin?*

TEMPPELIN PUHDISTAMINEN

Jeesus meni temppeliin ja ajoi ulos kaikki, jotka myivät ja ostivat siellä. Hän kaatoi kumoon rahanvaihtajien pöydät ja kyyhkysten myyjien istuimet ja sanoi heille: *”On kirjoitettu: ’Minun huoneeni on oleva rukouksen huone.’ Mutta te teette siitä rosvojen luolan.”*

Jeesuksen luo temppeliin tuli sokeita ja rampoja, ja hän paransi heidät. Mutta kun ylipapit ja kirjanoppineet näkivät ihmeet, joita Jeesus teki, ja lapset, jotka huusivat temppelissä: *”Hoosianna Daavidin Pojalle!”*, he suuttuivat ja sanoivat hänelle: *”Kuuletko, mitä nämä sanovat?”* Jeesus vastasi heille: *”Kuulen. Ettekö ole koskaan lukeneet: ’Lasten ja imeväisten suusta*

sinä olet valmistanut itsellesi kiitoksen’?” Hän jätti heidät, meni ulos kaupungista Betaniaan ja oli siellä yötä.

<https://www.bible.com/fi/bible/compare/MAT.21.12-17>

Olen usein nauttinut tästä kertomuksesta. Meille maalattu "*pyhäkoulujeesus*" saakin nyt aivan uudet värit ja sävyt. *Kiltti Jeesus yhtäkkiä paiskoo ihmisiä temppelistä pihalle, kaataa heidän pöytänsä ja huutaa heille jumalisia totuuksia!* Olisinpa saanut olla näkemässä, mitä Jeesus teki! Silloin kun on aika laittaa tuulemaan, ei *nöpistellä ja kainostella!* Oikeiden asioiden ja arvojen puolesta täytyy taistella niin, että sen huomaa kaikki ihmiset!

Kun Jeesus oli saanut siivottua temppelistä sinne kuulumattomat ihmiset pois, heti välittömästi paikalle saapui ne, jotka kaikista eniten tarvitsivat Jumalan huonetta. Sinne tuli sokeita ja rampoja, ja Hän paransi heidät. Mieti, millainen muutos tapahtui Jumalan palveluksessa, kun Jeesus saapui paikalle! *Entä tänään?* Mitä tapahtuisikaan kokouksissamme ja temppeleissämme, jos Jeesus saisi tulla pitämään herätyskokousta ja parantaisi kaikki sairaat?!

Miten mahtaisikaan suhtautua *kokouskulttuurimme vartijat*, jos temppelit täyttyisivät epäonnistuneilla ja huonoilla ihmisillä. Kokouksen menot ja kulttuurit unohdettaisiin ja kohdattaisiin ihmisten ongelmat ja asiat - ruokojen heidän puolestaan. Entäpä, jos lapsia ei ajettaisikaan kokouksesta pyhäkouluihin, vaan he saisivat olla laulamassa ja huutamassa "*Hoosianna Daavidin Pojalle!*" Kuinka moni meistä närkästyisi, kun ei kuuluisikaan *alkulaulua ja rukousta, eikä kuoro tule sitten laulamaan kaksi laulua.*

Voi miten rakastaisinkaan Jeesuksen vaikuttamaa sekasortoa! Kaikki meidän omat kulissit ja sääntömme jäisivät toissijaisiksi ja Jumala saisi parantaa ja pelastaa, synnyttää uutta uskoa ja intoa kulkea taivastietä! Voi, jospa Jeesus tulisi puhdistamaan temppelimme tänäänkin!

Pienemmässä mittakaavassa voimme ymmärtää - kuten Raamattu opettaa, että ruumiimme on Pyhän Hengen temppeli. Ehkäpä tämäkin temppelini tarvitsee saada täydellisen siivouksen kaikesta sinne kuulumattomista ajatuksista ja asenteista. Saako Jeesus kaataa ahneuteni pöydät, heittää ulos moraalittomuudet ja toisia halveksuvat asenteet? **Saako Jeesus puhdistaa temppelini kaikesta väärästä**, itsekkyydestä ja omahyväisyydestäni? Millaisia opetuksia ja tekoja Hän tekisikään *tässä temppelissä* puhdistettuaan sen ensin kaikesta sinne kuulumattomasta?!

Temppelessä ja sydämessämme meidän tulee etsiä Jumalan tahtoa ja Hänen valtakuntansa salaisuutta. Jospa alati tulisimme Jeesuksen kasvojen eteen rukoillen ja antautuen Hänen käsittelyynsä. Silloinkin, kun Hän meitä ruoskii ja voimallisesti siivoaa sydämemme sopukoita, se tapahtuu meidän tosi parhaaksemme. Hänen hyvyytensä ja rakkautensa tulee näkyviin vasta sitten, kun Hän saa kohdata sokeutemme ja halvaannuttavat asenteemme ja elämäntapamme. Hän parantaa ja eheyttää sinut niin, että vaellat oikein Hänen tahtonsa tietä.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Millaisen kuvan sinä teet Jumalastasi?*
- *Jeesus oli valmis toimimaan kiivaasti oikean asian puolesta*
- *Huomaa tarkoitus ja seuraus, mitä tapahtumasta seurasi*
- *Minkä temppelein Jeesus puhdistaisi tänään?*

JEESUS KIROAA VIKUNAPUUN

Kun Jeesus oli varhain aamulla palaamassa kaupunkiin, Hänen tuli nälkä. Nähdessään tien vieressä viikunapuun Hän meni sen luo mutta ei löytänyt siitä muuta kuin lehtiä. Hän sanoi sille: *”Älköön sinusta enää ikinä kasvako hedelmää.”* Samassa viikunapuu kuivettui. Kun opetuslapset sen näkivät, he hämmästyivät ja sanoivat: *”Kuinka tämä viikunapuu näin äkkiä kuivettui?”* Jeesus vastasi heille: *”Totisesti Minä sanon teille: jos teillä olisi uskoa ettekä epäilisi, te ette voisi tehdä vain sitä, mikä tapahtui viikunapuulle, vaan voisitte sanoa jopa tälle vuorelle: ‘Nouse ja heittäydy mereen’, ja se tapahtuisi. Kaiken, mitä tahansa anotte rukouksessa uskoen, te saatte.”*

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.21.18-22.FINRK>

Jälleen olemme suuren lupauksen äärellä. Raamatusta löydämme useita ihmeellisiä Jumalan lupauksia niille, jotka seuraavat ja rakastavat Jumalaa. Toisinaan lupauksiin liittyy uskoa, ojentautumista ja rukousta oikealla asenteella. Esimerkiksi Jeesus lupasi täyden huolenpidon, jos vain etsisimme Jumalan valtakuntaa ja Hänen vanhurskasta tahtoaan.

On asioita, joita tapahtuu uskon kautta, vaikka emme näkisikään lentävää vuorta tai muita näkyviä merkkejä. Jotkut taistelut voitetaan hengessä ja hengellisessä ulottuvuudessa. Nämä voitot vaikuttavat näkyvään maailmaan jumalisena hyvyytenä, rauhana ja siunauksina. Olisikin tärkeämpää tavoitella voittoja hengessä, kuin kykyä siirrellä vuoria paikoiltaan.

Yksi uskon piirre vuorien siirtämiseen on ottaa vuoren rinteestä kivenmurikka käteen ja kantaa se pois. Joka päivä ohimennen niin tehdessä, ja

innostaen myös muitakin toimimaan samoin, vähitellen vuori siirtyy vähäiselläkin uskolla. Usko on asennetta, jossa luottaa siihen, mitä on tekemässä. Vaikka tuloksia ei vielä näy, vuosien päästä saatamme huomata monessa asiassa tapahtuneen muutoksia.

Lukemamme teksti kertoo myös Jumalan kaikkivaltiudesta. Kun Hän päättää jotain, se tapahtuu. Tämän vuoksi meidän on opittava kunnioittamaan Jumalaa luojanamme, onhan Hänellä valta hukuttaa tai pelastaa sielumme. Ainoastaan Hän on tuomari, joka päättää kohtalomme. Minuaakaan ei hukuta helvetin tuleen saatana tai toiset ihmiset. Olipa heidän syytöksensä kuinka suuria tahansa, Jumala antaa oikeudenmukaisen tuomion. Hän hukuttaa, tai pelastaa.

Erään kerran jouduin hyvin voimakkaasti vastustamaan hengessä jonkin ihmisen pahuutta ja hänen narsistista käytöstään. Rukoilin anoen, että tuo pahuus väistyisi kiusaamasta minua. Kuten opetuslapset hämmästelivät kertomuksessa nopeaa viikunapuun kuivumista, hämmästyin sitä, kuinka kyseinen henkilö muutti kauaksi pois luotamme. En ollut uskoa, että toden totta rukoukseen vastattiin ja kyseinen kiusa väistyi pois elämästäni. Tunne oli samanlainen, kuin iso vuori olisi siirtynyt paikoiltaan.

Nämä monet tapahtumat viidenkymmenen vuoden aikana ovat kasvattaneet uskoa ja luottamusta Jumalan mahdollisuuksiin. Hänen voimansa voi muuttaa tilanteita, kun uskomme Häneen ja annamme asiamme Herran haltuun. Tärkeätä on vain varjella omaa sydäntä katkeruudelta, pahanpuhumiselta, juoruiluilta ja nurjalta mieleltä. Vaikka toisinaan joudumme taistelemaan edessämme olevaa pahuutta vastaan, on hyvä muistaa, että se taistelu ei käydä lihan käsivarrella ja omin voimin. Parhaat vastaukset elämäämme tuo Jumalan teot ja päätökset.

Raamatussa verrataan myös hedelmän kantamista, eli jumalisten hyvien asioiden tuottamista siihen, mikä tulee olemaan asemamme Hänen edessään. Hän hakkaa jokaisen puun pois, joka ei kanna hedelmää. On kuitenkin muistettava, että kysymys on Hengen hedelmistä, eli Jumalan työstä meissä. Toiset hedelmät ovat pieniä ja toiset suurempia ja niitä käytetään erilaisiin tarkoituksiin. Hedelmän kantaminen on osittain myös yhteistyötä, joka tarkoittaa sitä, että seurakunnat yhdessä tuottavat satoa taivasten valtakuntaan. Siellä yksilöihmiset voivat antaa oman panostuksensa hedelmän kasvulle, sen kyvyn ja armoituksen mukaan, mitä Jumala on suonut kullekin. Voitkin miettiä, missä ja miten olet kantamassa hedelmää? Oletko kenties se, joka mahdollistaa toisen työnteon esimerkiksi antamalla varoistasi osan hyvään työhön? Samalla voit miettiä ja rukoilla johdatusta siihen, missä Kristus voisi käyttää sinua palvelutehtävissä.

On siis hyvä havahtua miettimään jumalaisia voimia ja Hänen tahtoaan aivan kaikessa. Mitä ja missä voisimme olla enemmän kantamassa hedelmää, joka kantaisi satoa taivasten valtakuntaan? Olkoon meillä siihen aina

into ja halu. Täytyyköön sydämemme siitä toivosta, mikä syntyy yhteydes-
tämme Jumalaan Jeesuksen Kristuksen kautta. Hänen armonsa turvin
saamme omistaa itsellemme kaikki taivaalliset aarteet ja nähdä, mitä kaik-
kea voimmekaan tehdä Jumalamme ihmeellisen armon ja voiman varassa.
Kantakaamme yhdessä paljon hedelmää!

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Lupaukset täyttyvät ajallaan, kun uskomme*
- *Kaikki tapahtuva ei näy tässä ulottuvuudessa – heti*
- *Syntynyt usko saa tekemään työtä, vaikka vähin erin*
- *Jumalan kaikkivaltiutta kannattaa kunnioittaa*
- *Hän pelastaa tai hukuttaa*
- *Hän vapahtaa ja auttaa meitä kantamaan hedelmää*

KYSYMYS JEESUKSEN VALLASTA

Kun Jeesus oli mennyt temppeliin ja oli siellä opettamassa, Hänen luokseen tuli ylipappeja ja kansan vanhimpia. He kysyivät: *”Millä vallalla Sinä tätä kaikkea teet? Kuka on antanut Sinulle nämä valtuudet?”* Jeesus sanoi heille: *”Minäkin kysyn teiltä yhtä asiaa. Jos te vastaatte Minulle, Minä puolestani sanon teille, millä vallalla Minä tätä kaikkea teen. Mistä Johanneksen kaste oli peräisin? Taivaasta vai ihmisistä?”* Niin he pohtivat keskenään: *”Jos me sanomme: ‘Taivaasta’, Hän sanoo meille: ‘Miksi ette siis uskoneet häntä?’ Mutta jos sanomme: ‘Ihmisistä’, saamme pelätä kansaa, sillä kaikki pitävät Johannesta profeettana.”* Niin he vastasivat Jeesukselle: *”Emme tiedä.”* Silloin Jeesus sanoi heille: *”Niinpä en Minäkään sano teille, millä vallalla Minä tätä kaikkea teen.”*

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.21.23-27.FINRK>

Jälleen kerran Jeesusta lähestyttiin haluten kiusata ja kyseenalaistaa Hänen toimintaansa. On ymmärrettävää, että ylipappeja huolestutti oman arvovallan menetys - nyt, kun Jeesus teki valtavia ihmeitä ja opetti kansaa suurella viisaudella. He olivat tottuneet saamaansa arvostukseen ja kunniaan kaikkitietävänä opettajana. Nyt heidän asemaansa uhkasi taho, joka ei ollut heidän mielestään siihen sovelias.

Kuka on antanut Sinulle valtuudet toimia näin? Mistä se valta ja voima oli lähtöisin – he kyselivät. Jeesus kuitenkin tiesi heidän kateutensa ja nurjat sydämet, eikä antanut itseään heidän riepotehtaviksi. Jeesus osasi käyttää viisaasti sanoja ja Hän tiesi ympärillä olevista tilanteista. Hän esitti

kysymyksiä, jossa kysyjä joutui pohtimaan omaa asemaansa ja asiantuntemustaan, ja varoa, ettei joutuisi häpeään antaessaan vääriä vastauksia.

Ylipapit joutuivat pohtimaan Johanneksen kasteen alkuperää, ja se oli heille ongelmallinen siksi, etteivät he olleet hyväksyneet Johanneksenkaan toimintaa. Heiltä puuttui näkökyky siitä, että hedelmistään puu tunnetaan. Jo pelkästään se olisi pitänyt riittää kertomaan, että Johannes oli Jumalan lähettämä mies, joka saarnasi parannusentelemisen tärkeyttä.

Vaikka Jeesus olisi kertonut ylipapeille olevansa Jumalan asialla, eivät he olisi uskoneet. Varmastikin Jeesus tiesi koko keskustelun olevan turhaa, niinpä Hän esitti heille vaatimuksen, jonka täytettyä Hän sitten kertoisi heille seikkaperäisesti, mistä Hänen toiminnassaan oli kyse.

Ylipapit edustivat huonoa pappispalvelusta pelätessään, mitä ihmiset sanoisi heidän puheistaan. Pappien ei pitäisi milloinkaan kysyä totuutta lihalta ja vereltä – ihmisiltä, joiden mielialat vaihtelevat tuntemuksiensa mukaan. Suuri ongelma on yhä edelleenkin ihmisten mielistely kirkkojen keskellä. Moraalinen rapistuminen ja saastaisuuden hyväksyminen ei tuo kirkkoon kävijöitä. Ihmiset tahtovat kuitenkin pohjimmiltaan tietää totuuden ja sen, mitä Jumalan Sana asioista opettaa.

Tänään voimme ymmärtää, että Jeesuksen oppi oli Jumalasta. Näemme kirjoituksista, miten Hänen tulonsa oli ennustettu jo satoja vuosia ennen Hänen syntymäänsä. Itse asiassa koko Raamattu sisältää punaisen langan, joka kertoo meille Jumalan pelastussuunnitelmasta ja tahdosta antaa ihmisen valita, seuraako nöyrästi Jumalaa, vai palvooko mieluummin itseään eläen synnissä.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Ylipapit esittivät kysymyksiään pelkästä kateudesta*
- *Jeesus käytti oivallisen viisaasti sanoja*
- *Ylipapit eivät ymmärtäneet, että hedelmästään puu tunnetaan*
- *Ihmispelko on papin huonoin ominaisuus*
- *Ymmärrämme kirjoituksista, että Jeesus oli Jumalasta*

VERTAUS KAHDESTA POJASTA

”Mitä ajattelette tästä? Eräällä miehellä oli kaksi poikaa. Hän meni toisen luo ja sanoi: ’Poikani, mene tänään työhön viinitarhaan.’ Tämä vastasi: ’En minä halua’, mutta myöhemmin hän katui ja meni. Isä meni toisen pojan luo ja sanoi samoin. Tämä vastasi: ’Minä menen, herra’, mutta ei mennytkään. Kumpi näistä kahdesta noudatti isänsä tahtoa?” ”Ensimmäinen”, he vastasivat. Jeesus sanoi heille: ”Totisesti Minä sanon teille: publikaanit ja portot menevät Jumalan valtakuntaan ennen teitä. Sillä Johannes tuli osoittamaan teille vanhurskauden tietä, mutta te ette uskoneet häntä. Publikaanit ja portot sen sijaan uskoivat. Ja vaikka te sen näitte, te ette myöhemminkään katuneet, niin että olisitte uskoneet häntä.”

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.21.28-32.FINRK>

Jeesus opetti ihmisiä oivallisesti käyttäen kertomuksia ja vertauskuvia. Tämä auttoi ihmisiä ymmärtämään asioiden luonnetta ja tärkeyttä. Vaikka Israelissa oli paljon uskonnollisia ihmisiä, he eivät kuitenkaan tunteneet Jumalaa ja taivasta. Heitä täytyi opettaa kädestä pitäen, mitä jumalaiset asiat tarkoittivat.

Tämä puhe pidettiin ylipapeille ja kansan vanhimmille. He olivat opettajia ja heidän sanojaan kuunneltiin, - siksi oli tärkeää, että hekin ymmärtäisivät jumalaisia periaatteita. Lisäksi myös me opimme kertomuksen ympärillä Taivasten valtakunnan salaisuuksia ja periaatteita.

Juutalaisten kuuliaisuus oli pelkkää teeskentelyä. Vaikka heillä oli halua tehdä Jumalan tahtoa, he olivat tottelemattomia. Lopulta heille tarkoitettu pelastus annettiin pakanakansoille.

On vaarallista esittää kuuliaista, vaikka sydän on kaukana Jumalasta, joka kuitenkin tietää jokaisen todelliset aiomukset ja sydämen asenteet. Sanojemme ja tekojemme tulisi olla sopusoinnussa keskenään.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Uskonnollisuus ei takaa Jumalan tuntemista*
- *Vertauksien kautta kuulija oppii Jumalasta ja taivaasta*
- *Kuuliaisuus ei saa olla teeskentelyä*
- *Sanat ja teot tulee olla yhtä*

VERTAUS VIINITARHAN VUOKRAAJISTA

”Kuulkaa toinen vertaus. Oli eräs mies, talonisäntä, joka istutti viinitarhan, ympäröi sen aidalla, koversi siihen viinikuurnan ja rakensi tornin. Sitten hän vuokrasi sen viljelijöille ja matkusti ulkomaille. Kun korjuuaika lähestyi, hän lähetti palvelijoitaan viljelijöiden luo perimään hänelle kuuluvan sadon. Mutta viljelijät ottivat kiinni hänen palvelijansa, jonkun he pieksivät, jonkun tappoivat, jonkun kivittivät. Isäntä lähetti vielä muita palvelijoita, enemmän kuin ensimmäisellä kerralla, mutta he tekivät näille samoin. Viimein hän lähetti heidän luokseen poikansa sanoen: ’Minun poikaani he kavahtavat.’ Mutta kun viljelijät näkivät pojan, he puhuivat keskenään: ’Tämä on perillinen. Tulkaa, tapetaan hänet, niin saamme hänen perintönsä.’ He ottivat hänet kiinni, heittivät ulos viinitarhasta ja tappoivat hänet. Kun viinitarhan omistaja tulee, mitä hän tekee noille viljelijöille?” He vastasivat hänelle: ”Hän tuhoaa pahoin nuo pahat ja vuokraa viinitarhan toisille viljelijöille, jotka antavat hänelle kuuluvan sadon ajallaan.”

Jeesus sanoi heille: *”Ettekö ole koskaan lukeneet kirjoituksista: ’Siitä kivistä, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut huippukivi. Herralta tämä on tullut, ja se on ihmeellinen meidän silmissämme’? Sen tähden Minä sanon teille: Jumalan valtakunta otetaan teiltä pois ja annetaan kansalle, joka tuottaa sen hedelmiä. Joka tähän kiveen kaatuu, se ruhjoutuu, mutta jonka päälle se putoaa, sen se murskaa.”*

Kun ylipapit ja fariseukset kuulivat Jeesuksen vertaukset, he ymmärsivät, että Hän puhui heistä.

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.21.33-45.FINRK>

Tämä teksti osoittaa jälleen, miten hyvä sanan käyttäjä Jeesus oli. Hän puhui ymmärrettävää kieltä, verraten uusia ajatuksia silloiseen ympäristöön. Kertomus oli siis osa heidän arkielämää ja kaikille kuulijoille hyvinkin helposti ymmärrettävää.

Puhe pidettiin ylipapeille ja kansan vanhimmille. He olivat opettajia ja heidän sanojaan kuunneltiin, - siksi oli tärkeää, että hekin ymmärtäisivät jumalisia periaatteita. Lisäksi myös me opimme kertomuksen ympärillä Taivasten valtakunnan salaisuuksia ja periaatteita.

Vertauksen elementit olivat seuraavat:

- Talonisäntä on Jumala
- Viinitarha on Israel

- Vuokraviljelijät on juutalaiset uskonnolliset johtajat
- Talonisännän palvelijat on Jumalalle uskolliset profeetat ja papit
- Poika on Jumalan lähettämä Jeesus
- Uudet vuokraviljelijät ovat pakanat

Vertauksessa Jeesus kertoo viinitarhurista, joka lopulta paljastuu hengelliseltä sanomaltaan Jumalaksi, joka sitten viimeisenä lähetti oman Poikansa maailmaan. Samoin, kuten vertauksen poika tapettiin, niin tehtiin myös Jeesukselle.

Merkillistä on se, että tuon ajan uskonnolliset johtajat luulivat olevansa suurestikin Jumalan asialla. Toki asioiden pitikin mennä omaa latuaan, mutta ihmismielen ymmärrys ei riittänyt tuolloin ymmärtämään, mikä oli todellinen Jumalan suunnitelma.

- *”Teidät erotetaan synagogasta, ja tulee aika, jolloin jokainen, joka tappaa jonkun teistä, luulee tekevänsä uhripalveluksen Jumalalle.” [*Joh.16:2](#)*

Huolestuttavaa on se, miten paholainen onnistuu luikertelemaan juoninensa ylpeän uskovaisen sydämeen ja vaikuttamaan suuria valintoja ja vääriä tekoja. Tässä meilläkin on todella tärkeä valvomisen paikka. Paavali myöhemmin kirjoitti: *”luulin minäkin”* – kun hän oli ennen Jeesuksen kohtaamista tosissaan vainonnut seurakuntaa.

- *Minäkin luulin, että minun tulee ankarasti vastustaa Jeesuksen, Nasaretilaisen, nimeä. [*Apt.26:9](#)*

Toinen järkyttävä seikka ihmisen vihamielisyydessä on, että ihminen kykenee tappamaan toisen ihmisen vain pelkästään siksi, että hän ajattelee toisin. Maailman tapahtumia kun seuraa, voi todeta, ettei vielä kukaan ihmiskunta ole juurikaan sivistynyt.

Rakentajien hylkäämä huippukivi, tai, kuten vanhemmissa käännöksissä on käännetty sanaksi, *kulmakivi* - on se kivi, joka pitää rakennelman kassassa. Se on yhdistävä tekijä ja tämä vertaus sopii monella muotoa Jeesukseen. Hän yhdistää vanhan ja uuden testamentin, Hän toi todellisen yhteyden ihmisen ja Jumalan välille – purkaen erottavan väliverhon ja Hänessä koko ihmiskunta on yhtä suurta perhettä -uskon kautta.

Juutalaiset eivät olleet valmiita ottamaan vastaan evankeliumia. Siksi Sanoma Jeesuksesta Kristuksesta levisi voimalla pakanoiden keskuuteen ja on näin saavuttanut kaikki kansakunnat. Ihmeellinen on todella se viisaus, miten Jumala on suunnitellut kaiken toimimaan juuri oikealla ajalla.

Kuinka monet uskonnot ja uskonnolliset ihmiset ovat murskautuneet Jeesuksen opin edessä. Hänet otetaan joko vastaan, tai Hänet hylätään. Voimmeko kysyä elämämme hedelmistä, kylvämmekö omahyväisyydesämme ja ylpeydesämme vain tuhon siemeniä ympärillemme, vai olemmeko oppineet nöyryyden kautta, että Jumala on oikeassa ja vain Hänen

Poikansa Jeesuksen Kristuksen kautta voimme olla osallisina sellaiseen, joka ei tule lopulta murskautumaan.

- *”Minä olen viinipuu, te olette oksat. Se, joka pysyy Minussa ja jossa Minä pysyn, kantaa paljon hedelmää, sillä ilman Minua te ette voi tehdä mitään.”*
*[Joh.15:5](#)

On hienoa nähdä Jumalan suunnitelmia pakanakansojen pelastamisesta jo näissä Jeesuksen esittämissä vertauksissa. Voimme nähdä, miten juutalaiset hylkäsivät Jeesuksen, mutta myöhemmin pakanakansat pääsivät osallisiksi Jumalan armosta ottaessaan vastaan Jeesuksen Kristuksen.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Jeesus osasi opettaa sanoilla, joita oli helppo ymmärtää*
- *vertauksilla oli syviä merkityksiä*
- *Uskonnollisuus ei takaa viisautta, tai Jumalan tahdossa olemista*
- *Saatana haluaa syöttää murhan henkeä ihmisiin*
- *Huippukivi on yhdistävä tekijä*
- *Ilman Häntä emme voi tehdä mitään hyödyllistä ja pysyvää*
- *Kertomus ennustaa myös tulevaa pakanakansojen pelastumista*

VERTAUS KUNINKAAN POJAN HÄISTÄ

Jeesus jatkoi puhuen heille vertauksin. Hän sanoi: *”Taivasten valtakunta on verrattavissa kuninkaaseen, joka valmisti häät pojalleen. Hän lähetti palvelijansa kutsumaan häihin kutsuvieraita, mutta nämä eivät tahtoneet tulla. Vielä hän lähetti muita palvelijoita ja sanoi: ’Sanokaa kutsutuille: Kuulkaa, minä olen ateriani valmistanut, härkäni ja syöttöeläimeni on teurastettu. Kaikki on valmiina. Tulkaa häihin!’ Mutta kutsutut eivät siitä välittäneet vaan menivät pois, kuka pellolleen, kuka kaupoilleen. Toiset taas ottivat kiinni hänen palvelijansa, pahoinpitelivät heitä ja tappoivat heidät. Silloin kuningas vihastui. Hän lähetti sotajoukkonsa, tuhosi nuo murhaajat ja poltti heidän kaupunkinsa. Sitten hän sanoi palvelijoilleen: ’Häät on kyllä valmistettu, mutta kutsutut eivät olleet kutsun arvoisia. Menkää siis teiden risteyksiin ja kutsukaa häihin, keitä ikinä tapaatte.’ Palvelijat menivät teiden varsille ja kokosivat kaikki, jotka he tapasivat, sekä pahat että hyvät, ja häähuone tuli täyteen pöytävieraita.*

Kun kuningas meni katsomaan pöytävieraita, hän näki siellä miehen, joka ei ollut pukeutunut häävaatteisiin. Kuningas kysyi häneltä: 'Ystävä, kuinka sinä olet tullut tänne sisään ilman häävaatteita?' Mutta mies jäi sanottomaksi. Silloin kuningas sanoi palvelijoille: 'Sitokaa hänen jalkansa ja käntensä ja heittäkää hänet uloimpaan pimeyteen. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.' Sillä monet ovat kutsutut mutta harvat valitut."

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.22.1-14.FINRK>

Tiedän, että lukemamme teksti tuntuu julmalta ja rajulta ajassamme, jossa täytyy suvaita ja sallia kaikki. Häät ovat tulossa ja tiedämme, että häihin tulee pukeutua asianmukaisella tavalla. Uskallammeko uhmata Jeesuksen sanoja, keksien omat säännöt ja tavat toimia? *Entäpä, jos taivaassa todellakin tarkistetaan yllämme oleva vaatetus?*

On ymmärrettävä, että kyseessä on vertauskuva, jonka merkitys on hyvin suuri ja tärkeä. Siksi Raamattua kannattaa tuntea laajemmin ja on hyvä oppia, mitä sanan opetuksessa tarkoitetaan vaatetuksella hengellisessä merkityksessä.

Vaatteet kuvastavat vaellusta, eli sitä osaa, mikä meistä näkyy ulospäin toisille ihmisille. Esimerkiksi vanhurskauden vaatteet kuvastavat syyttömyyden viittaa ja erityistä puhtautta. Ja samaan hengenvetoon on heti muistutettava, mistä saamme nuo syyttömyyden vaatteet yllemme?

- *"Minä iloitsen suuresti Herrassa, minun sieluni riemuitsee Jumalassani, sillä Hän pukee ylleni pelastuksen vaatteet ja verhoaa minut vanhurskauden viittaan."* *[Jes.61:10](#)

On siis ymmärrettävä, että Jumala itse pukee meidät syyttömyyden viittaan. Tällä ajatuksella on suora yhteys siihen, että annamme Jumalan Pojan, Jeesuksen Kristuksen veren huuhtoa syntimme ja saastaisuutemme pois. Juuri tämän vuoksi Jeesus kuoli ja herätettiin kolmantena päivänä, että meillä olisi uskon kautta pääsy tähän olotilaan.

Emme siis saavuta itsessämme ja tekojemme kautta vanhurskauden vaatetusta, vaan saamme sen armosta. Se puolestaan kasvattaa meitä vaeltamaan hyljäten jumalattomuuden ja maailmalliset himot.

- *"Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia Hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet. Hänen morsiamensa on laittautunut valmiiksi, ja Hänen annettiin pukeutua puhtaaseen, hohtavaan pellavavaatteeseen."* Se **vaate on pyhien vanhurskaat teot.** *[Ilm.19:7-8](#)

Vanhurskas vaellus siis kuvastaa pukua, joka tulee hohtamaan kirkkaana kerran ikuisuudessa. Motivoikoon tämä meitä niin parannuksen tekoon, kuin kaikkiin muihinkin hyviin tekoihin.

Raamattua tuntevat osaavat tässäkin varoa liiallista lainalaisuutta. Pelastumisemme riippuu ainoastaan armosta ja Jumala itse pukee meidät syyttömyyden viittaaan. Meidän osaksemme jää elää ja hengittää, - ylistäen Herraa Hänen hyvyydestään kiitollisin mielin. Eläessämme voimme tarkkailla vaellustamme tehden korjaavia toimenpiteitä silloin, kun näemme siihen tarvetta. Pyhän Hengen osallisuus kyllä näyttää myös meille todeksi *synnin, vanhurskauden ja tuomion*. Jumalinen elämäntapa on siis itsensä taivuttamista Jumalan tahtoon kaikessa, siitä huolimatta, että armosta meidät on aivan kokonaan pelastettu.

- *”Eläkää nuhteettomasti pakanoiden keskellä, jotta he – vaikka pannelisivatkin teitä pahantekijöiksi – näkisivät hyvät tekonne ja ylistäisivät Jumalaa etsikkopäivänä.” * [1.Piet.2:12](#)*
- *Eikä lamppua sytytetä ja panna vakan alle vaan lampunjalkaan, ja niin se loistaa kaikille huoneessa oleville. Niin loistakoon teidänkin valonne ihmisten edessä, että he näkisivät hyvät tekonne ja ylistäisivät Isääänne, joka on taivaissa.” * [Matt.5:15-16](#)*

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Jeesuksen opetuksilla ja vertauksilla on suuri merkitys*
- *Vaatteet kuvastavat vaellusta, jonka toiset näkevät*
- *Jumala pukee meidät vanhurskauteen ja syyttömyyteen*
- *Teot hohtaa kerran kirkkaudessa, motivoikoon se meitä elämään*
- *Puhdas vaellus ei ole lainalaisuutta, vaan elämää Kristuksessa*

KYSYMYS VERON MAKSAMISESTA KEISARILLE

Silloin fariseukset menivät neuvottelemaan siitä, kuinka saisivat Jeesuksen sanoistaan kiinni. He lähettivät Hänen luokseen opetuslapsiaan yhdessä herodilaisten kanssa sanomaan: *”Opettaja, me tiedämme, että Sinä olet totuudellinen ja opetat Jumalan tietä totuudessa etkä välitä siitä, mitä ihmiset sanovat. Sinä et katso henkilöön. Sano siis meille, mitä mieltä olet: onko oikein maksaa keisarille veroa vai ei?”* Mutta Jeesus tiesi heidän pahuutensa ja sanoi: *”Miksi kiusaatte Minua, te tekopyhät? Näyttäkää minulle veroraha.”* He toivat Hänelle denaarin. Hän kysyi heiltä: *”Kenen kuva ja nimi tässä on?”* He vastasivat: *”Keisarin.”* Silloin Hän sanoi heille: *”Antakaa siis keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on.”* Sen kuultuaan he olivat ihmeissään, jättivät Hänet ja lähtivät pois.

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.22.15-22.FINRK>

Yhä edelleen kiusanteko jatkuu. Kateus ja omahyväisyys omassa uskonnollisuudessa sai fariseukset raivoihinsa Jeesuksen suosion tähden.

Ihmeteot ja uusi oppi taivasten valtakunnasta horjutti hengellisten johtajien auktoriteettia ja asemaa yhteiskunnassa ja se pisti vihaksi.

He joutuivat äärimmilleen miettiessään, mistä saisi Jeesuksen kiinni, että pääsisivät syyttämään Häntä. He olivat jo monin tavoin ja kysymyksiin haastaneet Jeesusta ja nyt yritettiin virittää ansaa talousasioilla. Hyvin narsistisen ovelasti he muotoilivat asiansa esittäen ensin suuria kehuja Jeesuksen asenteista ja tavastaan toimia. Tähän ansaan toinen lankeaa helpolla silloin, kun on valmis ottamaan kunniaa toisilta ihmisiltä. Imartelu ja kehu syöttävät mukanaan koukun, kuin kalalle mato-ongessa. Taitamaton nielee sen ja on pian toisten vietävissä.

Jeesus tunsi paholaisen ja ihmisten ajatusmallit. Hän ei antanut vähääkään periksi, eikä antanut itseään kiusaajilleen. Niin kuin Jeesus opetti sanoen; ”oppikaa Minusta” – tässäkin voimme ottaa oppia ja mallia Jeesuksen tavasta toimia. Meidänkään ei tarvitse lähteä mukaan kiusaajien juoniin.

Jeesus tiesi heidän tarkoituksensa ja kysyi suoraan, miksi kiusaatte minua, te tekopyhät? Ei Jeesus kainostellut sanojaan, sillä Hän tiesi, mitä vilppiä ja kuinka väärällä asenteella kiusaajansa olivat liikkeellä. Heidän motiivinsa olivat tekopyhiä – vailla Jumalan todellista tuntemista.

Jeesuksen vastaus kiusaajilleen oli niin laaja ja merkityksellinen, että kuulijat menivät hämmennyksiin ja lähtivät pois Hänen luotaan. Suora vastaus sisälsi ulottuvuuksia, joita täytyy miettiä, mitä se merkitsee minulle. Verot ja maksut täytyy hoitaa, mutta mikä kuuluu Jumalalle? Mitä Hän todellisuudessa tarvitsee pieneltä ihmiseltä?

Pelkkien verojen ja kymmenysten hoitaminen ei riitä. - Tai riittää, mutta halutessamme tuntea Jumalaa enemmän ja vaeltaaksemme kuuliaisesti Hänen viitoittamaansa tietä, on annettava Jumalalle se, mikä Hänelle kuuluu. Elämäni vaellusta kun ajattelen, tiedän, että minusta kuuluu Jumalalle omaa ajankäyttöäni, kunnioitusta, kiitollisuutta, nimensä ylistämistä, Hänen tahtonsa etsimistä elämän perussuunnaksi ja Hänen valtakuntansa ja evankeliumin eteen työskentelemistä. Tätä merkitsee minulle ”*elämänsä Jeesukselle antaminen.*”

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Narsistinen omahyväisyys saa tekemään kiusaa*
- *Imartelu saattaa olla merkki vaarasta*
- *Oppien Jeesuksesta, emme antaudu kiusaajillemme*
- *Jeesuksen vastaus oli hämmentävän laaja*
- *Mitä sinusta kuuluu Jumalalle?*

KYSYMYS YLÖSNOUSEMUKSESTA

Samana päivänä Jeesuksen luo tuli saddukeuksia, niitä, jotka sanovat, ettei ylösnousemusta ole. He esittivät Hänelle kysymyksen: *”Opettaja, Mooses on sanonut: ’Jos mies kuolee lapsettomana, hänen veljensä tulee naida hänen vaimonsa ja hankkia jälkeläinen veljelleen.’ Keskuudessamme oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen heistä meni naimisiin, mutta kuoli, ja koska hänellä ei ollut jälkeläistä, hän jätti vaimonsa veljelleen. Niin myös toinen ja kolmas, ja samoin kaikki seitsemän. Viimeisenä kaikista kuoli vaimo. Kenen vaimo noista seitsemästä hän siis on ylösnousemuksessa? Hänhän oli ollut heidän kaikkien vaimona.”*

Jeesus vastasi heille: *”Te olette eksyksissä, koska ette tunne Kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa. Ylösnousemuksessa ihmiset eivät ota vaimoa eivätkä mene vaimoksi, vaan he ovat kuin enkelit taivaassa. Mutta mitä tulee kuolleiden ylösnousemukseen, ettekö ole lukeneet, mitä Jumala on puhunut teille: ’Minä olen Abrahamin Jumala, lisäksi Jumala ja Jaakobin Jumala’? Ei hän ole kuolleiden Jumala vaan elävien.”* Sen kuullessaan kansanjoukot hämmästyivät hänen opetustaan.

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.22.23-33.FINRK>

Lukemamme teksti toi esiin tärkeän opetuksen tuonpuoleisesta olotilasta. Ehkä ilman saddukeusten halua tentata Jeesusta, tämäkään aihe ei olisi tullut esille. Nyt miljoonat ihmiset kautta historian ovat saaneet tärkeää opetusta aihealueesta.

Uskon, että voimme olla yhdessä perhekunnittain myös taivaassa, vaikka sen olotila on täysin erilaista. Siellä ei ole enää ruumiin tarpeita, emmekä ajattele asioita niin suppeasti kuin tässä ajassa. Itse kovasti toivoisin saavani viettää kerran ikuisuudessa aikaa perheeni kanssa taivaassa.

Ikuisuudessa ei siis ole merkitystä suuresti sillä, kenen kanssa olimme ajassa naimisissa. Pelastumisemmehan on yksilöasia, joka tapahtuu ihmisen ja Jumalan välillä. Usko on siis henkilökohtainen kokemus ja ylösnousemuksessa kohtaamme Jumalan kasvotusten ilman maanpäällisiä sidoksia.

Jeesus toi esiin myös tärkeän seikan eksymisen vaaroista. Raamatun mukaan on muutamia tekijöitä, jotka varjelevat sielumme pelastukseen ja tässä Jeesus kertoo niistä yhden tärkeimmistä: *”Te olette eksyksissä, koska*

ette tunne Kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa." - Tämän opin on syytä meidänkin ottaa vakavasti paneutuen sen sisältöön.

Jumalan sana siis yhdessä Hänen Voimansa kanssa varjelee meitä eksymästä ja hairahtumasta tämän maailman ajatusmalleihin. Onkin niin, että ilman Pyhän Hengen voimaa ja läsnäoloa me varmasti eksymme. Samoin kirjoitusten tunteminen tuo osaltaan vakautta uskovan vaellukseen. Tietäessämme, mistä ja miten hengelliset asiat ovat muodostuneet, osaamme luottaa niihin ja rakentaa elämämme perusrakenteita niiden vaaraan.

"Ei Hän ole kuolleiden Jumala vaan elävien" - luimme tekstissä. Jeesukseen uskova elää, vaikka olisi kuollut - lupaus yhdistyy tässä siihen, että siinäkin olotilassa Hän on meidän Jumalamme. Elämme Jeesuksen antaman ikuisen elämän tähden ja saamme omistaa näin itsellemme kuulumisen Jumalalle.

Kun ihmiset kuulivat näitä viisaita sanoja, he olivat kovin hämmästyksissään. Jeesuksen opetuksissa oli viisautta ja syvyyttä, jota ei ollut kuulunut fariseusten ja uskonnollisten johtajien huulilta. Jeesuksella oli elämän henkeä, toivon sanomaa ja lupaus paremmasta. Sitä Jeesuksen opetus on tänäänkin. *Olethan sinäkin löytänyt elämän Jeesuksessa Kristuksessa? Silloin Jumala on sinunkin Jumalasi - ja lupauksen mukaan saat elää Hänen kanssaan ikuisesti.*

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Fariseusten kysymykset opettavat myös meitä*
- *Ylösnousemusruumiissa ei ole enää lihan tarpeita*
- *Kirjoitusten ja Jumalan voiman tunteminen estää eksymästä*
- *Uskova elää, vaikka olisi kuollut, ja Jumala on elävien Jumala*

KYSYMYS SUURIMMASTA KÄSKYSTÄ

Mutta kun fariseukset kuulivat, että Jeesus oli tukkinut saddukeuksilta suun, he kokoontuivat yhteen. Yksi heistä, lainoppinut, kysyi Häneltä panakseen Hänet koetukselle: *"Opettaja, mikä on lain suurin käsky?"* Jeesus vastasi hänelle: *"Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi, kaikesta sielustasi ja kaikella ymmärrykselläsi." Tämä on suurin ja ensimmäinen käsky. Toinen, tämän kaltainen, on: 'Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.' Näihin kahteen käskyyn sisältyy koko laki ja profeetat."*

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.22.34-40.FINRK>

Merkkillistä, miten kaikki uskonnolliset johtajat tahtoivat kyseenalaistaa Jeesuksen toimintaa - siitä huolimatta, että he olivat nähneet ja kuulleet Jeesuksen hyvistä teoista ja ihmeistä. Omahyväisyys ja itsekeskeinen ylpeys omasta oppineisuudesta saattoi hyvinkin olla se pohjimmainen syy, miksi uutta oppia ja opettajaa vastaan piti etsiä vikoja ja virheitä. Jos vain pienikin virhe löytyisi, sillä saisi leimata tämän suuren opettajan harhaoppiseksi. Vielä tänäänkin saamme katsella netistä videoita, joita kootaan tällä periaatteella, voidakseen lynkata ja saattaa huonoon valoon hyviäkin Raamatun opettajia. Vaikka hedelmistä tuntisimme, mitä laatua heidän uskonsa on, täytyy siltikin vain etsiä jotain vikaa ja virhettä, saadakseen toisen maineen huonommaksi ja itsensä siten ylennettyä. Tässä juuri monet hairahtuvat ymmärtämättömyyttään, sillä meidän tulisi pitää toista parempana kuin itseämme.

Jälleen kysymystä yritettiin asettaa ovelasti, hoksaisiko Jeesus, mikä olisi laissa tärkeintä. Miltei huvittavaa on se, että itse kysymyksen asettaja ei ymmärrä, että juuri nuo sanat pitäisi elää todeksi elämässä pelkän tiedon sijaan. Jeesus tunsikin kirjoitukset ja osasi vastata suoraan ja napakasti kiusaajilleen.

Vastauksessa näemme itsellemmekin tärkeän muistutuksen, miten meidän tulisi arvostaa Luojaamme ja elämän antajaa. Jumalaa ei pidä unohtaa itsestäänselvyytenä tai etäisenä myyttikertomuksena. Häntä tulee kunnioittaa ja rakastaa, ja siihen on toki hyvät syytkin. Hänhän itse rakastaa meitä ja toimii aina meidän tosiparhaaksemme. Valitettavan usein olemme sokeita sille, miten Jumala kasvattaa meitä kärsivällisesti kuuliaisuutta ja uskollisuutta kohti. Vaikeuksien ja koettelemusten tullen napisemme ja purnaamme vihoissamme kaikkea tapahtunutta, ymmärtämättä, että ne tilanteet juuri pysäyttävät meitä valitsemaan uutta suuntaa ja oikeita valintoja. - Tuskin Paavalikaan vangittuna likaisessa vankityrmässä osasi ajatella, että juuri ne hetket sai hänet kirjoittamaan opettavaiset kirjeet, joita hyvin hanakasti luemme vielä parin tuhannen vuodenkin kuluttua! Juuri nuo hetket sai syntymään kaikkein arvokkaimman teon Paavalin elämässä. Voimme ymmärtää, että Paavali olisi mennyt tapamaan kristittyjä ja opettanut heitä hyvinkin tarmokkaasti, mutta miljoonat ihmiset olisivat tällöin jääneet ilman tärkeää opetusta Jeesuksen tuntemisesta. Juuri siksi kannattaa aina miettiä, mitä Jumala on rakentamassa kohtaamamme vaikeuksien ja koettelemusten kautta. *Entäpä, jos juuri silloin syntyy suurin elämämme ihme ja saavutus?*

Rakasta Jumalaa kaikella, mitä sinulla ja sinussa on. Ensimmäisen ja suurimman käskyn voisi kääntää vapaasti sanoen näin, ja ymmärtäisimme siitä, että meidän tulisi KAIKESSA elää aina Jumalan kunniaksi. Varmasti

tarkastellessamme elämäämme ja asenteitamme, saamme jokainen tehdä parempia valintoja näillä alueilla.

- *”Kiitos Jumalalle, joka aina kuljettaa meitä Kristuksen voittosaatossa ja meidän kauttamme joka paikassa tuo ilmi Hänen tuntemisensa tuoksun! Meidän olemme Kristuksen tuoksu Jumalalle niin pelastuvien kuin kadotukseen joutuvienkin joukossa. Toisille se on kuoleman haju kuolemaksi, toisille elämän tuoksu elämäksi.”* *[2.kor.2:14-16](#)

Toinen käsky on itsekkäälle ihmiselle myös tavattoman vaikea täyttää. Miten voisimme rakastaa toista ihmistä, niin kuin itseämme? Miten voisimme kohdella toista, kuten toivoisimme itselle tehtävän? - Nämä onnistuvat vain Jumalan Hengellä täyttyen ja oman itsekkään luonnon alas painamisen kautta. On ymmärrettävää, ettemme voi ohittaa kaikkia tarpeitamme vain siksi, että pidämme toisia itseämme tärkeämpinä. Esimerkiksi, jos annamme kaiken ruokamme toisille, nääntyisimme nälkään, emmekä enää olisi auttamassa avun tarvitsijoita. Siksi tasapainoinen ajattelu tässäkin on rakkautta lähimmäistä kohtaan. Vasta kun itse olen autettu, kykenen auttamaan toisia ihmisiä.

Jumalan lain syvin vaatimus on siis RAKKAUS. Tämä tulisi olla mielesämme motivoivana tekijänä aina, kun pyrimme noudattamaan sanaa ja sen opetuksia. Rakkaus rakentaa ja saa aikaiseksi hyvää ja pysyvää. Rakkaus on lähtöisin Jumalasta ja siksi sen vaikutukset ovat hyviä kaikkialla.

- *”Kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää myös te samoin heille. Tämä on laki ja profeetat.”* *[Matt.7:12](#)

Jeesus kiteytti lopuksi näihin kahteen käskyyn sisältyvän kaiken Raamatun opetuksen. Jumalan Sana siis pohjimmiltaan ja syvimmiltään tahtoo opettaa meitä rakkauteen ja rakastamaan ehdoitta. Tämä rakkaus vaatii meitä julistamaan evankeliumia rakastavasta Jumalasta ja siitä, miten hyvää tekee ihmiselle olla täytettynä tuolla jumalisella rakkaudella. Julistaessamme totuutta, meidän tulee julistaa rakkautta, sillä JUMALA ON RAKKAUS.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Omahyväisyys ja itsekkyydet ovat syy Jeesuksen kiusaamiselle*
- *Kysyjä itse ei ymmärtänyt, miten elää toiseksi suurin käsky*
- *Luojan arvostaminen ja kunnioittaminen on rakkaudenosoitus*
- *Koettelemuksien kautta Jumala kasvattaa meitä kärsivällisesti*
- *Hengellä täyttyen, voimme täyttää lain vaatimukset*
- *Jumalan laki ja käskyt ovat rakkautta ja tosiparhaaksemme*

KRISTUKSEN ALKUPERÄ

Fariseusten ollessa koolla Jeesus kysyi heiltä: *”Mitä mieltä olette Kristuksesta? Kenen poika Hän on?”* He vastasivat Hänelle: *”Daavidin.”* Hän sanoi heille: *”Kuinka sitten Daavid Hengessä kutsuu Häntä Herraksi? Sanoohan hän:’ Herra sanoi minun Herralleni: Istu Minun oikealle puolelleni, kunnes Minä panen vihollisesi Sinun jalkojesi alle.’ Jos siis Daavid kutsuu Kristusta Herraksi, kuinka Kristus voi olla Hänen poikansa?”* Kukaan ei kyennyt vastaamaan Hänelle sanaakaan, eikä kukaan siitä päivästä lähtien uskaltanut kysyä Häneltä enää mitään.

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.22.41-46.FINRK>

Toisinaan Jeesus osasi antaa *hellän lempeästi* kiusaajilleen samaa lääkettä, mitä he yrittivät syöttää Hänelle. Hän heitti visaisen kysymyksen heille, juurikin heidän ydinosaamisensa alueelle. Hehän olivat sanan opettajia ja tärkeitä yhteiskuntavaikuttajia ja heidän tulisi osata vastata ihmisille peruskysymyksiin jumalisuudesta ja sen eri ulottuvuuksista.

Kysymyksellä oli myös avartava ja uuden näkökulman löytymisen merkitys. Hyvä Sanan opettaja osaakin kysyä oikeita kysymyksiä, jotka saavat kuulijan ajattelemaan asioita syvemmin ja monimuotoisemmin. Kovin vaikeaa oli käsittää aikaulottuvuutta, mikä on niin toisenlaista Jumalan maailmassa.

- *Jeesus sanoi heille: ”Totisesti, totisesti Minä sanon teille: ennen kuin Abraham syntyi, Minä olen ollut.” *[Joh. 8:58](#)*
- *”lankaikkisuudesta Minä olen ollut, alusta asti, ennen kuin maata olikaan.” *[San.8:23](#)*
- *HERRA omisti Minut tiensä alussa, muinaisuudessa, ennen kuin Hän oli tehnyt mitään. lankaikkisuudesta **Minä olen ollut, alusta asti, ennen kuin maata olikaan.** Ennen kuin oli merten syvyyksiä, ennen runsasvetisiä lähteitä synnyin Minä. Ennen kuin vuoret upotettiin paikoilleen, ennen kukkuloita synnyin Minä, kun Hän ei vielä ollut tehnyt maata eikä mantua, ei maanpiirin tomujen alkuakaan. Kun Hän valmisti taivaat, **Minä olin siinä**, kun Hän veti piirin syvyyden ylle, kun Hän lujitti pilvet korkeudessa, kun syvyyden lähteet saivat voiman, kun Hän asetti merelle sen rajat, etteivät vedet nousisi korkeammalle, kuin Hän oli säätänyt, kun Hän vahvisti maan perustukset, **silloin Minä olin hänen rinnallaan** uskottuna, olin Hänen ilonsa päivästä päivään ja iloitsin Hänen edessään kaikin ajoin. Minä leikin Hänen maanpiirinsä päällä, ja ihastuksenani olivat ihmislapsen. *[San.8:22-31](#)*

Näemme aina asiat lähtökohtaisesti ihmisen näkökulmasta ja oman ymmärryksemme varassa. Uusi ajatusmalli ja näkemys sai kuulijat täysin ymmälleen. He eivät osanneet sanoa mitään eivätkä uskaltaneet esittää enää

uusia kysymyksiä Jeesukselle. - Olisiko sittenkin ollut parempi tulla nöyryytetyksi omassa tietämättömyydessä ja KYSYÄ LISÄÄ tältä viisaalta opettajalta? - Miten paljon he olisivatkaan oppineet, jos vain olisivat kysyneet vilpittömän nöyrästi, mitä Jeesus tarkoitti opettamallaan asioilla.

Mitä tämä opettaa meille? Olemmeko niin ylpeitä omasta osaamisestamme ja tietämyksistämme, ettemme ota enää uutta tietoa vastaan? Onko oikeassa oleminen sittenkään kovin tärkeää?

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Myös Jeesus osasi esittää haastavia kysymyksiä*
- *Oikeat kysymykset avaavat uusia näkökulmia*
- *Jumalan aika ei ole samanlaista, kuin ihmisten*
- *Toisinaan olisi parempi kysyä nöyrästi uutta tietoa*
- *Onko oma oikeassa oleminen kovinkaan tärkeää?*

Varoitus itsensä ylentämisestä

Sitten Jeesus puhui väkijoukolle ja opetuslapsilleen. Hän sanoi: ”Mooseksen istuimella istuvat kirjanoppineet ja fariseukset. Sen tähden tehkää ja pitäkää kaikki, mitä he sanovat teille. Mutta älkää tehkö heidän tekojensa mukaan, sillä he eivät itse tee niin kuin opettavat. He sitovat kokoon raskaita ja vaikeasti kannettavia taakkoja ja panevat ne ihmisten harteille, mutta itse he eivät tahdo niitä sormellaankaan liikuttaa. He tekevät kaikki tekonsa sitä varten, että ihmiset katselisivat heitä. Raamatunlausekoteloistaan he tekevät leveitä ja viittansa tupsuista suuria. He rakastavat kunnia-paikkaa pidoissa ja etumaisia istuimia synagogissa ja pitävät siitä, että heitä tervehditään toreilla ja että ihmiset kutsuvat heitä rabbiksi.

Mutta älkää te antako kutsua itseänne rabbiksi, sillä yksi on teidän opettajanne, ja te olette kaikki veljiä. Älkää myöskään kutsuko isäksenne ketään maan päällä, sillä yksi on teidän Isänne, hän, joka on taivaissa. Älkää antako kutsua itseänne mestareiksi, sillä yksi on teidän mestarinne, Kristus. Joka teistä on suurin, se olkoon teidän palvelijanne. Joka itsensä ylentää, se alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se ylennetään.”

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.23.1-12.FINRK>

Luemme jälleen ajankohtaista tekstiä. Tämä opetus ei koskettanut vain Jeesuksen aikalaisia, vaan myös meitä tänään. Hyvin salakavalasti sydämeemme luikertelee itsekkäitä ja itsekeskeisiä ajatuksia, emmekä edes huomaa omaa hurskastelua ja itsensä parempanapitämistä. Juuri tästä syystä aiheeseen tulee palata aina uudelleen.

Pahimmillaan omat puheemme, kerskailut ja opetuksemme ovat ristiriidassa tekojemme kanssa. Jeesuksen ajan fariseuksilla ja kirjanoppineilla tämä oli hyvin tavallista ja tähän Jeesus halusi puuttua.

Emme kykene elämään täydellisesti, vaikka kuinka yrittäisimme. Siksi puheemme ja opetuksemme tulisi olla nöyrää ja armokeskeistä – siten, että asettamamme vaatimukset täytyisivät olla myös meidän itsemme kannettavissa. Liian monta esimerkkiä on ympärillämme niistä, jotka ovat kivenkovaa hakanneet toisille käskyjä ja määräyksiä, mutta kun tulee oman lankeemuksen aika, säännöt eivät enää pädekään. Jotkut jopa vaativat suureen ääneen itselleen sääliä sellaisissa tilanteissa. Se, jos mikä, saa kanssaihmissen sapen kiehumaan.

Jeesus ei kuitenkaan väittänyt heidän opettavan väärin. Ihan asioista fariseukset muistuttivat, mutta ongelma oli siinä, etteivät he pystyneet itskään elämään sen mukaan, mitä opettivat. Asiaa tulee siis kuunnella silloin, kun Jumalan Sanaa opetetaan, mutta heidän esimerkkiään ei tule seurata, jos puheet eivät pidä yhtä tekojensa kanssa.

Hengellisyys ei tulisi koskaan olla raskaiden taakkojen säilyttämistä toisten päälle. Sekin, että muistutamme ihmisluonnon syntisyydestä ja parannuksen tekemisestä, pitäisi johtaa sanomaan vapautuksesta Jeesuksen kertaikkaisen uhrin kautta. Hänen verensä puhdistaa meidät kaikesta synnistä ja siksi opetuksemme tulisi johtaa ihmisiä Jeesuksen ristin juurelle.

Sanaa julistaessamme emme saa tehdä päätöksiä ihmisten puolesta. Julistus tulisi olla sitä, mitä on kirjoitettu, mutta ihminen saa itse valita, seuraako Herraa, rakastaako Häntä ja pyrkiikö noudattamaan Jumalan neuvoja. Me emme saa puuttua Jumalan aikatauluihin ja siihen, kun Hän kärsivällisesti kasvattaa lapsiaan tahtonsa noudattamiseen.

Vaatimukset ja raskaat taakat eivät siis toimi. On nähtävä, että muutos lähtee ihmisen omasta sydäimestä ja siitä, että Pyhä Henki vaikuttaa tahtomisen ja tekemisen. Silloin syntyy Hengen hedelmää, aitoa ja oikeaa vaellusta. En itsekään pysty vaeltamaan oikein omin voimin. Tarvitsen Pyhää Henkeä joka päivä. Vain Hänen voimansa auttaa vaeltamaan tahtonsa mukaisesti ja Hänen kunniaukseen.

Elämää, vaellusta ja opetustaan tulee tarkastella kysyen motiivia ja tarkoitusta. Miksi opetan ja miksi toimin tietyllä tavalla? Etsinkö kunniaa, mainetta ja omaa esillä olemista? Puhunko tietyllä tavalla, saadakseni tulla puhumaan uudelleen, saadakseni kuulijoita, tai kenties palkkaa enemmän

tekemästani hengellisestä työstä? Onko oma menestyminen minulle tärkeämpää, kuin Jumalan Sanan menestyminen keskuudessamme? On hyvä tietää, ettei Jumala ratsasta koskaan ihmisen kunnialla ja maineella. Hän ei tarvitse ihmisen arvostuksia, voidakseen tehdä tekojaan maanpäällä. Hän etsii nöyriä, pieniä ja heikkoja, aitoja ja särkyneitä – käyttääkseen heitä palvelutehtävissään. Silloin kun minä itsessäni en ole mitään, Jumala saa tulla suureksi minussa.

”Tämä aarre on meillä saviastioissa, jotta tuo suunnattoman suuri voima olisi Jumalan eikä näyttäisi tulevan meistä.” *[2.Kor.4:7](#)

Opettaja, isä ja mestari – ovat lihalliselle mielellemme kovin mieleisiä kutsumanimiä. Vaikka identiteetiltämme tai kutsumukseltamme olisimmekin taitavia opettajia ja isähahmoja monelle, siitä ei tulisi tehdä numeroa ja tarkoituksellisuutta. Esimerkkimme nöyryydestä ja pienuudesta on hyväksi niille, joita opetamme. Ehkä se on yksi tärkeimmistä opeista, sillä Jumala pelastaa nöyrän. Hän käyttää nöyriä työssään ja asettaa voimansa vähäisyyteen. Olenkin ihmetellyt usein, miksi Jumala on vastannut usein minun rukouksiini – minun, joka olen täysi mitättömyys. Enhän ole pappi tai suuri tekijä, tai joku, jolla olisi varaa kerskailla millään saavutuksillaan. Haluankin rukoukseni kautta parantuneen tietävän, että hän tuli terveeksi ainoastaan Jeesuksen nimen voimasta ja Pyhän Hengen työn tuloksena.

Nöyryys ja pienuus ei mitätöi kuitenkaan Jumalan luomistyön alkuperää. Hän on minut tehnyt ja minä olen suuri ihme. Tämmöisenäni, kuten Paavalikin sanoi, saan palvella Herraa. Kyllä minullekin annetaan riittävästi viisautta, voimaa, valtuutukset ja varustukset kaikkeen siihen, mitä minun tulee tehdä. Ihmiset voivat vaatia enemmän ja säilyttää ylleni raskaita taakkoja, mutta tiedän, että Jumala ei milloinkaan vaadi enempää, kuin mitä Hän on antanut. Rakastava ja armollinen Jumala kyllä tietää minut maan tomuksi ja saviastiaksi.

Jumalan valtakunnan laskentatavat ja arvostukset ovat erilaisia ihmismielitymyksiin verrattuina. Taivaassa vähäisyys on suurta ja suuri ihminen on pienintä. Siellä rakkaus ja armo merkitsevät enemmän, kuin onnistunut vaellus ja käsikirjoitusten täydellinen noudattaminen. Sydämen nöyryys ja aitous on Jumalan mieleen. Hänen valtakunnassaan nöyrä palvelija on suuri ja tärkein. Olkoon se sydämemme olotila ja tarkoitus.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Puheemme ei saisi olla ristiriidassa tekojemme kanssa*
- *Nöyryys, vähäisyys ja palvelija - ovat suurta Jumalan valtakunnassa.*

Voi teitä!

”Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te suljette taivasten valtakunnan ihmisiltä. Itse te ette mene sisälle ettekä päästä niitäkään, jotka olisivat menossa. [Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te syötte leskien talot ja näön vuoksi rukoilette pitkään. Te saatte sitä kovemman tuomion.]

Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te kierrätte meret ja mantereet tehdäkseen yhden käännynnäisen. Ja kun joku on sellaiseksi tullut, te teette hänestä kadotuksen lapsen, kaksin verroin pahemman kuin itse olette.

Voi teitä, te sokeat taluttajat! Te sanotte: ’Jos joku vannoo pyhäkön kautta, se ei merkitse mitään, mutta jos joku vannoo pyhäkön kullan kautta, vala sitoo häntä.’ Te tyhmät ja sokeat! Kumpi on suurempi, kulta vai pyhäkkö, joka kullan pyhittää? Te sanotte myös: ’Jos joku vannoo alttarin kautta, se ei merkitse mitään, mutta jos joku vannoo sen päällä olevan uhrilahjan kautta, vala sitoo häntä.’ Te sokeat! Kumpi on suurempi, uhrilahja vai alttari, joka lahjan pyhittää? Joka siis vannoo alttarin kautta, vannoo alttarin ja kaiken sen kautta, mitä alttarilla on. Joka vannoo pyhäkön kautta, vannoo pyhäkön kautta ja Hänen kauttaan, joka siinä asuu. Ja joka vannoo taivaan kautta, vannoo Jumalan valtaistuimen kautta ja Hänen kauttaan, joka sillä istuu.

Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te annatte kymmenykset mintusta, tillistä ja kuminasta mutta laiminlyötte sen, mikä laissa on tärkeämpää: oikeuden, laupeuden ja uskollisuuden. Näitä teidän pitäisi noudattaa lyömättä laimin noita muitakaan. Te sokeat taluttajat! Hyttsyen te siivilöitte mutta nielette kamelin!

Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolelta, mutta sisältä ne ovat täynnä riistoa ja hillittömyyttä. Sinä sokea fariseus, puhdistat ensin maljan sisäpuoli, jotta sen ulkopuolikin puhdistuisi!

Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te olette kuin valkoiksi kalkitut haudat. Ulkoapäin ne näyttävät kauniilta, mutta sisältä ne ovat täynnä kuolleiden luita ja kaikkea saastaa. Samoin tekin näytätte ihmisten silmissä ulkoapäin hurskailta mutta sisältä olette täynnä tekopyhyyttä ja laittomuutta.

Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te pystytätte profeettojen hautamuistomerkkejä ja koristelette vanhurskaiden hautakammioita. Te sanotte: 'Jos olisimme eläneet isiemme päivinä, emme olisi olleet heidän kanssaan osallisia profeettojen veren vuodattamiseen.' Näin te itse todistatte olevanne niiden lapsia, jotka tappoivat profeetat. Täyttäkää siis isienne mitta! Te käärmeet! Te kyykäärmeiden sikiöt! Kuinka te voisitte päästä helvetin tuomiota pakoon?

Katso, Minä lähetän luoksenne profeettoja, viisaita miehiä ja kirjanoppineita. Toiset heistä te tapatte ja ristiinnaulitsette, toisia te ruoskitte synagogissanne ja vainoatte kaupungista kaupunkiin. Näin teidän päällenne tulee kaikki se vanhurskas veri, joka maan päällä on vuodatettu aina vanhurskaan Aabelin verestä Sakarjan, Berekjan pojan, vereen asti, hänen, jonka te tapoitte pyhäkön ja alttarin välillä. Totisesti Minä sanon teille: kaikki tämä on tuleva tämän sukupolven päälle." "Jerusalem, Jerusalem! Sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka on lähetetty sinun luoksesi! Kuinka usein olenkaan halunnut koota yhteen sinun lapsesi, niin kuin kanaemo kokoaa poikasensa siipiensä suojaan. Mutta te ette tahtoneet tulla. Kuulkaa siis: teidän huoneenne on jäävä hylätyksi. Sillä Minä sanon teille: tästä lähtien te ette näe Minua ennen kuin sanotte: 'Siunattu olkoon Hän, joka tulee Herran nimessä!'"

<https://www.bible.com/fi/bible/compare/MAT.23.13-39>

Tämä Jeesuksen puhe ei paljoa selittelyjä kaipaa. Sanat tulevat kohti, ja niiden tulisi ulottua meihinkin asti. Näiden sanojen kohdalla on hyvä asettaa itsensä kuulijan paikalle, ajatellen, että Jeesus puhuu juuri minulle. Mitä voin oppia sanoista, missä teen parannusta ja opettelen elämään oikein?

Tiedämme raamatusta, että fariseukset ja kirjanoppineet pitivät itseään oikeaoppisina ja sitä he olivatkin. Mutta pelkkä oppi ei riitä. Se ei riittänyt Jeesuksen päivinä, eikä se riitä tänäänkään! Vaikka osaisimme raamatut ulkoa etu- ja takaperin, se ei hyödytä meitä, ellei sana saa uskossa sulautua sydämiimme. Jumala tahtoo siis sydämen muutoksen, joka näkyy nöyryytenä ja palvelumielenä.

Teatteriuskovaisuus ei siis toimi. On paikallaan kysyä, millaista hillittömyyttä ja saastaisuutta sydämissämme on – siitä huolimatta, että istumme kokouksissa niin hurskaan ja pyhän näköisinä. Rukoile, että Jumala valaisisi sydämesi todellista tilaa Pyhän Hengen läpivalaisun alla.

Jeesus näki pahuuden, ilkeyden, murhanhimon ja saastaisuuden ihmisten sydämissä. Hän kiivastuu ja sanoo kovia ja julmia sanoja – heille, jotka pitivät itseään kovin tärkeinä ja oikeaoppisina. Varmasti sanat satuttivat, mutta uskon, että moni heistä havahtui ajattelemaan, *olenko todella käärmeen sikiö?! – Olenko sittenkään oikealla asialla, puuttuuko minulta vielä jotain?*

Jääköön nämä sanat soimaan sydämiimme. Etsi Jumalan valtakuntaa ja Hänen vanhurskasta tahtoaan, että koko sydämessäsi kuuliaisesti kulkisit Hänen polkujaan. Syttyköön sydämiimme usko, toivo ja rakkaus – Jeesuksen nimessä.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Oppi ei riitä, jos sydän on kaukana Jumalasta*
- *Jeesuksen kovat sanat tulisi puhutella meitäkin*
- *Mitä minulta puuttuu, mitä minun pitää tekemän?*

Tempppelin hävitys

Kun Jeesus oli tullut ulos temppelistä ja oli lähdössä pois, opetuslapset tulivat Hänen luokseen näyttääkseen Hänelle temppelin rakennuksia. Niin Jeesus sanoi heille: ”Näettehän kaiken tämän? Totisesti Minä sanon teille: tähän ei jää kiveä kiven päälle, vaan kaikki revitään maahan.

<https://www.bible.com/fi/bible/compare/MAT.24.1-2>

On hyvin luonnollista, että ihastelemme kauneutta ja suuruutta. Temppeli oli mahtava rakennus ja varmasti näkemisen arvoinen paikka käydä ja katsella. Ehkä opetuslapset ajattelivat, ettei Jeesus tuntisi temppeleitä, tai sitten he tahtoivat vain Jeesuksen kanssa yhdessä ihastella ja katsella temppelin erilaisia rakennuksia. Uskoisin joka tapauksessa temppelin olleen tuon ajan suuruus ja nähtävyys.

Jeesus osasi käyttää usein tilanteita ja hetkiä, kertoakseen ja opettaakseen ihmisille Jumalan valtakunnan salaisuuksia. Joskus vanhan on purettava ja hajotettava maan tasalle, että uusi pääsisi esiin. Olihan Jumalan valtakunta tullut heidän keskelleen ja Jumalahan ei sovi käsin tehtyihin

temppeleihin. Hänen suunnitelmansa olivat jotain aivan muuta, kuin maallinen loisto ja kunnia.

”Vai ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppeli, Hänen, joka asuu teissä ja jonka olette saaneet Jumalalta?” *[1.Kor.6:19](#)

”Jos siis joku on Kristuksessa, hän on uusi luomus. Vanha on kadonnut, uusi on tullut tilalle!” *[2.Kor.5:17](#)

Jeesus ennusti temppelin tuhoutumisen ja niin tapahtuikin myöhemmin. Samalla voimme nähdä vertauksenomaisen ajatuksen siitä, että Hän itse oli kulkemassa kohti kuolemaa. Hänen ruumiinsa temppeli tuhottaisiin, mutta vain Jumalan herättääkseen Hänet ylösnousemukseen.

Jumala luo aina uutta kuoleman kautta. Raamattu opettaa, että ellei nisenjyvä putoa maahan ja kuole, se ei nouse elämään. Niin monessa mielessä ja suhteessa tämä toimii kohdallamme juuri näin. Ellei vanha kuole, uutta ei synny. Pelkästään meille luontainen kiihkomielinen ja lahkolaisuus ajautuu lopulta konkurssiin. Jos temppelimme on rakennettu vääristä materiaaleista, sen täytyy purkaa maahan asti, että uutta voi syntyä.

Kuoleman prosessi on kivulias kokemus kiihkeälle uskovalle. Siinä menettää otteensa sanaan ja kaikkeen jumalisuuteen, mikään ei innosta eikä mikään motivoi eteenpäin. Luopumisen tuska ja pettymys aiheuttaa kipua, kunnes on valmis päästämään irti ylpeästä inhimillisyydestä, opituista tavoistaan ja omista mielipiteistään.

Paavali oli sisäistänyt omassa elämänsä prosessoinnissaan hyvin oleellisesti tämän, ja hän hyvin nöyrästi luki kaiken saavuttamansa ja kokemansa roskaksi Kristuksen tuntemisen rinnalla. Uskoisin tämän olevan suurin syy siihen, että ruumiimme temppeli viedään kärsimyksiin ja koettelemuksiin. Jumala kasvattaa meitä kärsivällisesti, kirkastaakseen Kristusta meissä.

”Herää, sinä joka nukut, ja nouse kuolleista, niin Kristus sinua valaisee!”
*[Ef.5:14](#)

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Jeesuksen ennustus on toteutunut*
- *Vanhan täytyy kadota, että uusi tulisi sijaan*
- *Valtakunta on tullut lähelle ruumiimme temppeliä*
- *Kaikki muu on roskaa Kristuksen tuntemisen rinnalla*

LOPUN MERKKEJÄ

Kun Jeesus istui yksin Öljymäellä, opetuslapset tulivat Hänen luokseen ja kysyivät: ”Sano meille, milloin se tapahtuu. Mikä on Sinun tulemisesi ja tämän aikakauden päättymisen merkki?”

Jeesus vastasi heille: ”Varokaa, ettei kukaan eksytä teitä. Sillä monet tulevat Minun nimessäni ja sanovat: ’minä olen Kristus’, ja he eksyttävät monia. Te saatte kuulla sodan ääniä ja sanomia sodista, mutta älkää pelästykö. Näin täytyy tapahtua, mutta se ei vielä ole loppu. Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja monin paikoin tulee nälänhätää ja maanjäristyksiä. Mutta kaikki tämä on vasta synnytystuskien alkua.

Silloin te joudutte ahdistukseen, monia teistä tapetaan, ja kaikki kansat vihaavat teitä Minun nimeni tähden. Silloin monet luopuvat, ilmiantavat toisensa ja vihaavat toinen toistaan. Monta väärää profeettaa nousee, ja he eksyttävät monia. Ja koska laittomuus lisääntyy, kylmenee monien rakkaus. Mutta joka kestää loppuun asti, pelastuu. Tämä valtakunnan evankeliumi julistetaan koko maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille, ja sitten tulee loppu.”

<https://www.bible.com/fi/bible/compare/MAT.24.3-14>

Maailman loppu ja lopunajan tapahtumat ovat aina kiehtoneet ihmismieltä. Toiset jopa hullaantuvat aiheesta niin, etteivät osaa muusta puhuakaan. Siitä on helppo kiihkoilla ja sepittää omiakin ennustuksia.

Jeesuksen opetus kuitenkin pitäisi riittää meille. Hän kertoi, millaiseen kaaokseen maailma on menossa ja juuri näinä aikoina saamme nähdä näiden ennustusten toteutuvan.

Jeesuksen aikana epävarmuus ja pelko hallitsi ihmismielten mielialoja. Vieraan vallan alaisuudessa ja julmuuksien keskellä tulevaisuuden toivo oli hyvin etäinen ajatus.

Jeesus oli juuri kertonut tulevasta temppelin hävityksestä ja ehkä opetuslasten kysymys liittyi olennaisesti tähän. Heidän maailmansa oli romahtamassa ja tuho oli lähellä. He tahtoivat tietää, mitä Jeesus ajatteli tästä kaikesta.

Jeesus ajatteli aina laajemmin ja kokonaisuuden kannalta oleellisia ajatuksia. Jumalan suunnitelmiin kuului julistaa evankeliumi ja toivon sanoma niille, jotka tahtovat tulla pelastukseen sisälle. Sodan ja kauhujen hetkellä meidän on hyvä muistaa Jeesuksen varotukset eksyttäjistä. Meidän tulee loppuun asti seurata Jeesusta Kristusta ja Hänen viitoittamaansa tietä.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Älä kiihkoile maailmanlopulla*
- *Jumala on tuonut toivon sanoman lopun ajoillekin*
- *Vahvana pysyminen on Jeesuksen seuraamista loppuun asti*

SUURI AHDISTUS

”Kun siis näette hävityksen kauhistuksen, josta profeetta Daniel on puhunut, seisovan pyhässä paikassa” – lukija huomatkoon tämän –”silloin ne, jotka ovat Juudeassa, paetkoot vuorille. Joka on katolla, älköön astuko alas noutamaan mitään sisältä talostaan, ja joka on pellolla, älköön palatko noutamaan viittaansa. Voi niitä, jotka noina päivinä ovat raskaana tai imettävät! Rukoilkaa, ettei teidän pakonne tapahtuisi talvella eikä sapattina. Sillä silloin on oleva suuri ahdistus, jonka kaltaista ei ole ollut maailman alusta tähän asti eikä tule koskaan olemaan. Ellei niitä päiviä lyhennettäisi, yksikään ihminen ei pelastuisi. Mutta valittujen tähden ne päivät lyhennetään. Jos joku silloin sanoo teille: ’Katso, täällä on Kristus’ tai ’Tuolla’, älkää uskoko. Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että he eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin. Tämän Minä olen teille ennalta ilmoittanut. Jos siis teille sanotaan: ’Katso, Hän on autiomaassa’, älkää menkö sinne, tai jos sanotaan: ’Hän on kammioissa’, älkää uskoko sitä. Sillä niin kuin salama leimahtaa idässä ja näkyy länteen asti, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemus. Missä on raato, sinne kokoontuvat korppikotkat.”

<https://www.bible.com/fi/bible/compare/MAT.24.15-28>

Jeesuksen toista tulemistä edeltää siis vaikeita ja ahdingon aikoja. Näemme jo nyt, miten sekaisin maailma on ja miten ihmiset kärsivät pahuiden voimien alla. Olemme menossa kohti suurta muutosta, Kristuksen paluuta.

Daniel ennusti aikanaan tulevan hävityksen ja sen merkin. Jerusalemissa olevaan temppeliin tulee ”hävityksen kauhistus” – eli vihollinen valloittaa ja hallitsee Israelia seisoen temppelissä. Tämä osa ennustusta on jo tapahtunut ja tiedämme, että Israel hävitettiin jälleen kerran. Onkin hyvä perehtyä tuon kansan historiaan, nähdäkseen, miten Jumala tuo aina takaisin itse valitsemansa kansan. Israelia ei tulla hävittämään lopullisesti milloinkaan.

Lähestymme aikakautta, jolloin kansakunnat nousevat Israelia vastaan. Maailman henki etsii kiivaasti syytä ja aihetta, jota suurentelemalla saisi nostaa suuren vihan ja vainon Israelia ja juutalaisia vastaan. Maailma ei ole siis muuttunut yhtään tuhansien vuosien aikana.

Valittujen tähden ahdistuksen päiviä on lyhennetty. Tämän ymmärrämme tarkoittavan omaa aikaamme, jossa näemme ja kuulemme sodan melkeen ja yhä enenevän pahuuden kiihtyvät voimat. Herraan uskovien elämä tulee käymään ahtaaksi vainojen tähden, eikä elämä tule olemaan helppoa tulevina aikoina.

Meidän ei tarvitse lähteä katsomaan myöskään suurpuhujien puheita suurissa massatapahtumissa. Niissä voi olla paljon hyvää ja innoittavaakin, mutta Jumalan läsnäoloa voit kokea omassa sydämessäsi arjenkin keskellä. Voit lukea sanaa ja rukoilla, voit tutkia ja oppia ilman massatapahtumiakin. Seurakuntayhteyttä kannattaa harjoittaa niin kauan, kun saamme kokoontua. Tulee aika, jolloin vainot nousevat uskovia vastaan niin suuriksi, ettemme voi enää pitää kokouksiamme.

Tänään voimme kuitenkin lohduttautua sillä, että vapautuksemme hetki on lähellä. Jeesus Kristus on viimeisenä seisova multien päällä. Hän on voittaja ja kaiken pimeyden vallan on alistuttava Hänen jalkojensa alle. Jeesukseen Kristukseen uskovilla on ihana päämäärä. Siksi kannattaa olla uskollinen loppuun saakka. Pyhä Henki on kanssasi, sinua kannetaan, nostetaan ja varjellaan, kunnes viimein olet perillä kirkkaudessa.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Vainojen ja ahdinkojen aikoja on tulossa*
- *Maailman kansat nousevat Israelia vastaan*
- *Vaikka emme saisi kokoontua seurakuntina vainojen tähden, Herra on kanssamme päivien loppuun saakka*
- *Vapautuksemme hetki on lähellä*

IHMISEN POJAN TULEMINEN

”Mutta heti noiden päivien ahdistuksen jälkeen aurinko pimenee eikä kuu anna valoaan. Tähdet putoavat taivaalta, ja taivaiden voimat järkkyvät. Silloin taivaalla näkyy Ihmisen Pojan merkki ja kaikki maan sukukunnat vaikeoivat, kun näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suuressa voimassaan ja kirkkaudessaan. Suuren pasuunan soidessa Hän lähettää enkelinsä kokoamaan Hänen valittunsa neljältä ilmansuunnalta, taivasten ääristä niiden toisiin ääriin asti.

Oppikaa viikunapuusta tämä vertaus: kun sen oksa virkoaa ja lehdet puhkeavat, te tiedätte, että kesä on lähellä. Samoin nähdessänne kaiken tämän tietäkää, että se on lähellä, oven edessä. Totisesti Minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennen kuin tämä kaikki tapahtuu. Taivas ja maa katoavat, mutta Minun sanani eivät koskaan katoa.

Mutta sitä päivää tai hetkeä ei tiedä kukaan, eivät taivaan enkelit eikä Poika, vaan Isä yksin. Niin kuin oli Nooan päivinä, niin on oleva myös Ihmisen Pojan tullessa. Niinä päivinä ennen vedenpaisumusta ihmiset söivät ja joivat, menivät naimisiin ja naittivat tyttäriään, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin. He eivät aavistaneet mitään, ennen kuin vedenpaisumus tuli ja vei heidät kaikki mukanaan. Näin on myös silloin, kun Ihmisen Poika tulee. Silloin on kaksi miestä pellolla: toinen otetaan, toinen jätetään. Kaksi naista on jauhamassa käsikivillä: toinen otetaan, toinen jätetään.

Valvokaa siis, sillä ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee. Mutta sen te ymmärrätte, että jos talon isäntä tietäisi, millä yön hetkellä varas tulee, hän valvoisi eikä antaisi murtautua taloonsa. Sen tähden olkaa tekin valmiit, sillä Ihmisen Poika tulee hetkellä, jota ette aavista.”

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.24.29-44.FINRK>

Tulee siis päivä, jolloin Jumala näyttää koko ihmiskunnalle valtasuuruutensa ja voimansa. Voimme vain kuvitella sitä pelkoa ja paniikkia ihmisten mielissä, kun taivaiden voimat järkkyvät. Kaikki itsestään selvät asiat yhtäkkiä romahtavat ja ahneutemme ja vallanhimomme menettävät hetkessä merkityksensä. Mihin turvaamme silloin, kun nuo ajat kohtaavat ihmiskuntaa?

Omassa ajassamme saamme nähdä monia asioita, joista tiedämme lopun-aikojen olevan käsillä. Ihmisten pöyristyttävä moraalittomuus ja hillitön pahuus järkkävien luonnonkatasrofien saattamina puhuvat omaa kieltänsä kristityille. Meidän vapautuksemme hetki lähestyy.

Yksi tärkeistä ja opettavista Raamatun jakeista on tämä, missä Jeesus kertoo, että tuota ajankohtaa ja hetkeä ei tiedä kukaan muu kuin Isä. Hän Jumalana ei anna tuota tietoa pöyhkeille puoskareille eikä kiihkomielisille uskoville. Jeesuksen ilmoituksesta huolimatta nousee aina ihmisiä, jotka kuvittelevat Jumalan puhuneen heille tuosta hetkestä. Näin ei kuitenkaan tapahdu. Se hetki tulee kuin varas yöllä, ja siihen meidän uskovien tulee varautua valvoen ja vaalien omaa sydämemme uskoa Häneen.

Olkaamme valmiit, sillä ihmisen Poika tulee hetkellä, jota emme aavista.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Ihmiskunta tulee kohtaamaan luonnonvoimien järkkymisen*
- *Voimme lohduttaa sillä, että vapautuksen hetki on lähellä*
- *Emme tiedä ajankohtaa, milloin Jeesus saapuu*
- *Valvokaamme, ja olkaamme valmiita Jeesuksen takaisintuloon*

HYVÄ JA PAHA PALVELIJA

”Kuka siis on uskollinen ja viisas palvelija, jonka hänen herransa on asettanut pitämään huolta palvelusväestään, antamaan sille ruokaa ajallaan? Autuas se palvelija, jonka hänen herransa tullessaan löytää näin tekemästä! Totisesti Minä sanon teille: hänen herransa asettaa hänet kaiken omaisuutensa hoitajaksi.

Mutta jos palvelija on paha, hän sanoo sydämessään: *’Minun herrani viipyy’*, ja hän alkaa lyödä palvelustovereitaan ja syö ja juo juopuneiden kanssa. Mutta päivänä, jota hän ei aavista, ja hetkenä, jota hän ei tiedä, hänen herransa tulee ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle saman osan kuin tekopyhille. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.”

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.24.45-51.FINRK>

Uskon tässä Jeesuksen puhuvan seurakuntien työntekijöistä, jotka ahkerasti opettavat Jumalan sanaa seurakunnalle. Heidän opetuksensa ovat äärimmäisen tärkeitä ja kannustavia Herraan uskoville kristityille. Varsinkin tulevana aikoina tarvitsemme lohdutusta ja rohkaisua, sillä voimme olla

varmoja, että maailman pahuus nostattaa suuria vainoja kristittyjä kohtaan. Lopunajan vitsaukset ulottuvat uskoviinkin ja meille, jotka saamme elää vauraudessa ja sosiaaliturvatussa ympäristössä, jonain päivänä saatamme nähdä kaikkien näiden turvaverkkojen hajoavan. Miten tarvitsemmekaan noina aikoina rohkaisun ja lohdun sanoja, että jaksaisimme kilvoitella loppuun asti.

Saatamme omissa mielissämme turtua ajatuksiin Jeesuksen paluusta. Mieleemme täyttyvät kaikesta turhamaisuuksista ja ajaudumme yhä kauemmaksi Kristuksen sisäisestä tuntemisesta. Työntekijät väsyvät rukoilemiseen ja Sanan tutkimiseen, ja osa mieltyy tämän maailman ismeihin, mukautuen maailman henkeen. Onkin vaarallista opettaa Raamatun vastaisesti, vain siksi, että ihmismielelle tuntuu pahalta sanoa synti synniksi. Se ei tarkoita, ettemmekö rakasta ja välitä. Tottakai välitämme, mutta synnin siunaaminen ei ole rakkautta. Yhä edelleen meidän on julistettava parannuksen evankeliumia syntien anteeksisaamiseksi.

Itku ja hammasten kiristys kuvaa sanontana tuskaa ja ahdistusta, mihin jumalattomuus ja maailmanmielisyys johtaa. Joka hetki on hyvä valvoa ja tarkastella sydämensä ajatuksia ja tekojensa motiiveja. Jeesuksen läsnäolossa, Pyhän Hengen voiman auttamina, näemme ja ymmärrämme, mistä kaikesta on tehtävä parannusta. Valvominen on osaksi Jumalan saanaan tukeutumista ja Hengen täyteyttä. Se on myös ojentautumista uskossa ja kuuliaisuudessa Jumalan tahtoa kohti.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Seurakunnan uskolliset opettajat ovat äärimmäisen tärkeitä*
- *Varokaamme, ettemme kyllästy ajatuksiin Jeesuksen paluusta*
- *Valvominen on parannuksen tekemistä, Sanan lukemista ja Hengen täyteyttä*
- *Olkaamme uskollisia ja kuuliaisia loppuun asti*

VERTAUS KYMMENESTÄ MORSIUSNEIDOSTA

”Silloin taivasten valtakunta on verrattavissa kymmeneen morsiusneitoon, jotka ottivat lamppunsa ja lähtivät sulhasta vastaan. Viisi heistä oli tyhmää ja viisi viisasta. Tyhmät ottivat lamppunsa mutta eivät ottaneet öljyä mukaansa. Viisaat sitä vastoin ottivat lamppujensa lisäksi astiat, joissa oli öljyä. Sulhasen viipyessä he kaikki tulivat unisiksi ja nukkuivat. Mutta keskellä yötä kuului huuto: *’Sulhasen saapuu! Menkää häntä vastaan!’* Silloin kaikki nuo neidot heräsivät ja panivat lamppunsa kuntoon. Tyhmät sanoivat viisaille: *’Antakaa meille öljyä, sillä meidän lamppumme sammuvat.’* Mutta viisaat vastasivat: *’Emme voi! Ei se riitä meille ja teille. Menkää myyjien luo ja ostakaa itsellenne.’* Mutta kun he olivat lähteneet ostamaan öljyä, sulhasen tuli. Ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssaan häihin, ja ovi suljettiin. Myöhemmin toisetkin neidot tulivat ja sanoivat: *’Herra, Herra, avaa meille!’* Mutta hän vastasi: *’Totisesti minä sanon teille: minä en tunne teitä.’*

Valvokaa siis, sillä te ette tiedä päivää ettekä hetkeä.”

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.25.1-13.FINRK>

Tämä teksti on innoittanut kautta aikojen monet saarnat ja palopuheet. Jeesuksen paluusta takaisin on haluttu saarnata suureen ääneen, ja onhan aihe tärkeä. Muistan kuulleen analyysiä siitä, mitä tarkoittavat kertomuksen viisaat, tyhmät, öljy, sulhasen ja miksi öljy ei riitä ”meille ja teille.” – Kuitenkin koko kertomuksen pääsanoma on selkeä ja ytimekäs. Jeesus halusi opettaa meille sanan ”valvokaa” tärkeyttä.

En väitä, etteikö Pyhä Henki innoittaisi sanan kautta, ”puhuen tavalla tai toisella.” – Jumala saa käyttää sanaansa rohkaistakseen, lohduttaakseen ja opettaakseen meille tahtoaan ja rakkauttaan. Emme saa kahlita Jumalaa omiin mielipiteisiimme ja ajatusmalleihimme. Silti pidän tärkeänä uskaltaa katsoa kontekstiin ja itse asian päätarkoitukseen. Parhaat opetukset tuovat selkeästi esille kirjoitetun tekstin oleellisen merkityksen kaiken muun innoituksen ohessa. Olisikin syytä aina valaista kuulijoille, asioiden eri ulottuvuudet silloin, kun sepitetään tarinoita Jeesuksen yksittäisten sanojen tarkoituksista. Vähintäänkin aiheen omat selitykset tulisi ilmoittaa olevan omia arveluita ja mielteitä.

Mutta onko itse tekstissä kuitenkin jotain pelottavan vakavaa, johon meidän olisi hyvä kiinnittää huomiota? Jeesuksen opettaessa valvomisen tärkeyttä, voimme miettiä, mitä valvomisen ei ole, ja missä ja miten valvomisen tapahtuu.

Valvominen on hereillä olemista. Kuitenkin tekstissä annetaan ymmärtää, että molemmat nukkuivat, sekä viisaat että tyhmät. Lukiessa tekstiä, ymmärrämme valveutumisen ulottuvan myös varustautumiseen, olihan niin, että toisilta puuttui öljyä, siitä huolimatta, että heillä oli lamput. Ehkä voimme verrata omaan aikaamme tilanteeseen, jossa olemme lähdössä pitkälle matkalle autolla. Herätyskello soi ja tulee aika lähteä matkaan. Tuliko kenellekään mieleen tankata auto, tarkistaa öljyt ja muut nesteet? Kuka valvoi, että kaikki on kunnossa lähtöhetkeä varten?

Uskon, että kysymys valvomisessa liittyy piittaamattomuuteen ja välinpitämättömyyteen. Ajan kuluessa lipsumme yhä etäämmälle, unohdamme Jeesuksen opetukset ja miellymme maailman henkeen. Lopulta meillä on vain kristityn nimi, ilman minkäänlaista Jumalan sisäistä tuntemista.

Elämä lähtee sydämeistä. Siksi yli kaiken tulee varjella sydäntä. Vaikka luen sanaa, täytyn Pyhällä Hengellä, ja pyrin vaeltamaan kuuliaisesti ja uskollisesti seuraten Jeesuksen viitoittamaa tietä, en pysty tekemään sitä toisten puolesta. Sinä valitset itse, millä ruokit itseäsi ja sydäntäsi. Sinä valitset, mikä on sinulle tärkeää ja miten varustaudut tulevaan. Ymmärrän valvomisen tarkoittavan tiettyjen asenteiden ja olotilan valvomista omassa sydämessä. Ulkoisille olosuhteille emme voi aina mitään, mutta sydämemme voimme pitää puhtaina ja Hengellä täytettyinä.

Valvominen ei ole mielestäni pinnistelyä ja yletöntä ponnistelua. Se ei tarkoita, ettemmekö tekisi töitämme, hankkisi elantoa, rakentaisi, rakastaisi ja hoivaisi läheisiämme. Elämme kyllä maailmassa, mutta sydämen kammiossa kaiken keskellä on paikka, jossa palvomme Jeesusta Kristusta. Aika ajoin pysähdymme, rukoilemme, tutkimme ja etsimme Jumalan tahtoa. Pyydämme Häneltä viisautta, ymmärrystä, taitoa, johdatusta ja luottaen annamme itsemme Hänen käsiinsä. Se on valvomista ja Jeesuksen Kristuksen veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä. Valvominen on siis valveutumisen tilassa olemista, jossa elämme läheisessä suhteessa Jumalan kanssa. Etsimme sitä, mikä on Jumalan tahto, annamme itsemme sille ja kartamme kaikkea pahuutta ja jumalattomuutta.

Valvomattomuus on maailmanmielisyyttä ja mieltymystä siihen, mikä on vastoin Jumalan tahtoa. Se on rakastumista syntiin, petokseen ja vääryyteen. Se on sitä, ettemme halua viettää aikaa Jeesuksen seurassa, voimaantuen Hänestä ja sanastaan. Herää siis sinä, joka nukut, niin Kristus sinua valaisee!

Puhuttaessa Jeesuksen takaisin paluusta, aina löytyy niitä jotka sanovat: "PELOTTELUA"! – Niinpä, mietinkin, miksi minua pelottaisi Jeesuksen paluu? Enkö ole valmis, enkö odota Häntä? – Kun asiani ovat kunnossa Jumalan kanssa, minua ei pelota Jeesuksen paluu. Luotan ja uskon Häneen.

Hän on minut luonut, Hän tietää mitä tekoa olen, ja Hän tietää heikkouteni ja syntisyyteni. Kuitenkin Hän on kaiken sovittanut ja ellei Hän kykene minua pelastamaan, ei kukaan tai mikään muukaan siihen pysty. Annan itseni, sydämeni, henkeni, sieluni ja ruumiini Jumalalle – Jeesuksen Kristuksen sovitustyön kautta. Olen Hänen ja Hänen pelastettavissa. Vain Hän voi antaa minulle öljyä, voimaa valvoa ja varustautua sitä hetkeä varten, kun Hän saapuu.

Rakastava Jumala armossaan ja pitkämielisessä laupeudessaan kehottaa meitä valvomaan joka aika. Tänään kuulun Jeesukselle, en synnille ja maailmalle. Tänään pyydän Hengen täyteyttä, voimaa ja viisautta. Vain Hän voi varjella minut Jeesuksessa Kristuksessa. Annathan sinäkin levätä sydämessäsi luottamuksen ja uskon Jeesusta Kristusta kohtaan. Hän on toivosi ja pelastajasi. Karta pahuutta, maailmanmielisyyttä ja maailman henkeä. Etsi sydämessäsi Jeesuksen läsnäoloa ja tiedät olevasi valmis, kun Hän saapuu.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Opi näkemään kertomuksen syvin merkitys*
- *Nukkuva voi olla valveutunut ja valmistautunut*
- *Jeesukseen uskovan ei tarvitse pelätä Hänen paluutaan*

VERTAUS PALVELIJOILLE USKOTUISTA TALENTEISTA

”On tapahtuva niin kuin silloin, kun mies oli lähdössä matkalle. Hän kutsui palvelijansa ja uskoi omaisuutensa heidän haltuunsa. Yhdelle hän antoi viisi talenttia, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden, kullekin hänen kykynsä mukaan. Sitten hän lähti matkalle. Se, joka oli saanut viisi talenttia, lähti heti käymään niillä kauppaa ja voitti toiset viisi talenttia. Samoin teki se, joka oli saanut kaksi talenttia, ja voitti toiset kaksi. Mutta se, joka oli saanut yhden talentin, lähti pois, kaivoi kuopan maahan ja kätki siihen herransa hopean.

Pitkän ajan kuluttua näiden palvelijoiden herra palasi ja rupesi tilintekoon heidän kanssaan. Silloin se, joka oli saanut viisi talenttia, tuli ja toi toiset viisi ja sanoi: *’Herra, viisi talenttia sinä uskoit minun haltuuni. Katso, minä olen saanut voittoa toiset viisi.’* Hänen herransa sanoi hänelle: *’Hyvin tehty, sinä hyvä ja uskollinen palvelija! Vähässä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Tule herrasi ilojuhlaan!’*

Myös se, joka oli saanut kaksi talenttia, tuli ja sanoi: *'Herra, kaksi talenttia sinä uskoit minun haltuuni. Katso, minä olen saanut voittoa toiset kaksi.'* Hänen herransa sanoi hänelle: *'Hyvin tehty, sinä hyvä ja uskollinen palvelija! Vähässä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Tule herrasi ilojuhlaan!'*

Sitten myös se, joka oli saanut yhden talentin, tuli ja sanoi: *'Herra, minä tiesin, että sinä olet ankara mies. Sinä niitä sieltä, minne et ole kylvänyt, ja kokoat sieltä, minne et ole siementä viskannut. Peloissani minä menin ja kätkin talenttisi maahan. Katso, tässä on omasi.'* Mutta hänen herransa vastasi hänelle: *'Sinä paha ja laiska palvelija! Sinä tiesit, että minä niitä sieltä, minne en ole kylvänyt, ja kokoan sieltä, minne en ole siementä viskannut. Sinunhan olisi pitänyt jättää rahani rahanvaihtajille, niin että tullessani olisin saanut omani takaisin korkoineen. Ottakaa häneltä pois se talentti ja antakaa sille, jolla on kymmenen talenttia! Sillä jokaiselle, jolla on, annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin, mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mitä hänellä on. Heittäkää tuo kelvoton palvelija uloimpaan pimeyteen. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.'*

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.25.14-30.FINRK>

Minulle tämä Raamatun opetus puhuu vastuusta. - Mitä olen saanut ja mitä olen sillä tehnyt? Kokonaisuutena pelkästään elämä on lahja, jonka voin hukuttaa nurjuuteen ja itsesäälinuossa rypemiseen, tai vastaavasti voin tehdä päätöksen elää kiitollisuudessa, tehden ulkoisista olosuhteista huolimatta kuitenkin parhaani.

On helppo käpertyä pelkojen taakse, on helppo päättää, etten jaksa. On helppo vähätellä omia kykyjä ja lahjoja. Tiedän sen omasta kokemuksesta. Mutta tiedän myös, miten palkitsevaa on haastaa itsensä, yrittää sellaista, mihin ei yllä, ei osaa, eikä vielä ole saanut muiden ihmisten hyväksyntää. Tiedän myös sen, mitä usko ja sen mukaan ojentautuminen tekee osamattomuudelleni ja vähäisyydelleni. Tiedän, mitä tapahtuu, kun Jeesus siunaa vähäiset kalat ja leivät. Tiedän, että valinta on minun, miten suhtaudun kaikkeen mitä olen saanut.

Mistä ja miten saan voimaa käyttää elämäni uskotut leiviskät oikein? – Ensimmäinen asia on nostaa katse omasta itsestään pois. Tarkoitaa omaa kunniaa, häpeää epäonnistumisesta, omasta palkasta ja maineesta. Tilalle voin etsiä palvelumieltä, jossa annan kykyjäni ja lahjojani toisten auttamiseen ja evankeliumin tarpeiden täyttämiseen. Vaikeinta on pitää katse Jeesuksen mahdollisuuksissa ja luottaa Häneen ja Hänen tahtonsa

toteutumiseen kaikessa. Kuitenkin taivuttaessani itseäni Jumalan Pojan uskoon, näen tapahtumia, joissa kyvyt ja lahjat tuottavat moninkertaista satoa.

Kertomuksen ”pahis” oli hän, joka piilotti leiviskänsä. Hän kyllä palautti sen, mitä oli saanut, mutta hän ei ollut tehnyt sillä, mitä hänelle oli uskottu, mitään hyödyllistä. Hän piilotti sen pelkoon, olihan hänen isäntänsä kovin ankara. Miten usein olenkaan piilottanut itseäni pelkojeni ja häpeäni taakse. Juuri sitähän saatana haluaa. En osaa täydellisesti asioita, olen miltei kaikessa huonompi, mitä veljeni ja sisareni seurakunnassa. Mutta kuitenkin Hän on heikoissa väkevä. Kuitenkin Hän on asettanut voimaansa minuun, että voisin palvella, rukoilla, rohkaista ja kannustaa kanssamatkaajiani.

Uskon kyseisen kertomuksen tarkoittavan koko elämää, ei yksittäistä epäonnistumista tai pelkotilaan vaipumista. Kertomuksen tarkoitus on rohkaista lähtemään liikkeelle ja tekemään sen, mitä tämän päivän osalle on mahdollista. Voin myös avoimin mielin tutkia sitä, mitä minulle ei ole annettu. Jos en ole se rohkein evankelista, joka aina pää punaisena huutaa ihmisille Jeesuksen rakkaudesta, voin ymmärtää, että minun tehtäväni on jokin muu. Voin etsiä kutsumustani ja pyytää Pyhän Hengen johdatusta löytääkseni sen palvelupaikan ja tehtävän, missä olisin parhaimmillani Herran työssä ja elopellolla.

Lisäksi näen kertomuksessa uskollisuuden hyveen merkityksen. Uskollinen palvelija tekee työnsä tunteista ja olosuhteista huolimatta. Hän keskittää voimavarojaan tärkeimpään, tuottaakseen hyvää hedelmää. Yritän muistuttaa itseäni päivittäin niistä lahjoista, mitä Herra on minulle antanut. Vaikka vajavaisuudessa ja heikkoudessa teenkin mitä teen, haluan nostaa katseeni siihen, mitä Jeesus saa aikaiseksi luotunsa kautta. Kuitenkaan en voi tehdä mitään ilman Häntä, mutta kaiken voin Hänessä, joka minua vahvistaa. Nämä lupaukset rohkaiskoot jälleen meitä ottamaan rohkeat askeleet, työhön ja tehtävään, uskottuihin asioihin ja palveluksiin. Mikä onkaan paikkasi ja tehtäväsi, tee se, kuin Herralle, kiitollisin ja hyvin mielin.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Miten kannamme vastuuta leivisköistämme*
- *Saako nurjuus ja pelko piilottamaan leiviskät*
- *Teetkö uskollisesti sen, mihin kykenet*
- *Kaiken voit Hänessä, joka sinua vahvistaa*

KANSOJEN TUOMIO

”Mutta kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki enkelit Hänen kanssaan, silloin Hän istuu kirkkautensa valtaistuimelle. Kaikki kansat kootaan Hänen eteensä, ja Hän erottaa ihmiset toisistaan, niin kuin paimen erottaa lampaat vuohista. Hän asettaa lampaat oikealle puolelleen ja vuohet vasemmalle.

Silloin Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: *’Tulkaa tänne, te Isäni siunaamat. Te saatte periä valtakunnan, joka on ollut valmistettuna teitä varten maailman perustamisesta asti. Sillä Minun oli nälkä, ja te annoitte minulle ruokaa. Minun oli jano, ja te annoitte minulle juotavaa. Minä olin muukalainen, ja te otitte Minut luoksenne. Minä olin alaston, ja te vaate-titte Minut. Minä olin sairaana, ja te kävitte Minua katsomassa. Minä olin vankilassa, ja te tulitte Minun luokseni.’*

Silloin vanhurskaat vastaavat Hänelle: *’Herra, milloin me näimme Sinut nälkäläisenä ja annoimme sinulle ruokaa, tai janoisena ja annoimme Sinulle juotavaa? Milloin me näimme Sinut muukalaisena ja otimme Sinut luoksemme, tai alastomana ja vaatetimme Sinut? Ja milloin me näimme Sinut sairaana tai vankilassa ja kävimme Sinun luonasi?’* Niin Kuningas vastaa heille: *’Totisesti Minä sanon teille: kaiken, minkä olette tehneet yhdelle näistä Minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet Minulle.’*

Sitten Hän sanoo vasemmalla puolellaan oleville: *’Menkää pois minun luotani, te kirotut, siihen ikuiseen tuleen, joka on valmistettu Paholaiselle ja hänen enkeleilleen. Sillä Minun oli nälkä, mutta te ette antaneet Minulle ruokaa. Minun oli jano, mutta te ette antaneet Minulle juotavaa. Minä olin muukalainen, mutta te ette ottaneet Minua luoksenne. Minä olin alaston, mutta te ette vaatettaneet Minua. Minä olin sairaana ja vankilassa, mutta te ette käyneet Minua katsomassa.’*

Silloin hekin vastaavat hänelle: *’Herra, milloin me näimme Sinut nälkäläisenä tai janoisena tai muukalaisena tai alastomana tai sairaana tai vankilassa emmekä palvelleet Sinua?’* Silloin Hän vastaa heille: *’Totisesti Minä sanon teille: kaiken, minkä olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä vähimmistä, sen te olette jättäneet tekemättä Minulle.’*

Ja nämä menevät pois iankaikkiseen rangaistukseen mutta vanhurskaat iankaikkiseen elämään.”

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.25.31-46.FINRK>

Tämä teksti puhuu puolestaan ja käsi sydämelle, kumpaan joukkoon kuulimme. Vertaus on varmastikin kärjistetty, että se korostaisi sanoman tärkeyttä ja huomioarvoa.

Kokonaisuutena teksti haluaa sanoa meille, ettei riitä pelkkä uskoontulo. Täytyy elää myös sen mukaan, mitä sydämessään kantaa. Usko synnyttää tekoja, joissa ilmenee Jumalan tahto ja rakkaus.

Elämässä saatamme olla hyvin itsekkäitä ja vaaliessamme omaa rikkautta ja valta-asemaa, hyvin helposti unohtamme kärsivät ihmiset ympärillämme. Se, että en ehdi huolehtimaan vähäosaisten tarpeista, johtuu siitä, että pidän omia tarpeita ja yltäkylläisyyden kasvattamista heitä tärkeämpänä.

Milloin viimeksi kävit katsomassa ”orpoja ja leskiä”? Kuka elää elämänsä vankeudessa, mitä se onkaan, mutta sinulla ei ole aikaa hänelle? Juuri nämä ovat tilanteita, joissa voisimme elää todeksi Kristuksen mieltä ja rakkautta. Mieti, missä voisit tänään palvella vähempiosaista ilman palkkaa, kiitosta ja kunniaa?

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Muista vähäosaisia ja heikkoja*
- *Palvele aina, kun pystyt, se palkitaan ajallaan*

JEESUKSEN SURMAAMISTA SUUNNITELLAAN

Kun Jeesus oli päättänyt kaikki nämä puheensa, Hän sanoi opetuslapsilleen: *”Te tiedätte, että kahden päivän kuluttua on pääsiäinen. Silloin Ihmisen Poika luovutetaan ristiinnaulittavaksi.”*

Samaan aikaan ylipapit ja kansan vanhimmat kokoontuivat Kaifas-nimisen ylipapin palatsiin neuvottelemaan, miten he juonen avulla ottaisivat Jeesuksen kiinni tappaakseen Hänet. Mutta he sanoivat: *”Ei juhlan aikana, ettei kansassa syntyisi meteliä.”* <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.26.1-5.FINRK>

Mitä mahtoivat opetuslapset ajatella, ymmärsivätkö he lainkaan, mitä Jeesus puhui poismenostaan? Mitään sen parempaa ei voisi kuvitellakaan, mitä Jeesuksen läsnäolo oli tuonut kansan keskuuteen, sydämissä oli syttynyt toivo paremmasta ja uusi into oli herännyt. Vihdoinkin Vapahtaja oli saapunut ja edessä olisi ihana tulevaisuus. Näinkö tämä päättyisi? Onko kaikki ohi, ja mitä tapahtuu tämän jälkeen. Varmasti tilanne tuntui epätoelliselta ja surulliselta. Ehkä opetuslapset ajattelivat Jeesuksen selviävän tilanteesta jälleen ihmeen avulla, jospa Jumala pelastaisi Hänet hirvittävältä kuolemalta.

Jumalan suunnitelma ja viisaus oli kuitenkin ratkaista koko ihmiskunnan ongelma. Syntisyytemme kaipasi sovittajaa, ja Jumala rakkaudessaan lähetti oman Poikansa kertakaikkiseksi uhriksi koko maailman edestä. Vaikka kirjoitukset olivat ennustaneet Messiaan kärsimyksen, kuoleman ja ylösnousemuksen, opetuslasten oli vaikea ymmärtää, miksi kaikki oli tapahtumassa heidän silmiensä edessä. Vielä olisi pitänyt parantaa sairaita ja julistaa evankeliumia. Vielä toivon sanomaa olisi pitänyt levittää kaikkialle, mutta Jumalan suunnitelma toi muutoksen, josta saamme tänäänkin kiittää Häntä.

Ylipappien ja kansanvanhimprien olisi pitänyt olla hengellisiä johtajia, mutta jostain syystä heidän mielensä oli kaikkea muuta kuin elävää uskoa Jumalan muuttavaan voimaan ja mahdollisuuksiin toteuttaa tahtoansa maailmassa. He ottivat oikeuden omiin käsiinsä ja olivat jälleen valmiita vaikka tappamaan kiihkonsa ja oikeaoppineisuutensa tähden. Pelaaminen ihmiskunnan ja maineen saavuttamiseksi oli tärkeämpää, kuin Jumalan tahto ja hyvyys. Jälleen kerran kuitenkin näemme, miten Jumala laittaa pahankin palvelemaan hyviä tarkoituksia. Eiväthän he olisi tappaneet Jeesusta, ellei heidän mielensä olisi ollut sokaistunut maailmaan mielistymisensä tähden.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Vasta myöhemmin opetuslapset käsittivät Jeesuksen kuoleman merkityksen*
- *Jumala laittaa pahankin palvelemaan hyviä tarkoituksia*
- *Hengellinen sokeus saa ajamaan itsekkäitä päämääriä*

Jeesus voidellaan Betaniassa

Kun Jeesus oli Betaniassa Simon Spitaalisen talossa, Hänen luokseen tuli nainen, jolla oli alabasteripullo täynnä hyvin kallisarvoista tuoksuöljyä. Hän vuodatti öljyn Jeesuksen päähän Hänen aterioidessaan.

Tämän nähdessään opetuslapset paheksuivat sitä ja sanoivat: ”Miksi tämä haaskaus? Olisihan sen voinut myydä hyvään hintaan ja antaa rahat köyhille.”

Jeesus huomasi tämän ja sanoi heille: *”Miksi te pahoitatte tämän naisen mielen? Hän teki hyvän työn Minulle. Köyhät teillä on aina keskuudessanne, mutta Minua teillä ei aina ole. Kun hän vuodatti tämän öljyn päälleni, hän teki sen Minun hautaamistani varten. Totisesti Minä sanon teille: kaikkialla maailmassa, missä ikinä evankeliumia julistetaan, tullaan myös se, mitä hän teki, mainitsemaan hänen muistokseen.”*

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.26.6-13.FINRK>

Tämä lyhyt tarina päättyy Jeesuksen mainintaan siitä että juuri tapahtunut tultaisiin kertomaan kaikkialla, missä evankeliumia julistetaan. Mistä Jeesus tiesi, että näin tulee käymään? Miten Hän oli vakuuttunut siitä, että evankeliumia ylipäätään julistettaisiin Hänen kuolemansa jälkeen?

Jeesus oli tietoinen Jumalan suunnitelmasta pelastaa kansakunnat. Hän tiesi joutuvansa uhrilampaaksi ihmisten edestä. Hän olisi kertakaikkinen uhri – syntiemme tähden. Nyt tapahtui ihmeellinen asia, jota opetuslasten oli vaikea ymmärtää. Miksi haaskata hurjan kallista hajustetta, kun sen olisi voinut muuttaa rahaksi ja käyttää hyödyllisempään? Opetuslapset ajattelivat inhimillisesti. On hyvin luonnollista, että ajatteleminen huomista ja pärjäämistämme. Aivan varmasti mekin ajattelisimme näin, jos rahamme olisi vähissä, emmekä tietäisi, mitä huomenna tai ensi viikolla söisimme. Tuhansien eurojen arvoinen esine lähtisi hyvin nopeasti myyntiin.

Nyt kuitenkin tultiin tilanteeseen, jossa puntaroidaan arvomaailmoja sydämen tasolla. Mitä rakastat, mikä on merkityksellistä ja minkä edestä olet valmis uhraamaan kaikkiesi? Nainen tiesi syvällä sydämessään Jeesuksen olevan ainut todellinen toivo ihmiskunnalle ja yksilöihmiselle. Ehkä hän aavisti edessään olevan miehen olevan jotain muuta, mitä olivat olleet aiemmat hänen kohtaamansa miehet. Jeesuksen pyhyys ja puhtaus oli varmasti jotain, mitä nainen ei ollut koskaan kohdannut seksuaalisten tarpeiden täyttymystä hakevien miesten himokkaiden silmien alla.

Nainen osoitti Jeesukselle arvoa ja kunniaa, jota kukaan muu ei olisi tehnyt. Miten häneltä löytyikään enemmän uskoa, kuin opetuslapsilta? Tuo nainen ymmärsi sydämessään, miten arvokas on todellinen toivo ja syntien anteeksisaaminen. Hän vaistosi Jeesuksen lähellä rauhaa ja turvaa, pyhyyttä ja puhtautta.

Miten jalo ja hurskas olikaan ajatus siitä, että rahat olisi voinut jakaa köyhille. Jeesus tiesi, että ainakaan Juudas ei olisi jakanut rahasta muille, vaan hän olisi ottanut omaan käyttöön yhteisiä rahoja. Niinpä Juudas lopulta kavalsikin Jeesuksen kolmestakymmenestä hopearahasta. Tutkijat arvelevat Juudaksen uskoneen, että jälleen Jeesus selviäisi pälkähästä jumalissa voimassaan ja viisauudessaan. Juudas lahjoitti ahneudessaan maailmalle pelastuksen, johtaessaan Jeesuksen tappajat Hänen luokseen.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Jeesuksen ennustus on toteutunut, sillä kaikkialla kerrotaan vielä tänäänkin tarinaa naisesta, joka voiteli Jeesuksen*
- *Jeesus oli tietoinen kuolemastaan ja sen merkityksestä*
- *Jumalan maailmassa rahan arvo on erilaista, kuin maailmassa*
- *Kertomuksen naisella oli uskoa sydämessään enemmän, kuin opetuslapsilla*
- *Näetkö köyhien arvon tärkeämpänä, kuin Jeesuksen teon koko maailmalle?*

JUUDAS RYHTYY KAVALTAJAKSI

Silloin yksi niistä kahdestatoista, nimeltään Juudas Iskariot, meni ylipappien luo ja sanoi: *”Mitä tahdotte antaa minulle, jos toimitan Hänet teidän käsiinne?”* He lupasivat hänelle kolmekymmentä hopearahaa. Siitä lähtien Juudas etsi sopivaa tilaisuutta kavaltaakseen Jeesuksen.

FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.26.14-16.FINRK>

Ihmismieli on petollinen ja usein täysin järjetön. Juudas sai nähdä ihmeet ja merkit, viisaat opetukset ja sanat Jeesuksen seurassa, mutta jokin sai hänet pahan valtaan ja toteuttamaan ihmiskunnan suurinta petosta. Hän kavalsi viattomimman ja puhtaimman ihmisen vain pienestä summasta rahaa.

On vaikea ymmärtää Juudaksen ajatuksen kulkua, ehkäpä hän vain kuvitelti Jeesuksen jälleen selviävän vaikeasta tilanteesta kuin ihmeen

kaupalla. Jeesuksen viisaus ja Hänen taivaallinen voimansa olisi riittänyt siihen, mutta taustalla oli kuitenkin Jumalan suurempi suunnitelma. Jeesuksen piti kärsimän ja käydä läpi kuoleman, tullakseen kertakaikkiseksi uhriksi meidän jokaisen edestä.

Minä ja sinä – me olemme Juudas. Me olemme myös Pietari, joka kielsi tuntevansa Jeesuksen. Me hylkäsimme Hänet, syljimme Hänen päällensä halveksuen ja väheksyen. Sen osoittaa itsekkäät tekomme, omahyväisyytemme, ahneutemme ja vähäosaisista piittaamattomuutemme. Ihmiskunta on Juudas, joka tarvitsee armahtajaa ja pelastajaa. Olemme kaikki syntiä tehneet ja Jumalan kirkkautta vailla.

Juudaksen sitoutuneisuus ahneuteen ja pahuuteen on kuvottavaa. Hän seurusteli Jeesuksen ja opetuslasten kanssa, kuin mikäkin hurskas. Kuitenkin hän etsi koko ajan tilaisuutta Jeesuksen kavaltamiseksi. Lopulta tuli hetki, jolloin Juudas toteutti aikeensa saadakseen kolmekymmentä hopearahaa.

Mistä hinnasta sinä olisit valmis kavaltamaan Jeesuksen? Vaihtaisitko Hänet maailman tarjoamiin iloihin, valtaan tai rahaan? Juuri niin teemme liian usein. Haalimme itsellemme kaikkea, välittämättä evankeliumin työstä ja seurakuntiemme tarpeista. Mikä on meille rakkaampaa, kuin Jeesus ja Hänen antama ikuinen elämä?

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Juudaksen petollisuus on lähellä meitä jokaista*
- *Mikä on sinulle Jeesuksen rakkautta tärkeämpää?*

PÄÄSIÄISATERIA

Happamattoman leivän juhlan ensimmäisenä päivänä opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja kysyivät: *”Minne tahdot meidän valmistavan Sinulle pääsiäisaterian syödäksesi?”* Hän sanoi: *”Menkää kaupunkiin sen ja sen luo ja sanokaa hänelle: ’Opettaja sanoo: Minun hetkeni on lähellä. Sinun luonasi minä vietän pääsiäistä opetuslasteni kanssa.’”* Opetuslapset tekivät niin kuin Jeesus oli käskenyt ja valmistivat pääsiäisaterian. Illan tultua Jeesus asettui aterialle kahdentoista opetuslapsensa kanssa. Heidän syödessään hän sanoi: *”Totisesti Minä sanon teille: yksi teistä kavaltaa Minut.”* Syvästi murheellisina he alkoivat kysellä Häneltä toinen toisensa jälkeen: *”Herra, en kai se ole minä?”* Hän sanoi heille: *”Joka Minun kanssani pisti kätensä vatiin, se kavaltaa minut. Ihmisen Poika tosin menee pois, niin kuin Hänestä on kirjoitettu, mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta Ihmisen Poika kavalletaan! Parempi olisi sille ihmiselle, ettei hän olisi syntynytäkään.”* Niin Juudas, Hänen kavaltajansa, kysyi: *”Rabbi, en kai se ole minä?”* Jeesus vastasi hänelle: *”Sinäpä sen sanoit.”*

<https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.26.17-25.FINRK>

Pääsiäinen on yksi tärkeimmistä juhlapyhistä Juutalaisille. Jeesus vietti sitä opetuslasten kanssa osallistuen traditioon ja yleiseen tapaan toimia. Mikä pääsiäinen on ja miksi sitä vietetään? – Se liittyy Israelin vapautukseen, jolloin he pääsivät Egyptin 400 vuoden orjuudesta lopulta vapaaksi.

Ei ollut sattumaa, että Jeesuksen ristiinnaulitseminen tapahtui juuri pääsiäisenä. Myös Hän tuli vapahtamaan kansansa orjuudesta, niin kuin Mooses aikansa johti Israelin vapauteen Egyptin orjuudesta. Nyt Jumala lähetti Poikansa Jeesuksen Kristuksen vapauttamaan koko ihmiskunnan syntiemme orjuudesta. Jokainen, joka uskoisi Häneen, saisi syntinsä anteeksi. Vapautus oli tullut siis maailmaan.

Pääsiäisateria oli tärkeä ateria, joka tulisi symboloimaan vuosi tuhansia tulevien seurakuntien kokoontumista ehtoollisen viettämisessä. Niin kuin israelilaiset muistivat pääsiäisenä Egyptistä vapautumistaan, kristityt muistavat Herransa kärsimystä ja kuolemaa syntiemme tähden viettäessään ehtoollista. Hän on kärsinyt, kuollut, mutta Hänet Jumala herätti kolmantena päivänä ja Hän elää!

Aterialla oli myös petturi, joka tulisi kavaltamaan Jeesuksen. Tähän vedoten ymmärrämme, ettei meidänkään tule eristää ulkopuolelle langenneita

ja epäonnistuvia. Jeesus salli Juudaksen läsnäolon, vaikka Hän kyllä tiesi, että hän on kavaltaja. Todellisuudessa viimeinen ateria oli syntisten ateria. Myös muut opetuslapset olivat syntisiä, aivan kuten meistä jokainen. Kukaan ei voisi osallistua pyhään ateriaan, jos vaatimuksena olisi synnittömyys ja erehtymättömyys. He olivat syntisiä, mutta saivat osallistua ihmiskunnan ainoaan toivoon.

Oli tullut aika, jolloin Jeesus ristiinnaulitaan. Kaikki kävi toteen juuri oikeaan aikaan ja niin kuin oli kirjoitettu. Jeesus Kristus syntyi tuota hetkeä varten. Lunastushinta ja sovitus on maksettu kertakaikkisena uhrina meidän edestämme. Siksi sinun syntisi ovat anteeksi annetut. Saat olla vapahdettu Kristuksen veren tähden. Tämä on lahja, jonka vastaanottamalla saat myös ikuisen elämän.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Pääsiäistä vietetään vapautumisen muistamisen vuoksi*
- *Jeesuksen kuolema pääsiäisenä ei ollut sattumaa*
- *Aerialta ei erotettu pois syntisiä*
- *Pääsiäisen uhri uhrattiin sinunkin tähtesi*

EHTOOLLISEN ASETTAMINEN

Heidän syödessään Jeesus otti leivän, siunasi, mursi ja antoi opetuslapsilleen sanoen: *”Ottakaa ja syökää, tämä on Minun ruumiini.”* Sitten Hän otti maljan, kiitti Jumalaa, antoi heille ja sanoi: *”Juokaa tästä, te kaikki. Tämä on Minun vereni, liiton veri, joka vuodatetaan monien edestä syntien anteeksiantamiseksi. Minä sanon teille: tästedes en juo viinipuun antia ennen kuin sinä päivänä, jona juon sitä uutena teidän kanssanne Isäni valtakunnassa.”*

FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.26.26-29>.FINRK

Näissä hetkissä ollaan koko Raamatun ytimessä ja tarkoituksessa. Juuri tätä varten Raamattu on kirjoitettu ja juuri tässä koko jumalinen suunnitelma kulminoituu ihmiskunnan suurimman ongelman ratkaisuun, syntiemme anteeksisaamiseen. Jumala sovittaa kertakaikkisella uhrilla syntimme Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa.

Ehtoollisen merkitys on tullut tavattoman tärkeäksi symboloimaan Jeesuksen kärsimystä, kuolemaa, ylösnousemusta ja voittoa kuolemasta ja

tuonelasta. Ehtoollinen on hetki, jossa jo pieni lapsikin ymmärtää hetken olevan erityisen tärkeä ja merkityksellinen.

Ehtoollisessa muistamme Herramme kuolemaa. Hänen ruumiinsa murrettiin ja Hänen verensä vuodatettiin. Ehtoollinen on Jeesuksen kuoleman muistamista – ei muuta. Myöhemmin Paavali opettaa aiheesta puhuen kelvottomasti ehtoolliseen osallistumisesta. On ymmärrettävä, että tuohon aikaan kysymys oli kokonaisesta ateristiasta ja osa ihmisistä tuli mässäilemään ruoalla ja osa näki nälkää. Tähän Paavali halusi puuttua ja ohjata ihmisiä muistamaan Herransa kuolemaa.

Oletko ymmärtänyt oikein ehtoollisen vieton merkityksen? Ymmärrätkö, että juuri Herramme kuolema vapauttaa sinutkin synnin tuomasta häpeästä? Mikään ei voi erottaa sinua Kristuksen rakkaudesta. Hän on ylönoussut ja Hän voitti kuoleman ja synnin vallan. Hänen tähtensä voit osallistua pyhään ateriaan. Muista vain ”*Herrasi kuolemaa*” nauttiessasi ehtoollista.

Liiton veri kertoo meille siitä, että Jumala haluaa uudistaa liiton ihmisen kanssa. Syvimmillään kysymys on Jumalan halusta olla yhteydessä sinun kanssasi – luotunsa kanssa. Hän on valmis unohtamaan tekosi, virheellisyytesi, syntisi ja väärät asenteesi. Hän tahtoo olla kanssasi, auttaa, siunata ja osoittaa rakkauttaan sinulle. Hän ojentaa valmiiksi maksettua lahjaa ja pyytää sinua ottamaan vastaan sen.

Kiitä kanssani Jeesusta Kristusta siitä, mitä Hän on puolestamme tehnyt. Osoita kiitollisuutesi osallistumalla ehtoolliseen – muistaen Hänen kärsimystään ja kuolemaansa ristin puulla. Osoita kiitollisuutta Hänelle myös eläen Hänen kunniakseen – sen armon mukaan, mitä Hänen Henkensä voima sinussa vaikuttaa.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Ehtoollisessa muistamme hetkeä, joka on koko Raamatun ydin*
- *Ehtoollisessa muistamme Herramme kuolemaa – ei muuta*
- *Jeesuksen vuodatettu veri on sinun oikeutesi osallistua ehtoolliseen*
- *Osoita kiitollisuutta Jumalalle nauttimalla ehtoollista*

JEESUS ENNUSTAA PIETARIN LANKEEMUKSEN

Laulettuaan kiitosvirren he lähtivät Öljymäelle. Silloin Jeesus sanoi opetuslapsilleen: *”Tänä yönä te kaikki loukkaannutte Minuun, sillä on kirjoitettu: ’Minä lyön paimenta, ja lauman lampaat joutuvat hajalle.’ Mutta ylösnoustuani Minä menen teidän edellänne Galileaan.”* Pietari vastasi Hänelle: *”Vaikka kaikki muut loukkaantuisivat Sinuun, minä en koskaan loukkaannu.”* Jeesus sanoi Hänelle: *”Totisesti Minä sanon sinulle: tänä yönä, ennen kuin kukko laulaa, sinä kolmesti kiellät Minut.”* Pietari sanoi: *”Vaikka minun pitäisi kuolla Sinun kanssasi, minä en ikinä Sinua kiellä.”* Samoin sanoivat kaikki muutkin opetuslapset.

FINRK <https://www.bible.com/fi/bible/1745/MAT.26.30-35.FINRK>

Viimeinen ateria oli siis syöty. He lähtivät Öljymäelle, puutarhaan, joka tulisi kuvastamaan voimakkaasti Jeesuksen kokemaa tuskaa, Hänen kärsimystään ja tuskien taivalta, josta on paljon kirjoitettu myös lauluja. Ne kertovat rakkaasta Vapahtajastamme, joka maksoi hirvittävän hinnan tähtemme.

Jeesus tunsi ihmisluonnon ja sen, mitä tapahtuisi pelon keskellä. Kun inhimilliset turvapilarit horjuvat ja jäämme yksin, miten heikkoja olemmekaan silloin. Vaikka opetuslapset uhosivat Jeesukselle, etteivät tulisi kieltämään Jeesusta, tiedämme, kuinka siinä lopulta kävi.

Jos mietitään sitä, että yli kolmen vuoden ajan he saivat olla mitä parhaimman opettajan seurassa ja saivat nähdä mitä merkillisimmät ihmeet ja tunteet, ja siltikään heidän uskonsa ei kestänyt. Miten käy meidän, jotka emme ole nähneet vielä Jeesusta? Inhimillinen usko, joka perustuu näkemiseen, on osoittautunut heikoksi. Liian kevyesti ja innokkaasti matkaan lähtiessä, ehkäpä vääristä motiiveistakin ja ehkä voiton ja vallan tavoitteliseksi lähtiessä uskovaisuuden tielle, ennen pitkää tulee koettelemukset, joissa heikko inhimillinen usko horjuu ja inhimilliset rakenteet riisutaan pois. Tiedämme, että ihmiset, jotka tulevat uskoon synnintunnon painamina, heidän uskonsa on vakaampaa ja kestävämpää. He tarvitsevat Jeesuksen armoa, lunastusta ja sovittusta – se on heidän ainut toivonsa.

Jeesuksen jumalinen voima oli ihmeellistä. Hän tiesi ennustaa, mitä tuleman piti. Sen lisäksi, että Jeesus ennusti Pietarin kieltävän Hänet, Jeesus antoi lupauksen, jota eivät opetuslapset tuossa hetkessä varmastikaan käsittäneet. *”Ylösnoustuani Minä menen teidän edellämme Galileaan”* –

Jeesus sanoi. Myöhemmin tulemme näkemään, että tämäkin toteutui ja silloin opetuslapsille syntyi aitoa ja oikeaa uskoa.

Kuinka sinä uhoat tänään oikeaoppisuudestasi ja uskostasi? Onko kirkosi tai seurakuntasi ylpeytesi aihe, jolla kerskaat ja halveksut toisia? – On syytä tutkia omaa sydäntään ja asenteitaan. Niin monet meistä ovat lanneet ylpeytensä ja voimallisen uhoamisensa jälkeen. Näin käy meille, ja siksi on hyvä etsiä nöyrää ja arkaa mieltä. Vain Jumalan ihmeellinen voima voi varjella meidät Jeesuksessa Kristuksessa.

Mitä halusin meidän oppivan luetusta Raamatun tekstistä?

- *Jeesus opetti, miten heikko ihmisluonto on*
- *Vahva usko ei horju, vaikka vielä ei näe*
- *Varo ylpeyttä omasta ymmärryksestäsi ja voimastasi*
- *Vain Jumala voi varjella meidät Jeesuksessa Kristuksessa*

[*Tarkempi käänös, esim. Raamattu Kansalle]

Pasin Palstat - kirjasto

"Pasin Palstat" ovat hengellisiä kirjoituksia. - Tarvitsemme Sanan opetusta, sen tutkimista ja Jumalan Hengen täyteyttä oppiaksemme tuntemaan Jumalaa ja pysyäksemme Hänen tahtonsa tiellä.

"Tartu opetukseen, älä hellitä, pidä kiinni siitä, se on elämäsi."

Snl.4:13

Lukiessasi tekstejäni, rukoile, että Jumala saisi puhua sinulle, sillä Hänen lähettäessä sanansa, se toteutuu ja tekee sinulle pelkästään hyvää!

Jumala rakastaa sinua ja siksi Hän on uskonut sanansa palvelijoilleen tuodakseen elämän leipää ja vettä myös sinun ammennettavaksi.

Halutessasi osallistua, voit rukoilla niiden ihmisten puolesta, joita saavutamme tämän työn avulla. Rukoile myös Herran palvelijoille viisautta, ymmärrystä ja johdatusta - heidän palvellessa jokaista, joka janoaa Herraa ja Hänen tuntemustaan.

"Rukoilkaa minunkin puolestani, että suuni avatessani minulle annettaisiin oikeat sanat julistaakseni rohkeasti evankeliumin salaisuutta." Ef.6:19

Pasi Kallio, Seinäjoen helluntaiseurakunnan Nettityöntekijä

- www.pasikallio.com
- www.pasikallio.com/pasinpalstat
- www.fliphtml5.com/bookcase/sbsif
- www.facebook.com/groups/pasinpalstat
- pasinpalstat@studiotuote.com